

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

בפני כבוד השופט דוד רוזן

1

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. פסח אייזנבך
2. חיים נובורוצקי

הנאשמים

2

3

הכרעת דין

4

5

6

פתח דבר

7

8 פסח אייזנבך (להלן: "נאשם 1") וחיים נובורוצקי (להלן: "נאשם 2") הואשמו בעבירות לפי
9 חוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח – 1988 (להלן: "חוק ההגבלים" או "החוק") כדלהלן:
10 נאשם 1 – צד להסדר כובל בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 47(א)(1) ו-47 בצירוף סעיף
11 2(א), 2(ב)(1), 2(ב)(3) ו-4.

12 נאשם 2 – סיוע לעבירות בהן הואשם נאשם 1, דהיינו עבירה לפי סעיף 47(א)(1) ו-47 בצירוף
13 סעי' 2(א), 2(ב)(1), 2(ב)(3) ו-4, במחובר לסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק
14 העונשין").

15 נאשם 1 הואשם בנוסף בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא
16 לחוק העונשין.

17

18 על-פי עובדות כתב האישום, עברו הנאשמים עבירות על חוק ההגבלים העסקיים, בכך שמנעו
19 תחרות במבחן הצעות (התמחרות) למכירת חלקות 153 ו-154 בגוש 30069, בשכונת תחכמוני,
20 באזור גאולה בירושלים בגודל של כ-5,941 מ"ר (להלן: "הנכס").

21

22

[ההדגשות לאורך הכרעת-הדין שלי – ד.ר.]

23

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

מצע משפטי

1

2

3 סעיף 2 לחוק ההגבלים העסקיים מגדיר מהו הסדר כובל; סעיף 4 קובע את האיסור להיות צד
4 להסדר כובל ללא קבלת אישור, היתר או פטור כנדרש; ומסעיף 47(א)(1) לחוק עולה כי הפרת
5 האיסור הקבוע בסעיף 4 – היא עבירה.

6

7 בענייננו, נוכח היקף הסכומים, מיוחסת לנאשמים עבירה לפי הסעיפים האמורים, **בנסיבות**
8 **מחמירות** (סעיף 47א לחוק).

9

10 **עבירת ההסדר הכובל – יסוד עובדתי**

11 סעיף 4 לחוק ההגבלים העסקיים קובע את האיסור להיות צד להסדר כובל:

12

13 4. לא יהיה אדם צד להסדר כובל, כולו או מקצתו, אלא אם כן קיבל
14 מאת בית הדין אישור לפי סעיף 9 או היתר זמני לפי סעיף 13 או
15 פטור לפי סעיף 14, או שכל הכבילות שבהסדר פטורות בהתאם
16 לפטור סוג שנקבע לפי סעיף 15א; היו האישור, ההיתר הזמני,
17 הפטור או פטור הסוג מותנים – לא יהיה להם תוקף, אלא אם
18 כן נתמלאו תנאיהם.

19

20 הפרת האיסור האמור היא עבירה בניגוד לסעיף 47(א)(1) לחוק. האיסור בנוי על שלושה
21 יסודות: (1) היותו של אדם "צד"; (2) "הסדר כובל"; (3) שלא "הוכשר" באחת הדרכים
22 הקבועות בחוק ההגבלים.

23

24 מיהו צד להסדר כובל

25 אדם נחשב "צד" להסדר כובל כאשר ההסדר חל לגביו, והוא שותף לו בדרך זו או אחרת. אין
26 צורך בעשיית מעשה כלשהו ליישום ההסדר על-מנת להיות "צד" לו. הוצאתו לפועל של ההסדר
27 אינה נדרשת לשם שכלול העבירה. אדם נחשב צד להסדר גם אם הצטרף אליו לאחר שגובש,
28 שכן עבירת ההסדר הכובל הינה עבירה נמשכת. אכן, מבחינה תכליתית אין כל היגיון בהבחנה
29 בין מי שהשתתף בגיבוש ההסדר עצמו לבין מי שהצטרף להסדר במועד מאוחר יותר וכפף את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

עצמו להוראותיו. כל אדם שהצטרף להסדר במועד כלשהו, וההסדר חל לגביו נחשב אפוא צד
להסדר החל ממועד הצטרפותו להסדר ואילך (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר
בורוביץ, פורסם במאגרים המשפטיים (להלן: "פרשת בורוביץ").

מהו הסדר כובל
הגדרתו הבסיסית של המונח "הסדר כובל" מצויה בסעיף 2(א) לחוק ההגבלים העסקיים:

2. (א) **הסדר כובל** הוא הסדר הנעשה בין בני אדם המנהלים
עסקים, לפיו אחד הצדדים לפחות מגביל עצמו באופן העלול
למנוע או להפחית את התחרות בעסקים בינו לבין הצדדים
האחרים להסדר, או חלק מהם, או בינו לבין אדם שאינו צד
להסדר.

ההגדרה מכילה בתוכה ארבעה רכיבים: **רכיב ראשון**, קיומו של הסדר; **רכיב שני**, כי ההסדר
יהיה "בין בני אדם המנהלים עסקים"; **רכיב שלישי**, כי ההסדר יטיל מגבלה על לפחות אחד
מהצדדים לו; ו**רכיב רביעי**, עניינו בתוכן המגבלה המופיעה בהסדר. רכיב זה כולל שתי
חלופות: חלופה אחת מופיעה בסעיף 2(א) לחוק, ולפיה יש לבחון האם המגבלה שבהסדר
עלולה "למנוע או להפחית את התחרות בעסקים". חלופה שנייה מופיעה בסעיף 2(ב) לחוק -
אם הייתה הכבילה בנוגע לאחד מארבעה סוגי עניינים המנויים בסעיפי המשנה נחשב ההסדר
להסדר כובל, ועל כך יורחב בהמשך.

יודגש, כי ההבחנה בין סעיף 2(א) לסעיף 2(ב) הינה רק בקשר לרכיב הרביעי (תוכן המגבלה),
ובכל מקרה על ההסדר למלא את שלושת הרכיבים הראשונים (ראו דנ"א 4465/98 **טבעול**
(1993) בע"מ נ' שף הים (1994) בע"מ, פורסם במאגרים המשפטיים (להלן: "פרשת טבעול").

נדון בקצרה ברכיבים אלו.

המונח הסדר מוגדר בסעיף 1 לחוק ההגבלים: "בין במפורש ובין מכללה, בין בכתב ובין בעל
פה או בהתנהגות, בין אם הוא מחייב על פי דין ובין אם לאו". מדובר בהגדרה רחבה ביותר
אשר נועדה לכלול בחובה כל סוג של הסכמה וכל דרך של הגעה להסכמה בין הצדדים להסדר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 ההסדר אינו צריך להיות בעל מעמד משפטי של חוזה, ודי ברמה מינימלית כלשהי של הבנה
- 2 משותפת, של הסכמה או של שיתוף פעולה בין הצדדים לשם יצירתו (ראו: ע"פ 1042/03
- 3 **מצרפס שותפות מוגבלת בע"מ (1974) נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים; י'
- 4 יגור, דיני הגבלים עסקיים, בעמ' 148-149 (להלן: "יגור"); **פרשת בורוביץ**).
- 5
- 6 הרכיב הבא בהגדרת המונח "הסדר כובל" הינו "**בני אדם המנהלים עסקים**". הגישה
- 7 המקובלת היא כי מטרת הדרישה היא להבחין בין גופים עסקיים לגופים שאינם כאלה (ראו
- 8 **פרשת בורוביץ, יגור**).
- 9
- 10 הרכיב השלישי בהגדרת ההסדר הכובל הוא שמדובר בהסדר ש"**לפיו אחד הצדדים לפחות**
- 11 **מגביל עצמו**". יש אפוא להבחין בין בחינת עצם קיומה של הגבלה לבין בחינת מידת הפגיעה
- 12 של ההגבלה בתחרות (בחינה, שכפי שנראה בהמשך, איננה תמיד נדרשת). הגבלה שתיחשב
- 13 כיוצרת הסדר כובל היא הגבלה המצמצמת את חופש הפעולה הנתון למי שמנהל את העסקים,
- 14 בין שכתוצאה מההגבלה נאסר עליו לעשות דבר-מה ובין שההגבלה מחייבת אותו לפעול רק
- 15 באופן מסוים. מלשון החוק עולה כי די בכך שאחד הצדדים להסדר יגביל את עצמו באופן
- 16 האמור על-מנת שההסדר ייחשב להסדר כובל מבחינת כל השותפים לו (ראו: **פרשת בורוביץ**).
- 17
- 18 הרכיב הרביעי שצריך להתקיים לשם התגבשות ההסדר הכובל הוא שההגבלה האמורה נעשית
- 19 "**באופן העלול למנוע או להפחית את התחרות בעסקים**". רכיב זה משקף מבחן פונקציונלי,
- 20 הבוחן את השלכותיו של ההסדר הכובל ואת מידת פגיעתו בתחרות (**פרשת טבעול**, בעמ' 95).
- 21 מנוסחו של רכיב זה ברור כי די בהפחתה בתחרות כתוצאה מן ההסדר, ואין דרישה למניעתה
- 22 המוחלטת; וכי די בהסדר הטומן בחובו פוטנציאל לפגיעה בתחרות ואין צורך להוכיח פגיעה
- 23 בפועל.
- 24 רכיב תוצאתי המתבטא בפגיעה פוטנציאלית בלבד, נועד לענות על הדרישה לתגובה עונשית
- 25 על עצם העמדת הערך החברתי של תחרות חופשית בסכנה, גם אם זה לא ניזוק בפועל (ראו
- 26 ש"ז פלר, יסודות בדיני עונשין (כרך א), בעמ' 425-426).
- 27 נראה אפוא שעבירת ההסדר הכובל היא עבירה התנהגותית מסוג מיוחד: מחד, אין שכלולה
- 28 מותנה בכך שהיא תגרום בפועל לפגיעה בתחרות, ומאידך, נדרשת בה התנהגות העלולה לגרום
- 29 בהסתברות מסוימת לתוצאה של פגיעה בתחרות.
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

1 במקרה דנא איני רואה צורך להכריע בדבר מידת ההסתברות לפגיעה בתחרות ובדבר עוצמת
2 הפגיעה הפוטנציאלית בתחרות, הנדרשות לשם שכלול עבירות ההסדר הכובל, משתי סיבות.
3 האחת – תוצאות ההתמחרות, כפי שהוכחו בבית המשפט. על כן ברי כי אין מדובר בעניינינו
4 בפוטנציאל בלבד, כי אם בפגיעה ממשית, שיצאה מן הכוח אל הפועל. והשנייה – לנאשמים,
5 כפי שיובהר להלן, מיוחסות עבירות הנכנסות לגדר חזקות הכבילה הקבועות בסעיף 2(ב) לחוק
6 ההגבלים. במצב דברים זה באה בחינת התקיימות חזקות הכבילה במקום בחינת מידת פגיעתו
7 (הפוטנציאלית) של ההסדר בתחרות (ראו: פרשת טבעול; פרשת בורוביץ).
8

9 החזקות בסעיף 2(ב) לחוק
10 סעיף 2(ב) לחוק ההגבלים קובע כחלק מהגדרת המונח "הסדר כובל" חזקות מספר, שלפיהן
11 הסדרים העוסקים בנושאים מסיימים ייחשבו כהסדרים כובלים:
12

13 2. (ב) מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א) יראו
14 כהסדר כובל הסדר שבו הכבילה נוגעת לאחד העניינים
15 הבאים:

16 (1) המחיר שיידרש, שיוצע או שישולם;

17 (2) הריווח שיופק;

18 (3) חלוקת השוק, כולו או חלקו, לפי מקום העיסוק או לפי

19 האנשים או סוג האנשים שעמם יעסקו;

20 (4) כמות הנכסים או השירותים שבעסק, איכותם או סוגם.
21

22 המאשימה מייחסת לנאשמים עריכת הסדר שעניינו תיאום מחירים וחלוקת השוק, ושני
23 נושאים אלה נתפסים בגדר החזקות הקבועות בסעיף 2(ב) לחוק ההגבלים.
24

25 בית המשפט העליון כבר קבע כי החזקות הקבועות בסעיף 2(ב) לחוק הן חזקות חלוטות, באשר
26 נושאי הכבילה הקבועים בהן הינם כאלה שמטבעם כבילה לגביהם פוגעת בתחרות. כבי' השופט
27 חשין הסביר מדוע יש לראות בחזקות אלה כחלוטות:
28

29 "השכל הישר וניסיון החיים יורונו כי אלה הם הסדרים

30 טיפוסיים שנועדו למנוע או להפחית תחרות בעסקים. לשון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 אחר, כל אותם 'עניינים' המוצגים בשורה עורפית בפסקה (ב)
- 2 לסעיף 2 לחוק, כולם נעשו מאותו חומר גנטי, והחומר הוא
- 3 החומר הגנטי שעושה את פסקה (א) לאותו סעיף 2. מניעת
- 4 תחרות והפחתת תחרות בשוק הסחורות והשירותים הן
- 5 הממלאות חיים את הוראות סעיף 2(ב) כולן: זו התכלית בהן, זו
- 6 מטרתן, זה העיקר בהן. לא תהא זו אפוא מסקנה מרחיקת לכת
- 7 באומרו כי בחזקה חלוטה מדבר הכתוב בהוראות סעיף 2(ב)
- 8 לחוק" (פרשת טבעול, בעמ' 97).
- 9
- 10 על כך שמדובר בחזקות חלוטות ניתן ללמוד גם מדברי ההסבר לסעיף 2 לחוק, שנכללו בהצעת
- 11 חוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ד-1983:
- 12
- 13 "בסעיף קטן (ב) באה רשימה של נושאים שבהם השלכת
- 14 ההסדר בין הצדדים על צמצום התחרות אינה מוטלת בספק.
- 15 הסדרים אלה ייראו כהסדרים כובלים מבלי שיהא צורך לבחנם
- 16 בכל מקרה לאור המבחן הכללי האמור" (ה"ח 41, 42).
- 17
- 18 לפיכך נקבע כי הסדר הנוגע לאחד מן הנושאים המפורטים בחזקות החלוטות הקבועות
- 19 בסעיף 2(ב) לחוק ההגבלים ייחשב כהסדר כובל, ולגבי הסדר שכזה, אין כלל צורך להוכיח כי
- 20 עלול לפגוע בתחרות (פרשת טבעול; ע"א 3700/98 א.מ. חניות (ירושלים) 1993 בע"מ נ'
- 21 עיריית ירושלים, פורסם במאגרים המשפטיים).
- 22
- 23 התחרות החופשית, שעליה מגנים דיני ההגבלים העסקיים, מגבירה את יעילות הקצאת
- 24 המשאבים במשק, מעודדת את הצמיחה ותורמת לחלוקה צודקת יותר של ההכנסות במשק.
- 25 לא יכול להיות חולק כי ערכים אלה נפגעו, בכוח ובפועל, מההסדר אליו הגיעו הצדדים.
- 26
- 27 **היסוד השלישי בעבירות ההסדר הכובל**
- 28 תנאי לשכלולה של עבירת ההסדר הכובל לפי סעיף 4 לחוק הינו היעדר "הכשר" להסדר
- 29 האמור. הכשר זה יכול להינתן כאישור או כהיתר זמני על ידי בית הדין להגבלים או כפטור
- 30 מטעמו של הממונה על ההגבלים העסקיים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 על התביעה להוכיח יסוד שלילי זה.
- 2 במקרה דנא הגישה התביעה תעודות עובד ציבור של רשם ההגבלים העסקיים (ת/206) לפיה:
- 3
- 4 **"לא אושר ע"י בית הדין להגבלים עסקיים כל הסדר כובל ולא ניתן על**
- 5 **ידו היתר זמני לכל הסדר כובל, וכן לא ניתן ע"י הממונה על הגבלים**
- 6 **עסקיים פטור מהחובה לקבל אישור לכל הסדר כובל במהלך שנת 2007**
- 7 **(או המתייחס לשנה זו), אשר הצדדים לו כולם או חלקם היו – אברהם**
- 8 **אביש צינוירט, אהרן אייזנברג, פסח בן משה שמואל אייזנבך, חיים בן**
- 9 **ישיעיה נובורוצקי, דוד מינצברג"**
- 10
- 11 הנאשמים לא חקרו על כך. מכל מקום, בענייננו הוכח היסוד השלילי גם בשלל הראיות
- 12 האחרות שהובאו, ובכללן גירסאות הנאשמים עצמם, שמכולן עלה בבירור כי ההסדר לא זכה
- 13 ל"הכשר" באיזו מהדרכים המנויות בחוק. לפיכך, יש לראות ביסוד השלילי של עבירת ההסדר
- 14 הכובל – כמוכח.
- 15
- 16 נראה כי עיקר המחלוקת בענייננו נעוץ כולו בשאלת היסוד הנפשי. נראה כי על היסוד הנפשי
- 17 שליווה את הנאשמים במעורבותם בהסדר, כל נאשם לפי חלקו שלו, יקום ויפול דבר.
- 18
- 19 **היסוד הנפשי של עבירת ההסדר הכובל**
- 20 עבירת ההסדר הכובל, כמרבית העבירות הפליליות, דורשת את קיומה של מחשבה פלילית
- 21 לשם השתכללות העבירה. לשם שכלול יסוד המחשבה הפלילית נדרשת, בראש ובראשונה,
- 22 מודעות של עושה העבירה לכל אחד מרכיבי הגדרת ההסדר, שפורטו לעיל. כן נדרשת מודעותו
- 23 להיותו "צד" להסדר כובל ולהיעדרו של "הכשר" מתאים (לפי סעיף 4 לחוק).
- 24
- 25 על פי הפסיקה, המודעות הנדרשת הינה מודעות בפועל של עושה העבירה לטיב הפיזי של
- 26 התנהגותו ולקיום הנסיבות הרלוונטיות, לפי סעיף 2(א) לעיל. אם מדובר בהסדר שעניינו אחד
- 27 מהנושאים המפורטים בסעיף 2(ב) לחוק, כבענייננו, לא נדרשת מודעות לפוטנציאל הפגיעה
- 28 של ההסדר בתחרות, ודי בהוכחת מודעות של עושה העבירה לנושא הכבילה הרלוונטי,
- 29 כדוגמת – מודעותו לכך שהכבילה נוגעת למחיר שיידרש, שיוצע או שיושלם.
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

1 יסוד המודעות הינו כמובן יסוד סובייקטיבי, על-כן אין די בכך שהתביעה תוכיח ברמת
2 ההסתברות הנדרשת במשפט פלילי את התקיימות רכיבי היסוד העובדתי של עבירת ההסדר
3 הכובל, אלא עליה להוכיח גם את מודעותם של הנאשמים לקיום רכיבים אלה.
4
5 די בכך שאחד הצדדים להסדר הכובל יגביל עצמו באופן העלול לפגוע בתחרות על-מנת שכל
6 הצדדים להסדר הכובל, דהיינו גם אלה שאינם מגבילים עצמם כלל לפיו, יישאו באחריות
7 פלילית להסדר. מכך נובע כי אף מי שהצטרף להסדר הכובל למראית עין וללא כוונה ליישמו
8 עלול לשאת באחריות פלילית לפי חוק ההגבלים.
9
10 בעניין זה כבר קבע בית המשפט העליון כי:

11
12 **"...לשכלול היסוד הנפשי בעבירת ההסדר הכובל על מבצע**
13 **העבירה להיות מודע לכך שהוא "צד" להסדר כובל, היינו**
14 **שההסדר חל עליו, או כי הוא שותף לו בדרך כזאת או אחרת.**
15 **מודעות כזאת מתקיימת גם אצל מי שהצטרף להסדר הכובל**
16 **למראית עין בלבד. אף אדם כזה מודע להיותו צד להסדר הכובל,**
17 **והעובדה שאיננו מתכוון ליישם את ההסדר שנעשה שותף לו**
18 **איננה שוללת מודעות זו." (פרשת בורוביץ, פס' 94).**

19
20 בהגדרת יסודה הנפשי של העבירה האמורה אין כל דרישה להתייחסות סובייקטיבית-ערכית
21 מצד עושה העבירה, ויסוד זה מתקיים גם כאשר העושה איננו מודע לאופי האנטי-חברתי של
22 התנהגותו, או אף מאמין באמת ובתמים שבמעשיו אין כל פסול.

23
24 **עתה, אסקור בתמצית עיקרי עדויות המעורבים כפי שהוצגו בבית-המשפט.**
25

26 עדות אברהם אביש צינוירט

27
28 כנגד אברהם צינוירט הוגש כתב אישום בבית-המשפט המחוזי בירושלים בגין הפרשה.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 אברהם צינוירט הינו עובד שכיר בחברה לשיווק בשר "גלאט עוף למהדרין בע"מ". העד חתם
- 2 על תצהיר לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב במסגרת בקשה לביטול פסק בוררות, בוררות
- 3 שהתנהלה בין אהרון אייזנברג לבין העד בבית-דין צדק בני-ברק, בפני הבוררים: הרב סילמן,
- 4 הרב כהן והרב פרבשטיין (ת/188).
- 5
- 6 העד ציין בבית-המשפט כי הכתוב בתצהיר: "הכל אמת" (עמ' 19 שו' 25), ואישר בחקירתו
- 7 הראשית עיקרי העובדות המתוארות בתצהיר.
- 8
- 9 על-פי התצהיר, פנה אליו נאשם 1 לפני סגירת המכרז בעניין הנכס בשכונת תחכמוני והבטיח
- 10 לו 50 אלף דולר על-מנת שיעמוד בחזית המכרז, דהיינו יגיש את הצעתו של אייזנבך בשמו.
- 11 לדבריו, הערבות בסך 400 אלף דולר שנדרשה בתנאי המכרז, הומצאה על-ידי נאשם 1, ערבות
- 12 שהובילה אותו להאמין כי מאחורי נאשם 1 עומד משקיע רציני.
- 13 בעקבות הגשת ההצעה, החליטה הסוכנות היהודית להזמין את ארבעת מציגי ההצעות
- 14 הגבוהות ביותר להתמחרות. שעה לפני עריכת ההתמחרות פנה אייזנברג והציע לעד לפנות
- 15 למשקיע העומד מאחוריו ולבקש ממנו לפרוש מהמכרז תמורת סך של 300 אלף דולר.
- 16 העד פנה לאייזנבך, כך התצהיר ת/188, וזה בתיאום עם המשקיע שעמד מאחוריו הציע 1.2
- 17 מיליון דולר תמורת הסתלקותן של כל ההצעות האחרות במכרז. 50 אלף דולר מתוך הסכום
- 18 הנ"ל נועדו למלא את ההבטחה שהובטחה לעד עבור שליחותו בהגשת המכרז.
- 19 בעקבות האמור, נחתם הסכם בין העד לבין אייזנברג, לפיו האחרון יפרוש מהמכרז בתמורה
- 20 לתשלום של 1.15 מיליון דולר, ההסכם החתום הופקד בידי עורך-הדין שערך אותו, ולצדדים
- 21 עצמם לא ניתן העתק ממנו (ת/193).
- 22
- 23 בעדותו בבית-משפט ציין אביש צינוירט כי הוא הופיע במכרז מטעמו של אייזנבך, דהיינו
- 24 אייזנבך השתמש בשמו לצורך הגשת המכרז (עמ' 13 שו' 1) והוא עצמו הופיע במכרז "בכאילוי",
- 25 כידו הארוכה של מר אייזנבך (עמ' 13 שו' 7-11). כל זאת תמורת הבטחה לקבלת 50 אלף דולר.
- 26 רק לאחר שהתפוצץ הסיפור, אייזנבך הודיעו שאין לו משקיע. המשקיע עליו סמך אייזנבך, כך
- 27 העד, היה ארנסטר (עמ' 14 שו' 6). בהמשך עדותו ציין כי הערבות שצוינה (ת/189) על-סך 425
- 28 אלף ש"ח הופקדה על ידו, וזאת מאחר והיה ברור שהצעתו לרכישת המגרש בסכום של 2 מיליון
- 29 דולר אינו ריאלי, ואם יזכה במגרש ששווי כ-8 מיליון דולר, אזי אינו מסכן את הכסף שהפקיד
- 30 כערבות (עמ' 15 שו' 8).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

1
2 העד ציין כי אינו יודע "שום כלום" בעניין מסמכים ת/190 ("שיפור הצעה בנכס הידוע כחלקות
3 154, 153 בגוש 30069 בירושלים"), ת/191 (מכתב שנשלח בשמו כממנה את עמרם מינצברג
4 כבא כוחו), ת/192 (פרוטוקול פתיחת מעטפות, 01.08.07). לדבריו, סכום הערבות שצוין במוצג
5 ת/192 על-סך 1,993,383 ₪ לא הופקד על ידו, ובלשונו: **"זו לא ערבות שלי, לא היה לי את
6 הסכום הזה, לא נתתי אותה"** (עמ' 17 שו' 4). העד הוסיף וציין כי לא היה שותף להצעה, לא
7 שאלו אותו ואינו יודע כל פרט בעניין כיצד עלתה ההצעה בהתמחרות מ-2 מיליון ל-8 מיליון
8 דולר. הוא עצמו אינו יודע, הוא רק יכול לשער כי אייזנבך עמד מאחורי ההחלטות בנושא,
9 ובלשונו: **"...אני מתאר שזה היה אייזנבך, כי לא היה שום בן-אדם אחר שהיה צריך
10 להחליט, הוא ניהל את העסק והוא עשה מה שהוא רוצה, בסך-הכל הוא קיבל זכות
11 להשתמש בשם שלי"** (עמ' 17 שו' 15-17).
12 לדברי אביש צינוירט, הכסף שהופקד לצורך רכישת הנכס לא הובא ממקורותיו של אייזנבך,
13 אלא ניתן על-ידי משקיע שעמד מאחוריו, כי לאייזנבך עצמו אין את הכסף (עמ' 17 שו' 21).
14 לדבריו, כל שהוא יודע על ההצעות ועל מגישי ההצעות הוא יודע מאייזנבך: **"זה ברור שהוא
15 הולך לנהל את המשא ומתן והוא יחליט והוא יעשה את הכל, אני לא בעסק, אם הוא עושה
16 את זה עם אשתו או עם חבר שלו, עם עורך-הדין שלו, זה לא עניין שלי, לא שאלתי ולא
17 תחקרתי אותו... ש. מי הולך להתמחרות הזאת? ת. ברור שהוא הולך, הוא לא אמר לי אם
18 הוא הולך לבד או עם מישהו, לא שאלתי אותו"** (עמ' 18 שו' 18-26).
19
20 כאמור, העד אישר כי התצהיר (ת/188) הינו תצהיר אמת ודוד מינצברג, שהינו שלוחו של
21 אייזנברג, הוא זה שפנה אליו והציע לו את ההצעה הכספית בסך 300 אלף דולר (עמ' 19 שו'
22 28; עמ' 20 שו' 1-14).
23 משקיבל הצעה זו, התקשר לאייזנבך וזה השיב לו: **"...אני לא רוצה 300 אלף דולר, אני אתן
24 לו מיליון דולר שהוא לא ילך"** (עמ' 20 שו' 25). מינצברג לא הסכים למיליון, אלא ל-1.2 מיליון
25 (עמ' 21 שו' 32).
26 לדבריו, הוא לא המליץ והדבר לא עניין אותו, ואייזנבך הגיע להסכמה עם מינצברג את
27 אייזנברג. אדרבא, הוא עצמו לא המליץ לאייזנבך להגיע להסכמה הזאת, מאחר שהריח היה
28 לא טוב: **"אמרתי לו שאני לא ממליץ על זה, וזה באמת לא מצא חן בעיניי, אבל אני מקבל 50
29 אלף דולר על זה שמשתמשים בשם שלי, אז עדיין אני לא בעל הבית להגיד מה כן ומה לא,
30 בדיעבד ודאי שאני מתחרט"** (עמ' 23 שו' 4-6).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1
- 2 מוצג ת/193 הינו ההסכם שנחתם בין העד לבין אהרון אייזנברג ביום 08.08.07.
- 3 לצורך הנוחיות וחשיבות ההסכם אביא ההסכם במלואו:
- 4
- 5 מוצג ת/193:
- 6
- 7 הסכם
- 8 בין: אברהם אביש צינורט
- 9 להלן: צד א'
- 10 ובין: אהרון אייזנברג
- 11 להלן: צד ב'
- 12
- 13 1. הצדדים מאשרים כי צד ב' וצד א' פעלו במשותף בטיפול בהגשת הצעה (שהוגשה
- 14 פורמאלית על ידי צד א') למכרז בנוגע לנכס ברחוב תחכמוני 24 ירושלים שהוצע על
- 15 ידי השתתפויות בנכסים בע"מ.
- 16 2. צד א' מבקש לפעול לבדו ומבקש כי צד ב' יפרוש מההצעה המשותפת וצד א' יישאר
- 17 כמציע יחיד וצד ב' מסכים לכך כנגד קבלת תשלום עבור הפרישה ועבור פעולותיו
- 18 והעבודה שהשקיע.
- 19 3. הצדדים מסכימים כי צד ב' יפרוש מחלקו בהצעה והיא תישאר של צד א' בלבד.
- 20 בתמורה לפרישה ולעבודה של צד ב' ישלם צד א' לצד ב' סך של 1,150,000 דולר. סכום
- 21 זה ישולם רק במידה וצד א' יזכה במכרז. סכום זה ישולם תוך 21 ימים ממועד קבלת
- 22 ההודעה על הזכייה במכרז.
- 23 4. אם לא שולם הסכום הנ"ל בתוך 21 יום כאמור לעיל יישאר צד ב' שותף בזכייה במכרז
- 24 בשיעור היחס שבין הסכום של 1,150,000 דולר לסכום הכולל של התמורה שישלם צד
- 25 א' עבור הזכייה במכרז ובאופן שצד ב' לא יצטרך לשלם תשלום כלשהו עבור רכישת
- 26 הנכס מאחר והסכום הנ"ל מהווה תשלום עבור חלקו.
- 27 5. הצדדים מתחייבים לא לגלות את תוכנו של הסכם זה לאף אדם מלבד לנהנים של
- 28 הצדדים.
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

היום 8.8.07

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

צד ב'

צד א'

בחקירתו הראשית ציין צינוירט כי הוא לא ידע כי נאשם 2 הוא עורך-הדין שערך את ההסכם
(ת/193) (עמ' 23 שו' 31-27). נאשם 2 לא דיבר איתו מילה על הנושא, כל שהוא יודע,
שמאשימים את עורך-דין נובוגרוצקי, שערך את ההסכם, אבל הוא עצמו לא היה בעת עריכת
ההסכם והוא אינו יודע דבר בנושא (עמ' 24 שו' 10). חלקו הסתכם בכך שחתם על-פי הנחיית
אייזנבך: "אני חתמתי על הסכם כשמינצברג הביא לי הסכם, ואני חתמתי עליו בגלל
שאיזנבך אישר לי לחתום. אני לא עומד מאחורי אף מילה שכתובה פה ואני לא מבין מה
כתוב פה ולא קראתי אותו" (עמ' 24 שו' 17-19).
העד ציין כי אינו יודע דבר, בעניין סעיף 5 שצוטט לעיל הוא רק יכול לשער שהצדדים להסכם,
דהיינו אייזנבך ואייזנברג את מינצברג, הבינו שלא כדאי לגלות את ההסכם הזה (עמ' 25 שו'
1). אבל: "הם לא סיפרו לי ולא דיווחו לי... אני יכול לחשוב ולהעריך, אבל זה לא מתוך ידיעה,
זה לא מתוך שמישהו אמר לי מילה" (עמ' 25 שו' 4-6).
העד הדגיש בחקירתו הראשית כי חתם על ההסכם כי אייזנבך אמר לו לחתום (עמ' 27 שו' 21):
"מי שמסר לי את זה, מינצברג, ושאלתי את אייזנבך האם לחתום והוא אישר לי לחתום.
מינצברג בא אלי ואומר לי, זה מה שסוכם, סיכמתי על זה עם אייזנבך, אני רוצה חתימה,
שאלתי את אייזנבך אם לחתום והוא אמר לי תחתום" (עמ' 27 שו' 29-31).
אביש צינוירט ציין בבית-המשפט כי לא היה נוכח בעת ההתמחרות (עמ' 28 שו' 12). הוא אמנם
הגיע, אבל זה היה לאחר שסוכם הדברים. על הסיכום הוא שמע מאייזנבך. הוא עצמו לא היה
שותף לסיכום: "אני לא הייתי שותף לא לסיכום הזה, כמה להציע, אני לא הייתי שותף
למשא ומתן ואני לא יודע איך הגיעו למחיר הזה... אני קיבלתי את זה בכתב שזכיתי במכרז.
איך המספר הזה הגיע – אין לי מושג" (עמ' 28 שו' 26-30).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 באופן דומה חתם על הסכם המכר עם הקופה לתגמולים ופנסיה של עובדי הסוכנות היהודית
- 2 לארץ ישראל בע"מ, באמצעות חברת השתתפויות בנכסים בישראל בע"מ (ת/194). דהיינו,
- 3 חתימתו ניתנה מאחר שאייזנברג אמר לו לחתום (עמ' 29 ש' 7).
- 4 בסופו של דבר נחתם הסכם מכר עם חיים ארנסטר (ת/197).
- 5 לגרסת אביש צינוירט, חיים ארנסטר נתן את הכסף הראשוני, משלא רצה להפסיד את
- 6 הערבויות, והחליט להמשיך בעסקה ולהפקיד הכספים הצריכים לצורך מימוש העסקה (עמ'
- 7 31 ש' 14-31). צינוירט אף תיווך בין ארנסטר ל"גני ילדים", לאחר שהראשון נקלע לקשיים,
- 8 כדי שהעסקה תוכל לצאת לפועל.
- 9
- 10 העד ציין כי דברים דומים מסר בפני בית-דין צדק בבני-ברק בהליך הבוררות (ראה ת/50; עמ'
- 11 33 ש' 31), שהוא עצמו הינו שליחו של אייזנברג.
- 12
- 13 העד נשאל לגבי שורות 32-33 בעמוד הראשון של פרוטוקול הדיון (ת/50).
- 14 על-פי הרשום בפרוטוקול: "ד.מ: כיוון שהעורך-דין אמר שלא יפה שיהיה הסכם על משהו
- 15 שחור, יעשה מתוכם יותר ויגיד שכל הגישה הייתה במשותף ואנו פורשים מהשיתוף, וזה
- 16 התמורה, ההסכם הופקד בנאמנות בעורך-דין".
- 17 העד נשאל וציין כי לא אמר את הדברים המיוחסים לו במוצג ת/50, ואף לא חשב לומר דברים
- 18 אלה (עמ' 34 ש' 18).
- 19
- 20 בחקירתו הנגדית ציין אביש צינוירט כי הערבות הבנקאית על-סך 1,993,383 (נ/6), גם
- 21 משנרשמה שניתנה על-ידו, אינה ערבות שיצאה ממנו, הוא עצמו לא ביקש אותה והוא אינו
- 22 מכיר את סניף הבנק המצוין בערבות: "...לא דיברתי, לא נכחתי, שום כלום" (עמ' 49 ש' 15),
- 23 ולדבריו, מדובר בערבות שניתנה על-ידי ארנסטר.
- 24

עדות מר אהרון אייזנברג

- 25
- 26
- 27 מר אהרון אייזנברג הינו מנהל רוחני של ישיבת תולדות אהרון.
- 28 העד סיפר בבית-המשפט בחקירתו הראשית כי, ככלל, אינו מתעסק בעניינים גשמיים, אבל
- 29 בביקור באוקראינה: "נסיעה של צדיקים", התיידד עם יהודי בשם רייכמן ועם יהודי בשם
- 30 נפתלי שטיצר, יהודים בעלי ממון שבחרו בו להיות נציגם בארץ, ובלשונו: "שאני אהיה היהודי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 שלו בארץ" (עמ' 64 שו' 3). ואכן, משחזר לארץ פנה אליו מינצברג והציע לו הצעה לעסקה
- 2 טובה, ואז: "...אמרתי אולי יש פה איזו השגחה, טלפנתי לנפתלי שטיצר ושאלתי אותו האם
- 3 הבן-אדם שלך, רייכמן, מעוניין בכלל להשקיע בארץ, האם יש לו עכשיו כסף והוא מעוניין...
- 4 אז קישרתי את שטיצר עם מינצברג ואז מינצברג עשה פגישה בסוכנות, היינו בסוכנות אני,
- 5 שטיצר, בן-אדם מטעם דוד מינצברג והצענו הצעה, ההצעה שדוד מינצברג הנחה אותנו מה
- 6 להציע, אני לא זוכר בדיוק" (עמ' 64 למעלה).
- 7 אחרון אייזנברג ציין בבית-המשפט כי לא פעל אך ורק לשם שמיים, אלא ציפה לקבל דמי
- 8 תיווך בגודל של כאחוז (עמ' 65 למטה).
- 9
- 10 לדברי אחרון אייזנברג, נכנס לעסקת רכישת הנכס שבדיון ביום של ההתמחרות, היום בו פגש
- 11 את אביש צינוירט (עמ' 66 שו' 20).
- 12
- 13 העד ביקש לסכם מעורבותו בפרשה שבדיון כדלהלן: "אני לא הלכתי לאף-אחד, לא דיברתי
- 14 עם אף-אחד, לא היה לי שום קשר עם המכרז, אתם צריכים לדעת דבר אחד: אני בן-אדם,
- 15 לא קניתי את המכרז, לא עיינתי במכרז, לא היה לי כסף, שום דבר, כל מה שהיה לי זה
- 16 שקישרתי את שטיצר למינצברג, יותר מזה לא היה לי את הכלים לשום דבר, ואני לא הכרתי
- 17 לא את עורך-הדין, לא הכרתי את צינוירט" (עמ' 69 שו' 19-23).
- 18
- 19 גם משדיבר על מינצברג, הקפיד להדגיש שהוא לא יודע מה עשה מינצברג בעסקה, אבל היה
- 20 זה הוא שהביא את כל הרעיון: "מינצברג הביא את העסקה, הוא היה בקשר עם שטיצר,
- 21 אח"כ מינצברג עוזב, או לפחות זה מה שהוא אמר לי אחר-כך, לפי דין תורה..." (עמ' 70
- 22 למעלה).
- 23
- 24 בעניין ההסכם, שבמוקד הדיון ונערך על-ידי נאשם 2 (ת/193), ציין העד כי לא הכיר את עו"ד
- 25 נובגרוצקי, וכשהוא הלך לחתום על ההסכם, ההסכם כבר היה מוכן: "מינצברג וצינוירט
- 26 ישבו שם וקראו לי" (עמ' 70 שו' 13). לדבריו: "...התפקיד שלי היה להסביר לצינוירט שאכן
- 27 יש הסכם עם המסורה, ואני אחראי להביא לו את ההסכם הזה, וזה מה שאני עשיתי, ואח"כ
- 28 צינוירט ומינצברג הלכו, הם סיכמו שם שהם הולכים לעורך-דין, והם הלכו לעורך-דין, אני
- 29 הלכתי הביתה ובאיזשהו שלב מינצברג קרא לי שאני אבוא לחתום, אפילו לא ידעתי איך
- 30 להגיע לעורך-הדין, אני זוכר שקבענו שם על-יד בנק טפחות" (עמ' 70 שו' 18-22).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1
- 2 אהרון אייזנברג ציין בחקירתו הראשית כי אינו יודע מי היו המציעים בהתמחרות, ולו עצמו
- 3 היה אך ורק משא ומתן עם צינוירט, כאשר התפקיד שלו היה להסביר לצינוירט שיש הסכם
- 4 עם המסורה (עמ' 72 שוי 13-16).
- 5 אהרון אייזנברג ציין כי על-פי ההסכם, צינוירט צריך לשלם למינצברג 1.2 מיליון דולר (מזה
- 6 יורד 50 אלף דולר), ומדוע מינצברג צריך לקבל את הכסף: **"למה לא? מינצברג היה הצד**
- 7 **הדומיננטי להסכם הזה"**, וכן, לשאלה אם עבור יועץ משלמים 1.2 מיליון דולר, השיב העד:
- 8 **"זה לא מינצברג לבד, מינצברג עם שטיצר, זה רייכמן, למי שייך ההסכם הזה?"** (עמ' 72
- 9 למטה).
- 10
- 11 העד הוסיף וציין בעניין ההסכם, **ת/193**, כי מינצברג עשה את ההסכם ולו עצמו לא היה אכפת,
- 12 ואפילו נמנע מלקרוא את ההסכם, והוא נקרא לחתום על ההסכם בגלל שצינוירט נתן בו אמון
- 13 (עמ' 78 למעלה). הוא הגיע למשרדו של עורך-הדין נובורוצקי, שהכל כבר היה מוכן ולו נותר
- 14 רק לחתום (עמ' 82 שוי 3; עמ' 83 שוי 19-22).
- 15 לדברי אברהם אייזנברג, שטיצר כעס על-כך שחתם על ההסכם, ומשביקש שטיצר את ההסכם,
- 16 אזי למרות בקשתו של צינוירט לשמור את ההסכם אצל עורך-הדין, למחרת הביא את ההסכם
- 17 הזה לשטיצר (עמ' 78 שוי 9).
- 18 אהרון אייזנברג התכחש למודעותו לסעיף הסודיות ולעובדה שלאחר ששטיצר כעס, מינצברג
- 19 הביא לו למחרת את ההסכם (עמ' 81 למטה).
- 20
- 21 **הנה כי כן**, אהרון אייזנברג בעדותו בבית-משפט ביקש למזער מעורבותו בעסקה.
- 22 לגרסתו, כל חלקו הסתכם בכך שחיבר את מינצברג לשטיצר. בכל שאר הפעולות שנעשו על-
- 23 ידו, לא היה מודע לפרטים והם לא היו מעניינו ובידיעתו.
- 24 מינצברג סיכם את שסוכם ב-**ת/193** והוא, אייזנברג, אך נתבקש לחתום על ההסכם בגלל
- 25 שצינוירט נתן בו אמון.
- 26
- 27 **עדותו בבית-משפט של אהרון אייזנברג הינה עדות בעייתית, עדות שמשקלה קטן ביותר,**
- 28 **אם בכלל. להלן מספר נימוקים שהובילו למסקנתי זו:**
- 29
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

הערכת עדות אהרון אייזנברג בבית-משפט

- 1
- 2
- 3
- 4 א. מיד בתחילת חקירתו הראשית הסביר אהרון אייזנברג מדוע ולמה לא ניתן להישען על
- 5 הודעותיו במשטרה.
- 6 העד ציין כי בהודעה במשטרה, על אף שדיבר בלשון יחיד, כי לא הבחין בין מעשיו ובין
- 7 מעשיהם של מינצברג וצינוירט לקידום העסקה (עמ' 67 שו' 25-26). כמו כן: "אני לא
- 8 הבחנתי שנפקא מינה אם אני אמרתי או מינצברג או שטיצר, לא הבחנתי בזה" (עמ' 67 שו' 29).
- 9 משכך נשאל בצורה ברורה על-ידי התובעת המלומדת, עו"ד מורן מיארה,
- 10 האם הינו חוזר מדברים שמסר בחקירתו במשטרה, ותשובתו: "אם אני אמרתי שאני
- 11 עשיתי, אז זה לא נכון" (עמ' 67 שו' 32; עמ' 84 שו' 16-24).
- 12
- 13 בחקירתו במשטרה מיום 07.08.11 (ת/199א) ביקש אהרון אייזנברג להתייעץ עם עו"ד
- 14 מוטי ביניץ ממשרד יגאל ארנון, ולאחר ששוחח עם עורך-הדין וכן עם עו"ד עמית בן-צבי,
- 15 נתחדשה חקירתו. העד הודיע כי הינו שומר על זכות השתיקה. גם לשאלה האם
- 16 שוחח עם מינצברג לגבי עסקת המכרז של הסוכנות היהודית, שמר על זכות השתיקה.
- 17 בהמשך התרצה וסיפר על ההתמודדות במכרז. בשלב מסוים שמע: "שכלל הנראה
- 18 צינוירט יהיה מוכן למכור את ההצעה שלו, כלומר הזכות שלו להתמודד בהתמחרות,
- 19 אז פניתי אליו באמצעות מישוהו אחר שאני לא רוצה לנקוב בשמו, והצעתי לצינוירט
- 20 תמכור לי את זכות ההתמודדות, והסברתי לו מדוע לי זה שווה והצעתי לו 300 אלף
- 21 דולר על אותה זכות, אני מבקש להבהיר, למרות שאני פניתי לסוכנות ונתתי הצעה,
- 22 הרי שלמכרז עצמו כלל לא ניגשתי ולכן ביקשתי לקנות את הזכות של צינוירט
- 23 להתמודד ורציתי שיגיש הצעה בעבורי... צינוירט אמר כי הוא מוכן בעבור מיליון
- 24 דולר לרכוש ממני את ההסכם ביני לבין תלמוד תורה. סגרנו על 1,150,000 דולר,
- 25 עשינו הסכם כתוב, הוא חתם עליו ואני חתמתי מצידי, לאחר מכן עלה כי הוא זכה
- 26 בפועל במכרז ולא רצה לשלם את הכסף, שהינו בעצם ההסכם הצידי שלי אל מול
- 27 תלמוד תורה...." (ת/199א שו' 31-40).
- 28
- 29 בבית-המשפט חזר בו אייזנברג וציין: "זה לא נכון, אני לא הצעתי, רק מינצברג סיפר
- 30 לי שזה מה שהוא עשה איתו. ולא אז, לא בשעת האמת, הוא סיפר לי את זה לפי דין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 **תורה** (עמ' 74 שוי 12-13). כמו כן, חזר והדגיש כי הוא עצמו לא אמר דבר לעניין ה-
- 2 1,150,000 דולר, ומי שניהל את המשא ומתן היה מינצברג (עמ' 75 שוי 10-7).
- 3
- 4 בחקירתו במשטרה מיום 10.08.11 (ת/199ב) התייחס אייזנברג להסכם (ת/193) וציין
- 5 כי מדובר בהסכם בינו לבין צינוירט: **"והוא מובנה כפי שהוא, אין הסכמים נוספים**
- 6 **ואין סעיפים נוספים, זה ההסכם שניסחנו יחד והוא חייב את שנינו וצינוירט מתחמק**
- 7 **מלשלם את הכספים כפי שחייב"** (ת/199ב שוי 22-23).
- 8
- 9 אחרון איזנברג סירב בחקירתו במשטרה למסור מי ערך את ההסכם, כדלהלן:
- 10 **"אמסור במשפט אם יהיה, אזכיר את שמו והוא יגיע להעיד, ואני בוחר שלא לתת לך**
- 11 **את הנתונים האלה על-פי זכותי"** (ת/199ב שוי 18-19). וכן: **"אני לא מתכוון בשלב**
- 12 **הזה למסור את השם של המנסח של ההסכם הזה לאף-אחד"** (ת/199ב שוי 35).
- 13
- 14 בבית-המשפט ציין כי ההסכם נערך בין צינוירט ומינצברג והוא רק חתם (עמ' 76 שוי
- 15 21).
- 16 העד הסכים לומר כי עורך-הדין של ההסכם הינו נאשם 2. עם זאת, הוא אינו יודע מי
- 17 ערך את ההסכם, שכן: **"אני באתי בכלל כשהיה הסכם מוכן וחתמתי, זהו, לא יותר**
- 18 **מזה"** (עמ' 77 למעלה).
- 19
- 20 ב. כאמור, אחרון אייזנברג ציין בעדותו הראשית בבית-המשפט, כי על-פי ההסכם,
- 21 צינוירט צריך לשלם למינצברג 1.2 מיליון דולר (מזה יורד 50 אלף דולר), ומדוע
- 22 מינצברג צריך לקבל את הכסף: **"למה לא? מינצברג היה הצד הדומיננטי להסכם**
- 23 **הזה",** וכן, לשאלה אם עבור יועץ משלמים 1.2 מיליון דולר, השיב העד: **"זה לא**
- 24 **מינצברג לבד, מינצברג עם שטיצר, זה רייכמן, למי שייך ההסכם הזה?"** (עמ' 72
- 25 למטה).
- 26
- 27 התפתלותו של אחרון אייזנברג בלטה למרחוק בהמשך הדברים.
- 28 העד נשאל מדוע התחייב צינוירט לשלם למינצברג, שהיה יחד עם שטיצר, 1.2 מיליון
- 29 דולר. העד השיב כביכול על השאלות, אבל בפועל לא נתן כל תשובה (עמ' 73 למעלה).
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- ג. אהרון אייזנברג ציין בבית-המשפט בצורה חד-משמעית כי כל ההסכם (ת/193) לא היה מעניינו (עמ' 78 שו' 22).
- דברים אלה אינם מתיישבים עם עמדתו הנחרצת בחקירתו במשטרה, שלא למסור את שם האיש שניסח את ההסכם (ראה ציטוט לעיל).
- תשובת אהרון אייזנברג, לפיה לא מסר כל שם בחקירה, מבליט את פרכות דבריו.
- ד. העד התכחש בבית-המשפט למוצג ת/200, ולדבריו, דוד מינצברג יחד עם נפתלי שטיצר יחד עם הטוען הרבני כתבו כל מה שרצו לכתוב מבלי לשתף אותו, הוא עצמו לא לקח טוען רבני ולא שילם את שכרו (עמ' 79 למטה). וכך: "...אתם לא מבינים פה, היות שאני חתמתי על ההסכם עם אביש צינוירט, התובע הפורמלי הוא אהרון אייזנברג, אני חתמתי איתו, אז אני דורש את הכסף, אני הייתי התובע הפורמלי, וכל הדיונים הם היו והם טענו, אפילו כשאני דיברתי הם כיוונו אותי כל הזמן, עד כדי כך שהרב סילמן, כשבא להעיד, הוא זכר מי התובע? זכר דוד מינצברג, למה הוא זכר את זה ככה? למה הוא היה הדומיננטי כל הזמן" (עמ' 80 למעלה).
- ובהמשך: "...התובע זה אהרון אייזנברג, אבל התובע האמיתי זה דוד מינצברג, ובכלל בבית-הדין היינו כקבוצה, אז הם כתבו, ובכלל אני הייתי אחראי על מה שהם כתבו? אני אומר לך בפירוש שלא כתבתי שום מכתב, אין לי אפילו מכוונת כתיבה" (עמ' 80 שו' 24-28; עמ' 81 שו' 24-26).
- ה. בחקירתו הנגדית הוצג לעד מכתב שכתב לבית-דין צדק (מוצג נ/8), ובו סיכם העד את זיקתו של צינוירט לנכס. בין השאר נרשמו על-ידו במוצג זה הדברים הבאים: "רציתי להבהיר שעוד לא הצלחתי להבין הליצנות או לחילופין השקרים שרוצים להעמיד מצב של מסכנות של אדם תם שרצה להרוויח 50 אלף דולר וברוב תמימותו נכשל ולבסוף נתחייב לשלם 1.15 מיליון דולר, הלא כשצינוירט ישב ועשה משא ומתן ואחר-כך ההסכם, כבר היה משקיע שהשקיע בסוכנות כחצי מיליון דולר ובהמשך במהלך הדיון התברר שזה היה חיים מאיר ארנסטר ואחרי הודעת הזכייה הלך צינוירט עם הנ"ל (בניגוד להסכם) לסוכנות וצינוירט נתן הסכמתו להעביר את הזכייה על שם ארנסטר וגם היום כפי שנתברר לנו, וגם במהלך הדיונים התברר, שארנסטר נשאר שותף על חצי מהמגרש ועל החצי השני הביא צינוירט אחרי הזכייה את גולדקנופף, שקנה 600 מ"ר בנוי..." (נ/8).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

1 מול דברים נוקבים אלה במכתב העיד אהרון אייזנברג בבית-משפט: **"הטוען הרבני**
 2 **כתב שם הרבה שטויות, אני לא זוכר בדיוק מה, והתשובה שלי הייתה שכתבתי את**
 3 **זה מההיגיון"** (עמ' 89 שו' 4-5).

4
 5 גם בעניין מוצג נ/12, שהינו מכתב, שעל-פני הדברים, נכתב על-ידו ונשלח לבית-דין
 6 צדק, ציין אהרון אייזנברג כי השם שלו מופיע, אבל הוא היה בבחינת תובע פורמלי
 7 ומינצברג ושטיצר שלחו את כל המכתבים (עמ' 91 שו' 5-6).

8
 9 דברים דומים ציין אהרון אייזנברג בעניין הסיכומים שהוגשו לבית-דין צדק בשמו:
 10 "אני לא רק מכחיש את זה, זה לא רק שקר, ממש כואב לי, זה ממש חילול השם
 11 שיצא מזה, שממש כואב לי, אני בן-אדם שאף-פעם אני לא אגע באגורה, לא רק של
 12 יהודי שלא שומר תורה, של ערבי אני לא אגע... אני מוחה על זה" (עמ' 91 שו' 12-15).

13 עדותו של דוד מינצברג

14
 15 דוד מינצברג הורשע על בסיס הודאתו בבית-המשפט המחוזי בירושלים בגין פרשה זו.

16
 17 דוד מינצברג העיד בבית-המשפט על היכרות מוקדמת עם אהרון אייזנברג. זה סיפר לו על
 18 המכרז שעומד לצאת בעניין הנכס. לדבריו, היה שותף לגיבוש ההסכם.
 19 ביום 08.08.07 פנה מינצברג יחד עם אייזנברג לאביש צינוירט והציע לו לתת להם את הצעתו
 20 לסוכנות תמורת 300 אלף דולר. צינוירט סירב והעלה הצעה נגדית על-סך 1.15 מיליון דולר
 21 (עמ' 102 שו' 12-18).

22
 23 השלב הבא: "לאחר שהגענו לסיכום אמרנו שנעלה את זה על הכתב, עו"ד חיים נובוגורוצקי
 24 מוכר לנו מהיכרות מוקדמת" (עמ' 102 שו' 24-25). על-פי מה שסוכם במוצג ת/193: "אנחנו
 25 הולכים להצעה משותפת, שאחד מאיתנו רוצה לסגת תמורת הסכום שנקוב 1.15 מיליון דולר.
 26 העלינו שאלות של ביטחונות, שאם הוא יסרב, אם הוא לא יעשה את זה מה יהיה, ואז עלה
 27 איזה פתרון שאנחנו נקבל אחוזים בקרקע, איזשהו דו-שיח" (עמ' 103 שו' 8-11). את ההסכם
 28 הקליד פיזית נאשם 2 והוא עיגן את זה מבחינה משפטית, כאשר הצדדים, למעשה שיקרו את
 29 עורך-הדין, הואיל וסיפרו לו סיפור אחר ממה שסוכם באמת (עמ' 103 שו' 15-22).

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 לדברי מינצברג, הוא ואייזנברג תרמו להסכם הפינני של מסורה כאשר משקיע בשם רייכמן
- 2 (באמצעות נציגו בארץ, נפתלי שטיצר – עמ' 106 שו' 10), היה אמור להתמודד במכרז. לו
- 3 רייכמן היה זוכה במכרז, אזי הוא ואייזנברג היו זוכים לתמורה מכל העסקה (עמ' 105).
- 4 בעת הזו סוכם עם צינוירט שהוא ישלם להם 1.15 מיליון דולר.
- 5 לשאלה מדוע אייזנברג חתם על ההסכם עם צינוירט ולא הוא עצמו שגיבש את ההסכם, השיב
- 6 כי: "כמו שאמרתי מקודם, אני באופן אישי הייתי מתוודע צעיר, פחות משוא פנים, ולכן היה
- 7 חשוב לי להכניס את אייזנברג. אף-אחד לא היה סומך עלי, על אייזנברג היו סומכים, הוא
- 8 היה מחותן, הביאו אותו בשביל שהוא יהיה דמות, בשביל זה הבאתי אותו" (עמ' 106 שו' 24-
- 9 21).
- 10 לגישתו, אייזנברג לא היה מודע לכל פרטי עסקת ה-1.15 מיליון, אבל עודכן על-ידו (עמ' 107
- 11 שו' 1).
- 12 לדברי מינצברג, הוחלט לשקר לעורך-הדין בשל קוצר זמן, ובשל כך שהעריכו שיש משהו לא
- 13 תקין בהסכם אליו הגיעו, ובלשונו: "...אם אני הולך לעורך-דין ואני אגיד לו שאני רוצה לגנוב
- 14 סוסים, אז הוא ינסח לי את ההסכם לגנוב סוסים?" (עמ' 107 שו' 21-22).
- 15
- 16 סעי' 5 במוצג ת/93, שציין כי ההסכם ייוותר חסוי, נרשם נוכח הרגשתם שההסכם אינו בסדר
- 17 (עמ' 107 למטה), וכן: "...למרות שההסכם נראה על פניו כחוקי, אנחנו הרגשנו שעדיין משהו
- 18 לא בסדר ולכן ביקשנו לשמור אותו בסוד" (עמ' 108 שו' 5-6).
- 19
- 20 מינצברג העיד בבית-המשפט, כי הדברים שנרשמו מפיו בבית-דין צדק, לפיהם נאשם 2 ציין
- 21 בפניהם שלא יפה שיהיה הסכם על משהו שחור וצריך לעשות את זה יותר מתוחכם, אינם
- 22 משקפים את הדברים שנאמרו (עמ' 110 שו' 23).
- 23 באופן דומה, שהתובעת המלומדת, עו"ד מורן מיארה, ציינה בפניו כי על-פי סעי' 9 בכתב
- 24 האישום המתוקן (מוצג ת/204), בו הודה בבית-משפט, צוין: "על-מנת להסוות את ההסכמות
- 25 המתוארות לעיל, ניסח עורך-הדין שת ההסדר כהסכם לפירוק שותפות. במסגרת ההסכם
- 26 אותו ניסח עורך-הדין, התחייבו הצדדים לא לגלות את תוכן ההסדר ואף החליטו שהעותק
- 27 המקורי יוסתר אצל עורך-הדין. בהתאם, ההסדר אותו ניסח עורך-הדין נחתם, והעותק
- 28 המקורי נשאר בידי עורך-הדין", השיב העד כי לא התעמק בהסדר הטיעון ולא היה שותף
- 29 לגיבושן (עמ' 111 שו' 19-28).
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

הערכת עדות דוד מינצברג בבית-המשפט

- 1
- 2
- 3 דוד מינצברג העיד בבית-המשפט בצורה בטוחה, שוטפת ורהוטה. מדובר בעד שתבונתו בולטת
- 4 למרחוק.
- 5 מדובר בעד שקודם עלייתו לדוכן העדים גמר בדעתו שלא לפגוע, ולו במאום, בנאשם 2, גם
- 6 כשבמשפטו ובמהלך עדותו בפני הדיינים בבית-דין צדק דיבר בצורה ברורה, אחרת – דברים
- 7 שונים בתכלית השינוי.
- 8
- 9 דוד מינצברג, כמו כל שאר המעורבים בפרשה, העיד כי ההסכם (מוצג ת/193) הינו הסכם,
- 10 שבא להסתיר ולכסות על הסכם בלתי חוקי שנקשר בין הצדדים, הסכם שקרי, שנערך על-פי
- 11 יוזמתו, והינו, למעשה "פרי יצירתו".
- 12
- 13 דוד מינצברג ציין בעדותו כי הוחלט להסתיר מנאשם 2 את האמת, ולבקשו לערוך הסכם
- 14 שקרי, זאת בשל: "קוצר הזמן".
- 15 הסברו זה של דוד מינצברג הינו הסבר רעוע ובלתי מתקבל על הדעת.
- 16 צדדים להסכם על סכום נכבד של 1.15 מיליון דולר טורחים ובאים זמן קצר לפני ההתמחרות
- 17 לעורך-דין, ובשל קוצר הזמן מתייגעים בהמצאת סיפור שקרי חסר כל בסיס?!
- 18 צדדים להסכם באים לעורך-דין על-מנת שזה ירקום ויסדיר לבוש משפטי להסכמות שהגיעו
- 19 ביניהם.
- 20 צדדים להסכם באים לעורך-דין על-מנת להסתייע במיומנותו המקצועית והכשרתו כמשפטן,
- 21 ולא במטרה להסתיר ממנו הסיפור האמיתי.
- 22 לו סברו הצדדים כי יש בסיפור האמיתי מכשול או/ו מחסום למימוש ההסכמות אליהן הגיעו
- 23 – לא היו פונים לעורך-הדין מלכתחילה.
- 24 דווקא קוצר הזמן מצביע עד כמה גרסת דוד מינצברג בלתי מתקבלת על הדעת. בפסק-הזמן,
- 25 שנותר להם עד להתמחרות, המה לא החליטו להמציא סיפור במטרה להסתיר מהפרקליט
- 26 אליו פנו את ההסכמות הנכוחות אליהן הגיעו.
- 27
- 28 לדברי דוד מינצברג, הצדדים הבינו כי הדברים שסוכמו על-ידם קודם להתמחרות אינם
- 29 מתיישבים עם החוק, ובלשונו: "משהו לא תקין בהסכם".
- 30 הצדדים חשבו שלא נאה וראוי לבקש מעורך-דין "לגנוב עמם סוסים".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 אין מחלוקת, הצדדים להסכם ת/193 אינם משפטנים ומעולם לא התיימרו להיות משפטנים.
- 2 מדוע עליהם לשקר לפרקליט שלשירותיו המשפטיים נצרכו – רק בשל הרגשה או סברה, שיש
- 3 משהו לא תקין בהסכמות אותן סיכמו. לו הייתה להם – כמצוין על-ידי העד בבית-המשפט –
- 4 מעין תחושה, ניתן להניח במידה רבה של סבירות, כי היו מביאים אותה לידיעת הפרקליט,
- 5 שנבחר על-ידם על-מנת ליתן עצה או/ו הנחיה.
- 6 מה נוח ופשוט הוא לפנות לעורך-הדין הנאמן עליהם, על-מנת שזה ינסח הסכם על-פי מיטב
- 7 כישורו ומיומנותו המקצועית, הסכם שיש בו כדי לבטא בצורה משפטית נכונה וחוקית את
- 8 ההסכמות אליהן הגיעו.
- 9 לאמור, גרסת דוד מינצברג בבית-המשפט אינה גרסה שניתן לקבלה.
- 10 דוד מינצברג פנה, כאמור, לעורך-הדין זמן קצר קודם ההתמחרות, על-מנת שזה ינסח הסכם
- 11 לדברים שסוכמו בין הצדדים.
- 12
- 13 דוד מינצברג ביקש בבית-המשפט לחזור בו מדברים מפורשים ששימשו בסיס להודאתו בבית-
- 14 המשפט המחוזי בירושלים.
- 15 דוד מינצברג עשה זאת במיני תירוצים דחוקים ומרוטים.
- 16 דוד מינצברג ציין כי לא היה שותף להסדר הטיעון, הוא לא קרא אותו, ההסדר נתגבש שלא
- 17 בשיתוף עמו, מיני דברים שעל-פניהם אינם מתקבלים על הדעת.
- 18 יתר על כן, הסברים אלה מתבטלים ומתאינים עוד נוכח אישיותו של דוד מינצברג כפי
- 19 שנגלתה בפניי בבית המשפט – לא הוא האיש שיחתום ויודה במסגרת הסדר טיעון, מבלי לדעת
- 20 את כלל הפרטים בהסדר, לצדי צדדיו.
- 21
- 22 ועוד, דוד מינצברג הופיע לפני הדיינים בהליך הבוררות בבית-דין צדק.
- 23 דוד מינצברג הופיע בהליך הבוררות מרצונו הטוב והחופשי. דוד מינצברג ביקש, למעשה,
- 24 מהדיינים, לעשות צדק ולהורות לאיש ריבו את שהתחייב בהסכם (ת/193).
- 25 הדברים הרשומים שיצאו מפיו בבית-דין צדק משקפים, במידה רבה, את ההסכמה אליה
- 26 הגיעו הצדדים קודם בואם למשרדו של נאשם 2.
- 27 גרסתו של דוד מינצברג, כי פרוטוקול בית-דין צדק אינו משקף את הדברים שנאמרו – הינה
- 28 גרסה שיש לדחותה.
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

1 לא למוותר לשוב ולהדגיש, כי דבריו של דוד מינצברג בבית-דין צדק מתיישבים להפליא עם
2 הודאתו בבית-המשפט המחוזי בירושלים.
3
4 **אמור מעתה**, לא אוכל ליתן תוקף ומשקל לעדותו של דוד מינצברג בבית-המשפט בכל הנוגע
5 למוצג ת/193.
6
7 **הנה נא, התשתית העובדתית שנסקרה לעיל מלמדת על הסכמת הצדדים כי ההסכם**
8 **(ת/193) הינו הסכם שקרי, שבא להסתיר ההסכמות הנכוחות בין הצדדים, הסכמות**
9 **המשמשות יסוד ועיקר לכתב האישום.**
10 **אביש צינוירט גרס בבית המשפט כי מעורבותו בגיבוש ההסכם הייתה מעורבות של**
11 **"איש קש", ותו לא.**
12 **דוד מינצברג, שהיה בבחינת "המוציא והמביא" בגיבוש ההסכם ולאחריו, התכחש**
13 **בבית המשפט לדברים מפורשים שציין בבית דין צדק, כמו גם לדבריו בבית המשפט**
14 **המחוזי בירושלים, בהם הודה במיוחד לו על פי כתב האישום.**
15
16 **באלה הדברים אדון באחריותם של הנאשמים. תחילה נאשם 1.**
17

נאשם 1

עדות נאשם 1 בבית-המשפט

21
22 נאשם 1 סיפר בחקירתו הראשית שהינו מכיר את אביש צינוירט כבר למעלה מ-40 שנה.
23 השניים קיימו קשרים עסקיים ובעבר זה סייע לו לאחר שנקלע לקשיים.
24
25 נאשם 1 העיד בבית-המשפט כי שמע על הנכס שבדיון, ומשהבין כי עניין לו בעסקה טובה, פנה
26 אל צינוירט על-מנת שזה יגיש הצעה לרכישת הנכס בשמו. זאת על שום מה: **"...כי אני הייתי**
27 **אז בפש"ר" (עמ' 153 שו' 4), וכך: "...לא היה לי את ה-100 אלף דולר" (עמ' 154 שו' 1).**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 צינוירט נענה להצעתו וירד עמו לבנק אגודת ישראל ברח' מאה שערים והוציא ערבות בנקאית
- 2 על –סך 100 אלף דולר, לצורך ההצעה שעמד להגיש בשמו של פסח אייזנבך.
- 3 צינוירט לא פעל לשם שמיים, אלא הובטח לו סכום של 50 אלף דולר (עמ' 153 שו' 16). דהיינו,
- 4 באם אייזנבך יזכה במכרז, אזי יהא עליו להביא משקיע שייכנס לנעליו, וזה ישלם סך של 50
- 5 אלף דולר לצינוירט, כמו גם יחזיר לצינוירט את 100 אלף הדולר שזה הפקיד לצורך ערבות.
- 6 אייזנבך ביקש לשלוח בעסקה ולהסתדר עם המשקיע, שייכנס לנעליו, כך שזה בסוף הדרך
- 7 יפצה אותו בדירה או בדרך אחרת (עמ' 154 שו' 18-21).
- 8
- 9 נאשם 1 העיד בבית-המשפט כי לא ידע על כל מגעים, שנתקיימו בין צינוירט למינצברג קודם
- 10 ליום ה-08.08.07, כמו גם לא ידע על הצעות שהוחלפו בין השניים. הפעם הראשונה ששמע על
- 11 הצעה כלשהי הייתה בשעות הצהריים ביום 08.08.07. לדבריו: "צינוירט אמר לי שאייזנברג
- 12 הציע לו שאנחנו לא נלך למכרז והוא ייתן לנו מיליון דולר. אמרתי לו תגיד לו שאני אתן לו
- 13 מיליון דולר ושהוא לא ילך" (עמ' 156 שו' 16-17). לדבריו, סבר שמדובר בהצעה הזויה,
- 14 ובלשונו: "שזה הזוי, גם מבחינת העיתוי, לא מתקשרים לחתן שנוסע לחופה ואומרים לו קח
- 15 10 מיליון דולר ותעזוב את הכלה לטובתי. גם אם אתה רוצה, תעשה את זה בצורה מסודרת,
- 16 שבוע לפני, שבועיים לפני. דבר שני, הוא גם לא אמר איך הוא יעשה את זה, מה הוא יעשה,
- 17 הוא אמר אתה תיתן לי מיליון דולר, הם יתנו לך מיליון דולר, הוא לא הסביר שום דבר מה
- 18 הוא הולך לעשות. ודבר שלישי, זה באופן אישי שלי, אני על אייזנברג לא סומך, אני יודע
- 19 שהוא קשור למינצברג ולשטיצר, הם בעיניי מניפולטורים מאוד מאוד גדולים, לא קטנים,
- 20 ואני לא מחפש לעשות דברים עם אנשים שהם יותר חכמים ממני... אז ככה שגם מבחינת
- 21 העיתוי, גם מבחינת עצם הפעולה, אומרים אני אזרוק לך בניין, אתה תזרוק לי עוד בניין,
- 22 איך? ודבר שני, גם האנשים באופן אישי " (עמ' 156 שו' 26 עד עמ' 157 שו' 7).
- 23 עמדתו הייתה חד-משמעית. בהמשך שוחח עם צינוירט להגיע ביחד למכרז, ואכן הם הגיעו
- 24 למכרז ביחד. מדוע הלך עם צינוירט למכרז: "אני הייתי צריך אותו, לא יכולתי להופיע שם
- 25 לבד, לא הייתי מתחת לשולחן, לא התחבאתי, אבל הייתי צריך אותו, הוא היה חתום על
- 26 המעטפה" (עמ' 158 שו' 27-29).
- 27
- 28 אייזנבך סיפר כי על ההסכם, שבמוקד המשפט, ת/193, נודע לו רק לאחר 4 או 6 שנים במהלך
- 29 חקירתו במשטרה: "...הודיעו לי במשטרה שיש חוזה, אני אמרתי להם שלא ידעתי על הדבר
- 30 הזה, הוא מעולם לא סיפר לי על הדבר הזה, אני חושב שגם על דוכן בית-המשפט הוא אמר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 שהוא מעולם לא הציג לי את הדבר הזה" (עמ' 159 שו' 18-20). לגישתו, צינוירט פעל מאחורי
- 2 גבו עם קבוצת מייצברג את אייזנברג.
- 3
- 4 נאשם 1 הדגיש במהלך עדותו בבית-משפט כי אביש צינוירט נפגש עם מייצברג במפעל שלו יום
- 5 לפני ההתמחרות, וכך גם עם אייזנברג בתולדות אחרון, ואליו אף-אחד לא פנה ואף-אחד לא
- 6 יידע אותו. לא אחד מהמעורבים בפרשה טען למעורבותו בגיבוש העסקה. בפעם הראשונה
- 7 שפנה אליו צינוירט, היה זה בצהריים, כ-20 דקות עובר להתמחרות, וזאת מאחר: "...שהוא
- 8 רצה לשמוע ממני את התשובה 'לא', ואז כל המנגנון הכפול שלו, שאני מבחינה אתית לא
- 9 אבוא אליו בטענות, מה עשית, למה ברחת עם החבר'ה, עם הנכס, או מה רקמת איתם, הוא
- 10 יוכל תמיד להגיד לי אתה אמרת לו, זה היה בראש שלו..." (עמ' 176 שו' 5-11).
- 11
- 12 במהלך ההתמחרות עם אנשי הסוכנות ישב בצמוד לצינוירט, כאשר אנשי הסוכנות ציינו בפניו,
- 13 שלו היה מוסיף עוד 500 אלף דולר להצעתו, הצעתו הייתה ההצעה הזוכה. לדבריו, שאל את
- 14 אנשי הסוכנות האם הם רציניים, ומשהבין שאכן כן, לא שאל איש, לא התייעץ עם איש והשיב
- 15 תשובה חיובית, כאשר צינוירט, שישב לידו, לא התערב במשא ומתן הנ"ל (עמ' 161 שו' 10),
- 16 וכן: "...הוא ישב לידי, לא היה לי זמן אפילו להגיב, אני בתום לב הצעתי על אתר, לא קמתי
- 17 מהכיסא להתקשר, שום דבר, אמרתי להם זה מה שאתם רוצים – תקבלו ושלוש על
- 18 ישראל..." (עמ' 168 שו' 1-5).
- 19 אייזנברג הודיע על ההתנהלות הנ"ל לארנסטר, שקיבל את הדברים בסדר (עמ' 161 שו' 12).
- 20 אנשי הסוכנות הכינו חוזה עליו חתם ארנסטר (ת/197).
- 21
- 22 נאשם 1 סיפר בבית-המשפט כי משראה לראשונה את מוצג ת/193 בחקירתו השנייה במשטרה
- 23 בשנת 2013, חש נבגד וקצת מטומטם, וכן: "...לדעתי צינוירט מהרגע הראשון חמד בנכס
- 24 הזה, הוא 'בולע' הרבה נכסים שלאנשים אין כסף לממן, הוא אין לו בעיה עם נזילות, יש לו
- 25 הרבה טיקונים, הרבה משקיעים, הוא כנראה הוביל פה מנגנון מקביל, הוא קיווה שאני לא
- 26 אביא משקיע או כספים, כמו שבאמת קרה, היה לי שם של אחד עם פש"ר ברחוב, והוא
- 27 קיווה שאני בסופו של יום לא ארים את הדברים הזה, ואז הוא הכין את עצמו והוא רקם
- 28 איתנו דברים..." (עמ' 165 שו' 9-15).
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

1 חשוב לציין בעניין זה את מוצג ת/194, הסכם מכר של הנכס בין הקופה לתגמולים ופנסיה של
2 עובדי הסוכנות היהודית לארץ ישראל בע"מ באמצעות חברת השתתפויות בנכסים בישראל
3 בע"מ, עם אברהם צינוירט מיום 08.08.07, בשים לב לסעיף 20.4 להסכם – הקובע פיצוי
4 במקרה של הפרה על סך של 1.7 מיליון דולר, סיכון שצינוירט בחתימתו נטל על עצמו באופן
5 אישי.
6 ועוד, מוצג ת/195 מיום 16.08.07, מכתבו של אברהם צינוירט לחברת השתתפויות בנכסים
7 בישראל בע"מ בקשר לנכנס, בה מבקש הוא לדחות את החתימה על העסקה מיום 21.08.07
8 לשבועיים ימים.
9 על-פי מוצג ת/196, חברת השתתפויות סירבה לבקשה ונקבע מועד החתימה ליום 21.08.07
10 (ת/197) בין הקופה לתגמולים ופנסיה של עובדי הסוכנות היהודית לארץ ישראל בע"מ
11 באמצעות חברת השתתפויות בנכסים בישראל בע"מ לחיים ארנסטר.
12
13 אייזנברג סיפר כי מהרגע שארנסטר נכנס בנעליו, ולאחר שהבין כי הם לא רואים עין בעין את
14 העסקה, הוא למעשה יצא מהתמונה, כאשר ארנסטר שילם לו באמצעות ויתור על חוב שהיה
15 לו אליו בסך 25 אלף דולר (עמ' 162 שו' 10).
16

דיון

עיקר טיעוני המאשימה:

21 לגישת המאשימה, יש לקבוע אחריות הנאשם על בסיס עדותו של אביש צינוירט, עדות
22 הנתמכת בעדויות מינצברג ואייזנברג, שהעידו אמת בבית-דין צדק (ראה ת/50). (ראה סעיפים
23 74-70, סיכומי המאשימה בכתב).
24 המאשימה סבורה כי נאשם 1 הודה שאמר לאביש להסכים לתת מיליון דולר תמורת אי תחרות
25 מצד אייזנברג ומינצברג. הנאשם 1 תירץ את מעשיו בהתבדחות, אך בשום מקום לא חזר בו
26 מכך שאמר לצינוירט מפורשות להציע הצעה נגדית למינצברג ואייזנברג. לגישת המאשימה,
27 אביש צינוירט לא הבין את דברי נאשם 1 כאילו נאמרו בצחוק, אביש לא הבין את ה"דחייה"
28 שהייתה בדברי נאשם 1. אביש התקשר לנאשם 1, שמע את תשובתו והנחייתו, ואז חתם על
29 ההסכם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 אציין עתה רק זה: עקת טיעון המאשימה בעניין הודאת נאשם 1 הינה הממצאים, ממצאי
- 2 המהימנות שנקבעו על-ידי בעניין המעורבים.
- 3 לא ניתן לייחס להתבטאותו האירונית של נאשם 1 בפני אביש צינוירט בבחינת הודאה וקבלת
- 4 ההסדר, ובטח לא ניתן לראות בתשובתו בבחינת "הצגת" הסכמה להצטרפותו להסדר כלשהו.
- 5
- 6 ב"כ המאשימה סבורים כי מוצגים ת/169, ת/213, מלמדים על שיחות טלפון בין נאשם 1
- 7 ואביש צינוירט, סמוך למועד ההתמחרות, ובעיקר שתי שיחות בשעה 12:37 וב-12:54, שאורכן
- 8 יחד הוא 11 דקות, אורך שיחות המתיישב עם גרסתו של אביש צינוירט. מדובר בשיחות, כך
- 9 ב"כ המאשימה, המאפשרות ניהול משא ומתן ארוך בהתאם לגרסת אביש צינוירט.
- 10
- 11 ועוד, באי כוח המאשימה הצביעו על נאשם 1 כמי שהציג דפוס התנהגות אימפולסיבי, לפי
- 12 אינסטינקטים וקבלת החלטות גורליות ברגע האחרון (ראה סעיפים 92-95 לסיכומי המאשימה
- 13 בכתב).
- 14 שוב אציין עתה כי נשמט מהמאשימה כי דקות לפני ההתמחרות היה זה צינוירט שפנה לנאשם
- 15 1, ולא להיפך. נאשם 1 נקלע לשיחה זו, ועל-כן לאופיו הספונטני – אין דבר עם פנייה תכופה
- 16 זו, שלא הועלתה בפניו קודם לכן, ולו ברמז, אלא אך זמן קצרצר לפני ההתמחרות.
- 17
- 18 **כאמור, ראיות התביעה כנגד נאשם 1 סבות סביב ציר עדותו של אביש צינוירט.**
- 19
- 20 **אבחן עדותו בבית המשפט:**
- 21
- 22 א. גרסתו של אביש בבית-המשפט הינה גרסה "מיוחדת".
- 23 אביש צינוירט הציג עצמו כמי שהיה בעסקה בבחינת "איש קש", שלא התעמק ולא היה
- 24 מודע לפרטי ההסכמים בהם היה מעורב ועליהם חתם.
- 25 לגישתו, תמורת 50 אלף דולר התייצג להיות איש עסקים נכבד, כאשר, למעשה, היה
- 26 בבחינת "בובה" שהונעה ונשלטה על-ידי אייזנבך.
- 27
- 28 בעניין ההסכם בינו לבין אהרון אייזנברג (ת/193), ציין אביש צינוירט כי אינו יודע אם
- 29 נאשם 2 ערך את ההסכם, ובכל מקרה, נאשם 2 לא החליף עמו מילה בנושא. החלק שלו
- 30 עצמו בהסכם הסתכם בחתימה, שניתנה על-ידו על-פי הנחיית אייזנבך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 באופן דומה, חתם על-פי הנחיית אייזנבך על הסכם המכר (ת/194), במסגרתו כאמור
2 נטל על עצמו סיכון העולה לכדי 1.7 מיליון דולר במקרה של הפרה (סעיף 20.4 להסכם).
3
- 4 ב. העד ציין בבית-המשפט כי מינצברג, עמו ניהל מגעים, במהלך פגישותיהם בביתו ביום
5 08.08.07 (כשתי פגישות שונות) לא הסביר לו ולא תיאר בפניו כיצד יוודא וידאג
6 שהצעתו של פסח אייזנבך, שהוא היה נציגו, תזכה במכרז.
7 אביש צינוירט לא ידע כוחו של מינצברג ומה בכוונתו של מינצברג לעשות בנושא (עמ'
8 40 ש' 22-26).
9 אביש צינוירט לא ידע לעדכן ולמסור פרטים בנושא לנאשם 1.
10 במצב דברים זה, נשאל אביש צינוירט מדוע הסכים אייזנבך לשלם כמיליון דולר על
11 דבר עלום ובלתי ידוע מבחינתו.
12 העד לא ידע ליתן תשובה לשאלה חשובה זו, ולדידו: "השאלה הזאת צריכה להיות
13 מופנית לאייזנבך. אני סיפרתי לו דברים כהווייתם והוא היה אמור לקבל החלטות"
14 (עמ' 40 ש' 31).
15
16 גרסה זו אינה מתיישבת עם ההיגיון.
17 אביש צינוירט הינו איש עסקים מנוסה, המנהל חברה בה עובדים למעלה מ-500
18 עובדים, חברה לה מחזור כספי של 300 מיליון ש"ח. הוא עצמו לא חקר ולא שאל את
19 מינצברג כיצד זה ובאמצעות מי יוודא שהצעת נאשם 1 תשלוט בכיפה.
20 באופן דומה נאשם 1 – שגם הוא אינו בבחינת קטלא קניא – לא קיבל ממנו פרטים
21 קודם מתן הסכמתו להעברת סכום עתק של מיליון דולר לקבוצת אנשים בנסיבות
22 בלתי ברורות, וליתר דיוק, בלתי ידועות.
23
24 לאמור, תיאורו של אביש צינוירט למהלך העניינים, שהובילו לגיבוש ההסכמות – אינו
25 מתיישב עם ההיגיון.
26
- 27 ג. כאמור, מוצג ת/193 הינו ההסכם בין אביש צינוירט לאהרון אייזנברג.
28 על-פי ההסכם, אהרון אייזנברג אמור לאפשר לאביש צינוירט לפעול לבדו להגשת
29 הצעה למכרז בנוגע לנכס, זאת תמורת סכום של כ-1,150,000 דולר, שישולם על-ידי
30 אביש צינוירט באם זה יזכה במכרז.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

1
2 סעיף 5 להסכם (ת/193) הינו סעיף הסודיות, לפיו: "הצדדים מתחייבים לא לגלות את
3 תוכנו של הסכם זה לאף אדם מלבד לנהנים של הצדדים".
4
5 במהלך חקירתו במשטרה נשאל צינוירט על-ידי חוקר המשטרה, סמ"ר עופר אלפנדרי,
6 בעניין ההסכם, וזה השיב לחוקר המשטרה: "כי הוא לא יודע במה העניין, שאלתי
7 אותו באם קיים ברשותו עותק מן ההסכם? מר אברהם מסר אין בידי כל מסמך בגין
8 הנ"ל וכי לא נחתם הסכם בפועל, אלא הוצגו הסכמות בעל-פה ונרשמו בראשי-
9 פרקים, הכל נעשה במשרדו של אייזנברג אהרון, ברח' שבטי ישראל בירושלים, שם
10 נפגשו והגיעו להסכמות בגין שיתוף הפעולה, אבל לא חתם על מסמך" (נ/2).
11 לאמור, אביש צינוירט שיקר בחקירתו במשטרה וביקש להרחיק עצמו מההסכם, ולא
12 בכדי.
13
14 בעדותו בבית-משפט ניסה לתרץ הדברים שמסר לחוקר המשטרה (נ/2) בתיבות: "לא
15 זוכר" (עמ' 44).
16
17 כמו כן, בעדותו בבית המשפט מסר אביש צינוירט כי לא הגיע עם נאשם 1 להתמחרות
18 והתעדכן על הזכייה במועד מאוחר יותר, לאחר פגישתו של נאשם 1 עם הוועדה.
19 הדברים משוללי כל הגיון. מבחינת הוועדה נאשם 1 הוא בבחינת "כלום ושום דבר";
20 בטח ובטח לא גורם שבסמכותו לעלות את סכום ההצעה ו/או לסגור את העסקה.
21 נאשם 1 לא חתום על אף מסמך שהוגש לוועדה, ומבחינתה – ללא אביש צינוירט לצידו,
22 מילתו חסרת כל משקל ותוקף.
23 נזכור, התשלום שהובטח לצינוירט על ידי נאשם 1 הוא אך בכדי שצינוירט ייצגו ויעמוד
24 ב"פרונט" ההצעה. הפגישה עם הוועדה – היא, היא הפרונט. ודווקא שם, אותה פגישה
25 בה עלה סכום ההצעה ונסגרה העסקה, מסר צינוירט, שכלל לא נכח.
26 דבריו של צינוירט, מעבר לעובדה שעומדים בסתירה לגרסתו הברורה של נאשם 1
27 בעניין זה, פשוט אינם סבירים בעליל.
28
29 שוב אנו עדים לניסיונו של אביש צינוירט לנסות להרחיק עצמו מהפרשה, מבלי שיהיה
30 לכך כל אחיזה במציאות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1
- 2 ד. אביש צינוירט ציין בבית-המשפט כי אינו יודע האם נאשם 1 ראה אי-פעם את ההסכם
- 3 הזה (עמ' 41 שו' 6).
- 4 אליבא דגרסת אביש צינוירט, הוא עצמו היה בבחינת "איש קשי", "בובח", שהונעה
- 5 ונשלטה על-ידי נאשם 1.
- 6 ברם, לדבריו, הנייר, שהיווה בסיס ועיקר להתחייבות להעביר סכום של 1,150,000
- 7 דולר על-ידי נאשם 1, לא בהכרח הוצג לנאשם 1.
- 8 בכל מקרה, הוא עצמו לא הציג את מוצג ת/193 לאייזנבך, אלא שוחח עמו בטלפון:
- 9 "...אמרתי לו בטלפון שמינצברג הגיע עם פתק לחתום על מה שסוכם, והוא אומר
- 10 שזה סוכם ולחתום, לחתום או לא לחתום, הוא אמר לי לחתום" (עמ' 41 שו' 8-9).
- 11
- 12 **סיכום עד כאן**, נאשם 1 לא ידע כיצד בכוונת מינצברג להוביל מהלך, בסיומו יזכה
- 13 הנאשם 1 במכרז כמשתתף יחיד. נאשם 1 לא ניהל את המגעים שקדמו להסכם (ת/193)
- 14 ולא היה צד להם, נאשם 1 לא נכת בחתימות ההסכם, נאשם 1 לא הוזכר בהסכם או
- 15 במגעים סביבו, נאשם 1, כמובן, אינו צד להסכם, ועיקר העיקרים – לא ראה את
- 16 ההסכם ומעולם לא הוצג בפניו. אבל, אבל גדול ורם, התחייב על סכום של למעלה
- 17 ממיליון דולר!?
- 18
- 19 בעניין זה ראוי לציין מדבריה של פרקליטתו המלומדת של נאשם 1, עו"ד ליזי שובל
- 20 בר, בסעיף 158 עמ' 33 לסיכומים.
- 21
- 22 ושוב, תשובת אביש צינוירט לתמיהות: "אמרתי קודם, זה צריך לפנות אליו ולשאול
- 23 אותו למה" (עמ' 41 שו' 28).
- 24
- 25 לאמור, גרסתו של אביש צינוירט בבית-המשפט אינה סבירה.
- 26
- 27 ה. בחקירתו הראשית בבית-המשפט ציין אביש צינוירט כי חתם על ההסכם בגלל שסמך
- 28 על הערבות הבנקאית, שהפקיד המשקיע של אייזנבך (עמ' 27 שו' 6-7).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 אביש צינוירט לא ידע, בעת הזו, זהות המשקיע, כאשר על המשקיע ארנסטור, כך אביש
- 2 צינוירט בבית-המשפט, נודע לו רק משהתפוצץ הסיפור כשאיזנבך הודיעו, שאין לו כל
- 3 משקיע (עמ' 14 שו' 4-6).
- 4 צא וראה, על-פי גרסת אביש צינוירט בבית-המשפט, הוא לא ידע זהות המשקיע,
- 5 וחתימתו על מוצג ת/193 ניתנה אך ורק בשל הנחייתו של אייזנבך לחתום על ההסכם.
- 6 אליבא דגרסתו, למרות שלא ידע מי המשקיע ולמרות שלא סמך על אייזנבך עצמו,
- 7 חתם רק מפני שזה ביקשו לחתום.
- 8 לאמור, איש עסקים חכם ומנוסה חתם על מסמך המחייבו בסכום עתק שכזה, כשהוא
- 9 יודע ששולחו נמצא בפשיטת רגל והמשקיע הינו "משקיע עלום"?!
- 10
- 11 גרסה רעועה זו מתכרסמת עוד נוכח דבריו בבית-המשפט, לפיהם המליץ בפני אייזנבך,
- 12 שלא לחתום על החוזה (עמ' 22 שו' 25 עד עמ' 23 שו' 6).
- 13 אביש צינוירט נטל סיכון על עצמו, למרות שלא סמך על שולחו (אייזנבך), ולא ידע
- 14 זהות אותו "משקיע עלום", ובכלל – כל ההסכם לא הנית דעתו: "...זה באמת לא מצא
- 15 חן בעיניי" (עמ' 23 שו' 4).
- 16
- 17 לאמור, גרסת אביש צינוירט קשה לעיכול.
- 18
- 19 אביש צינוירט נתבע בבית-דין צדק על-ידי אהרון אייזנברג (נ/4א) על-סך 1,150,000 .
- 20 דולר. בסיומו של ההליך ניתן פסק-דין של בית-דין צדק (הרב יהודא סילמן, הרב יעקב
- 21 אברהם כהן והרב יעקב פרבשטיין) (נ/4ב), שחייב אותו לשלם 1,150,000 דולר לאהרון
- 22 אייזנברג, כפי שהתחייב.
- 23
- 24 לגישת אביש צינוירט, התובע אהרון אייזנברג הינו בבחינת תובע פורמלי, ומעשית מי
- 25 שתבע אותו היה דוד מיינצברג (עמ' 46 שו' 14).
- 26
- 27 אביש צינוירט לא תבע את נאשם 1 וביקש שזה יעמוד בהתחייבותו וישלם את
- 28 1,150,000 הדולר, שאותו נתחייב לשלם על-ידי בית-דין צדק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 יתר על כן, בית-דין צדק לא נתבקש לצרף את נאשם 1 לתביעה כאחראי להתחייבות
- 2 הכספית הנדונה. אביש צינוירט, שביקש מבית-דין צדק לזמן עדים מטעמו, לא מצא
- 3 לזמן את נאשם 1 לבית-הדין (ג/5; עמ' 48 ש' 23).
- 4 אביש צינוירט הסביר התנהלותו זו: "לא היה לי שום אינטרס שתם לסבך את
- 5 העניינים. ש. על 1.1 מיליון לא היה לך אינטרס? ת. לא היה לי אינטרס שתם לסבך,
- 6 אני חושב שזה היה ברור, גם הם הסכימו שהייתי רק שלוח" (עמ' 47 ש' 7-10).
- 7
- 8 לאמור, עדותו של אביש צינוירט בבית-משפט עקלקלה ובלתי סבירה.
- 9
- 10 ז. אביש צינוירט ביקש בבית-המשפט להציג עצמו כמי ששימש "איש קש", כאשר הוא
- 11 למעשה בבחינת מי שאינו יודע מימינו ומשמאלו, או לפחות לא ביקש לדעת ולרדת
- 12 לפרטי העסקה, וכל חתימתו על ת/193 נבעה בגין הנחיית נאשם 1.
- 13 עקתו של אביש צינוירט היא העובדה, שהפקיד את הערבות הבנקאית הראשונה בסך
- 14 100 אלף דולר, כסף שנטל מחשבוננו שלו (אין מחלוקת על-כך).
- 15 אין מחלוקת כי דאג למכתב הערבות מטעם בנק פועלי אגודת ישראל (ת/208 סימן 8).
- 16 אין מחלוקת כי אביש צינוירט חתם על הסכם המכר עם הקופה לתגמולים ופנסיה של
- 17 עובדי הסוכנות היהודית לארץ ישראל באמצעות חברת השתתפויות בנכסים בישראל
- 18 בע"מ, ביום 08.08.07 (ת/194), על סעיף הסנקציה שבו (סעי' 20.4).
- 19
- 20 מעורבותו זו אביש צינוירט אינה מתיישבת עם תצוגתו על היותו אך "איש קש", שאינו
- 21 בדיוק יודע הפרטים ונשלט מרחוק על-ידי פושט רגל חסר אמצעים, שביקשו לעשות
- 22 כן.
- 23
- 24 ח. יש ממש בעמדת פרקליטתו המלומדת של נאשם 1, עו"ד ליזי שובל בר, בעניין שקריו
- 25 של אביש צינוירט. ראה עמודים 25-31 לסיכומים.
- 26
- 27 ט. אביש צינוירט אישר בבית-המשפט כי שילם ריביות והעביר כספים (ראה למשל ג/7)
- 28 כעזרה לארנסטר (עמ' 52 למטה) (סכומים המגיעים למאות אלפי שקלים (עמ' 57
- 29 למעלה). כמו כן, עזר בתיווך בין ארנסטר ל"גני ילדים" לצורך קידום העסקה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 עם זאת, מעולם לא ביקש מארנסטר את אותם 50 אלף דולר שהובטחו לו, על-ידי
2 נאשם 1, עבור תרומתו לקידום העסקה.
3
- 4 אביש צינוירט הסביר כי לא תבע את 50 אלף הדולר שהובטחו לו על ידי נאשם 1
5 באמרה סתמית לפיה "לכו ותבעו את אייזנבך", לאמור – ממנו, מנאשם 1, לא ציפה
6 לראות את הכסף. האם עם אדם כזה, שקטנה אמונתו של צינוירט כי יעמוד
7 בהבטחותיו וישלם לו סכום של 50 אלף דולר, נכנס הוא לעסקים, כ"איש קש" בלבד,
8 ועל סמך הנחייתו לבדה חותם על מסמך שמחייבו לשלם למעלה ממיליון דולר?!
- 9
- 10 אביש צינוירט נשאל לגבי מוצגים 9/ו-10, מסמכים בחתימתו, שהופנו לבית-דין
11 צדק בשמו. מוצגים המשקפים, על-פני הדברים, הצעת פשרה עם אייזנברג. הצעת
12 הפשרה כללה הבטחת זכויות בקרקע לקונים אחרים; זכויות בקרקע, שלטענת
13 צינוירט, אין לו בה שום חלק.
- 14 אביש צינוירט ציין כי מוצג 9/ו הוצג לו לראשונה בבית-משפט, וכל מה שרשום בו אינו
15 נכון. בהמשך ציין: "אני שוב אומר, החומר עצמו, יכול להיות שהוא תיאם איתי אבל
16 הוא עשה את זה, הטוען הרבני, אני לא יודע לאיזו פסקה הסגורית מתכוונת" (עמ'
17 54 שו' 26-27).
- 18 לאמור, העד מוכן היה לאשר כי הטוען הרבני שפעל מטעמו, יכול ובתיאום עמו – אבל
19 הוא עצמו אינו לוקח אחריות לאותה הצעת פשרה.
20
- 21 למותר לציין, כי יש בהצעת פשרה זו לערער, לא מעט, עיקר גרסתו בבית-המשפט.
22
- 23 **הנה כי כן**, עדותו של אביש צינוירט אינה עדות עליה ניתן להסתמך ולהתבסס בהליך פלילי.
24
- 25 **מסקנה זו, לעצמה, מגבשת ספק לעניין אחריותו של נאשם 1 למיוחס לו על-ידי המדינה.**
26 **בענייננו הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח עוגנים ראיתיים התומכים בעדותו של נאשם 1**
27 **בבית-המשפט.**
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

נאשם 1 אישר, כאמור, בבית-המשפט כי אביש צינוירט נתבקש על-ידו לייצגו ולעמוד
ב"פרונט" לצורך ההתמחרות בדרך לרכישת הנכס, כשכוונתו הייתה להכניס משקיע, שיהא
בכוחו להעמיד המקורות הכספיים לרכישת הנכס.
לדבריו, הוא לא ידע על כל המגעים שנתקיימו בין צינוירט למינצברג קודם ליום 08.08.07,
הוא לא ידע על ההסכם, **ת/193**, צינוירט פעל מאחורי גבו מתוך מניעיו שלו.

גרסתו של נאשם 1 נתמכת בעובדות הבאות:

א. אין מחלוקת כי נאשם 1 לא הוזמן להליך הבוררות בבית-דין צדק. פסח אייזנבך לא
נקרא על-ידי הרבנים, כמו גם לא על-ידי מי מהצדדים, למסור גרסתו, בטח ובטח לא
הוגשה נגדו כל תביעה או משהו בדומה לזה על-ידי צינוירט או מאן דהוא אחר. יתר
על כן, אליבא דגרסת נאשם 1, אביש צינוירט, למרות שנתבע על-סך 1.15 מיליון דולר,
מעולם לא טען כלפיו טענה כלשהי, כמו גם לא פנה אליו בשום צורה ובשום דרך (עמ'
163 שו' 17-18).

באלה יש כדי לתמוך תמיכה של ממש בגרסת נאשם 1.

לא נראה כי אביש צינוירט, שנתבע לשלם סכום עתק, לא היה פונה אל מי, שלדידו,
סיבכו באותה עסקה.
לחדגיש, אביש צינוירט לא ניצב בבית הדין לבדו כמי שנקלע לעולם לא לו, אביש
צינוירט היה מיוצג על-ידי פרקליטים בבית-דין צדק בהליך הבוררות, כמו גם בבית-
המשפט המחוזי.
נאשם 1 לא נתבקש על-ידי אביש צינוירט דבר וחצי דבר, ואלה לא ביקשו לערבנו
באותם הליכים.

ב. אין מחלוקת כי במהלך ההתמחרות הוצע לנאשם 1, במעמד בו נכח גם אביש צינוירט,
להוסיף 500 אלף דולר ולקבל הנכס. אין מחלוקת כי נאשם 1, על אתר, במייד, הסכים
להצעה.
לו ידע או אמור היה לדעת נאשם 1 על ההסכם (**ת/193**), ספק רב אם היה מסכים
להצעה, כשהוא יודע שמתחריו "נסתלקו" מההתמחרות. בוודאי לא היה מסכים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 להצעת הסוכנות על אתר ללא היוועצות עם אביש צינורט, שישב לידו ו/או עם אחרים
- 2 הקשורים להסכם הנ"ל.
- 3
- 4 ג. אין מחלוקת על שיחות הטלפון (ראה ת/169, ת/213) בין אביש צינורט לנאשם 1,
- 5 בשעה 12:54 וב-12:37 ביום 08.08.07. שיחות שנמשכו כ-11 דקות.
- 6 אין מחלוקת כי אביש צינורט קיים מספר לא קטן של שיחות עם מינצברג קודם ליום
- 7 08.08.07, ובטח בבוקר ה-08.08.07.
- 8 דוד מינצברג העיד בבית-המשפט כי כל התנהלותו הייתה מול צינורט בלבד והשם
- 9 פסח אייזנבך עלה בפניו לראשונה רק בהליכי הבוררות שנתקיימו בבית-דין צדק.
- 10 מינצברג ציין ששוחח עם צינורט קודם ליום ה-08.08.07 (עמ' 113 שו' 7-25).
- 11 העובדה כי אביש צינורט פנה אל שולחו, אל האיש שאמור היה לקבל את ההחלטה,
- 12 אך בתכוף ובסמוך למכרז (ליתר דיוק, כ-15-20 דקות לפני המועד הנקוב של תחילת
- 13 ההתמחרות) מתיישבת עם גרסת נאשם 1 יותר מאשר עם גרסת אביש צינורט.
- 14 במהלך דברים רגיל, סביר היה כי אביש צינורט היה מביא את ההצעה שקיבל
- 15 להחלטת נאשם 1 מיד עם קבלתה.
- 16 העיכוב בהבאת ההצעה לידיעת נאשם 1, עד לרגעים ספורים עובר להתמחרות, אומרת
- 17 דרשני.
- 18
- 19 לאמור, קשה להעלות על הדעת כי אדם נבון, מנוסה וממולח כמו אביש צינורט יציע
- 20 עסקה, עסקה בה התחייב על סכום של למעלה ממיליון דולר, מבלי לדעת עיקרי
- 21 פרטיה, והכל, זמן כה קצר לפני המועד הקובע??!
- 22 זאת אלא, אם יש ממש בעמדת נאשם 1.
- 23
- 24 ד. כאמור, סעי' 5 להסכם (ת/193) הינו סעיף הסודיות, לפיו: "הצדדים מתחייבים לא
- 25 לגלות את תוכנו של הסכם זה לאף אדם מלבד לנהנים של הצדדים".
- 26 אביש צינורט הוא זה שחתם על ההסכם, לדידו הנהנה מההסכם הינו נאשם 1.
- 27 במצב דברים זה, לא ברור מדוע ת/193 לא הובא בשום דרך לידיעת נאשם 1 (ראה
- 28 עדות אביש צינורט בבית-המשפט, עמ' 41 שו' 5-9), כאשר ברור כי אותו נהנה "עלום"
- 29 ראוי היה גם על-פי ההסכם להיחשף למסמך.
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- ה. אין מחלוקת בין הצדדים כי לאייזנבך לעצמו אין אמצעים כספיים לרכוש את הנכס שבדיון. אין מחלוקת כי כל מעורבותו של אייזנבך הייתה של "מתווך" או מעין יזם, שבכוונתו לחפש משקיע ולגזור לעצמו עמלה או "קופון" מהעסקה.
- במצב דברים זה, נראה כי לו היה ממש בעמדת המאשימה הדעת נותנת כי נאשם 1 – היה נענה להצעה זו בהתלהבות רבה, לקבל בנחיות ובפשטות סכום העתק שהוצע לו. אייזנבך לא יכול היה לצפות לתמורה המתקרבת לסכום עתק זה בגין מעורבותו, כמתווך בעסקה.
- העובדה כי דחה הצעה אטרקטיבית זו, במיוחד כשהוא עצמו בפשיטת רגל – מתיישבת עם גרסתו כי ראה בכל ההצעה, בתכוף למכרז, דבר הזוי, חסר כל היגיון ובסיס.
- הדברים מקבלים משנה תוקף לאור נתון, שזמן קצר אחר כך הסתלק נאשם 1 מהעסקה תמורת סכום של עשרות אלפי דולרים (ויתור חוב) שקיבל מארנסטר, בעוד אביש צינוירט נותר בעסקה, ולא רק, הוסיף והשקיע בה מכספו.
- ו. אין מחלוקת כי בהמשך הדרך אביש צינוירט היה שותף בדרך כלשהי לסגירת העסקה של הסוכנות עם המשקיע חיים ארנסטר, ואף לאחר שהאחרון נקלע לקשיים פעל לתיווך בינו לבין משקיע נוסף (גני ילדים).
- אביש צינוירט הזרים סכומי עתק הנמדדים במאות אלפים עבור ריביות שנתחייב רוכש הנכס.
- אביש צינוירט הינו שותף בנכס שנרכש על-ידי חיים ארנסטר (ראה הסכמת הצדדים, עמ' 182 ; עמ' 185 שוי' 10-15).
- ועוד, אין מחלוקת כי במהלך הבוררות הציע אביש צינוירט לבית-הדין הצעות פשרה (ראה 9/נ-ו-10), המעידות על זכותו בנכס.
- לאמור, דברים אלה מתיישבים לא מעט עם הערכתו של נאשם 1, כי אביש צינוירט מתחילת הדרך חמד בנכס ופעילותו המתוארת בעניין 193/ת והסובב אותו, כרוכה בכוונתו זו.
- לא ניתן לבטל טענתו של נאשם 1 כי סופו של הליך מעיד על תחילתו. הקשרים בין אביש צינוירט וארנסטר בהמשך הדרך משליכים אור על תחילתה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 המאשימה גרסה בסיכומיה, כי טענת הקונספירציה, שנטענה על-ידי נאשם 1 בבית-
- 2 המשפט, לפיה "סופו של הסיפור מלמד על תחילתו", אין לה על מה לסמוך, וגם שני
- 3 האנשים, שיכלו להעיד על תיאוריה זו לא נחקרו על-כך על-ידי הנאשם. ראשון, אביש
- 4 צינורט, שהנאשם 1 בחר שלא לחקור אותו, ולהציג בפניו את הטענה כי הוא וארנסטר
- 5 חברו יחדיו כדי להשתלט על הנכס. שני, ארנסטר, שנאשם 1 בחר לא לזמנו לעדות על-
- 6 מנת שיבסס את טענתו (ראה סעי' 105-106 לסיכומי המאשימה).
- 7 לא ניתן להסכים עם עמדה זו של המאשימה.
- 8
- 9 כמצוין לעיל, אביש צינורט הזרים סכומי עתק הנמדדים במאות אלפים עבור ריביות
- 10 שנתחייב רוכש הנכס, כמו גם, אביש צינורט הינו שותף בנכס שנרכש על-ידי חיים
- 11 ארנסטר (ראה הסכמת הצדדים, עמ' 182; עמ' 185 שו' 10-15).
- 12 באם סבורה המאשימה, כי עובדות מוסכמות אלה אינן מורות על חיבור בין צינורט
- 13 וארנסטר המשליך על פני הדברים על קשרים קודמים בין השניים – אזי היה על
- 14 המאשימה לזמן את ארנסטר לבית המשפט, כמו גם, לחקור את אביש צינורט, כמוצע
- 15 על-ידה.
- 16 המאשימה הסבירה בסיכומיה (סעי' 107 לסיכומים בכתב), כי ארנסטר שמר על זכות
- 17 השתיקה בחקירתו ועל-כן לא היה כל טעם בהבאתו לעדות מטעם המאשימה. ברם,
- 18 לדידה היה טעם לזמן את ארנסטר מטעם ההגנה!?
- 19 להעיר, דווקא תיזת הקונספירציה הנטענת על-ידי נאשם 1 – יש בה כדי להסביר
- 20 שתיקתו של ארנסטר בחקירה.
- 21
- 22 עוד טענה המאשימה, כי העובדה המרכזית המנפצת את תיאוריית הקונספירציה של
- 23 נאשם 1 היא שנאשם 1 עזב את העסקה מיוזמתו שלו, ללא לחץ או מניפולציה מצד
- 24 אחרים (סעי' 110 סיכומי המאשימה בכתב).
- 25 נאשם 1 זכה במכרז. אין מחלוקת כי נאשם 1, לעצמו, היה חסר אמצעים והיה נתון
- 26 במצב של פשיטת רגל. משנכנס לעסקה עשה זאת, אך ורק על בסיס הנחה, שימצא
- 27 משקיע – ארנסטר או אחר, שיאפשר מימוש הזכייה בהתמחרות.
- 28 במצב דברים זה, לא ניתן לומר כי עזיבתו את העסקה על רקע חילוקי דעות עם
- 29 ארנסטר, משוללת בסיס, ובוודאי אין בה כדי לאיין תזת הקונספירציה.
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 עוד טענה המאשימה בסיכומיה בכתב (סעי' 120): "ארנסטר הוא זה שויתר לנאשם 1
2 על חוב של 100 אלף ש"ח, אם ארנסטר אכן היה, כטענת נאשם 1, בוגד ורוקס נגדו יחד
3 עם אביש, לא הייתה לו כל סיבה לעשות זאת".
4 לא אוכל לקבל טענה זו. מוסכם כי נאשם 1 הינו מתווך, חסר אמצעים, שהוביל לזכייה
5 בהתמחרות על נכס מבטיח, ממנו משקיע סביר יכול היה להפיק רווחים נאים.
6 נאשם 1 היה זכאי לעמלה/תמורה, גבוהה יותר או פחות, בגין פועלו בעסקה.
7 נאשם 1 זכה ל"קופון" עמלה/תמורה בדמות ויתור על חוב.
8 נאשם 1 נחשף, כך גרס בבית-המשפט, לקונספירציה שנקמה מאחורי גבו רק בשלב
9 מאוחר יותר. לולא זכה בעמלה/תמורה על פועלו כמתווך בעסקה, ספק רב אם היה
10 עומד מנגד, ונמנע מלתבוע מארנסטר המגיע לו כמתווך.
11
12 ניתן להוסיף ולציין, כי נאשם 2 העיד בחקירתו הראשית בבית-המשפט כי על-פי
13 הנתונים שנמסרו לו קודם לעריכת ההסכם, ת/193, צינורט ואייזנברג: "...פעלו ביחד
14 להגיש את המכרז" (עמ' 200 שו' 13), הם הגישו הצעה משותפת, ועל-פי ההסכם שנערך
15 על-ידו, על אייזנברג לפרוש מחלקו לתמורת 1.15 מיליון דולר (עמ' 200 שו' 23).
16 על-פי עדותו של נאשם 2 בבית-המשפט (עדות שעיקרה נדחתה על-ידי כמפורט
17 בהמשך), חלקו של נאשם 1 לא צוי, ולו ברמז.
18 לאמור, על-פי גרסת נאשם 2 בבית-המשפט, לנאשם 1 לא היה חלק ונחלה בהסכם שעל
19 מדוכת הדיון.
20 כך גם אנו למדים מעדותו של אייזנברג עצמו, שסיפר כי ישב עם מינצברג ושניהם עשו
21 מו"מ עם אביש צינורט, וכי "מינצברג אמר לי אני הייתי הרבה במו"מ עם צינורט
22 הזה" (עמ' 71, שו' 13). שמו של אייזנברג לא הוזכר. כן העיד אייזנברג בבית המשפט כי
23 שמע לראשונה את שמו של נאשם 1 אך בבית הדין הרבני.
24
25 **הנה כי כן**, לא ניתן לדחות עדותו של נאשם 1 בבית-המשפט.
26

כללה של הכרעה בעניין נאשם 1

- 28 כאמור, לא מצאתי ליתן משקל לעדותו של אביש צינורט בבית המשפט. גרסתו של נאשם 1
29 בבית המשפט נתמכה בעוגנים ראייתיים, שצינו לעיל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

1

2 באלה הדברים, הנני לקבוע כי אחריותו של נאשם 1 למיוחס לו על-ידי המאשימה לא הוכח
3 בבית-המשפט. יסודות העבירות המיוחסות לנאשם 1 לא הוכחו כנדרש וצריך במשפט פלילי.

4

5

נאשם 2

6

7

תחילה, תמצית עדותו של נאשם 2 בבית-המשפט.

8

9 נאשם 2 סיפר בעדותו בבית-משפט על השכלתו ומורשת המשרד שהקים חתנו.

10 נאשם 2 מכיר את אביש צינוירט שלושים שנה, מדובר בקרוב משפחה, שענייניו המשפטיים
11 טופלו על-ידו.

12 נאשם 2 מכיר את דוד מינצברג תקופה של 12-13 שנים, משטיפל במעט מענייניו העסקיים.

13

14 הנאשם נגלה לפרשה בשעה שפנה אליו נפתלי שטיצר, עם יפוי כוח כללי של רייכמן, אותו ייצג
15 שטיצר, ושאל אותו אם מוכן הוא להגיש בשמם מכרז בנאמנות. הם ארגנו והסדירו את כל
16 שהיה צריך, כך נאשם 2, והוא היה, אך ורק, עורך-הדין בעסקה (עמ' 195-196).

17

18 בעניין מוצג ת/193, שבמדוכת דיונו, ציין נאשם 2 כדלהלן: "...אני זוכר שדוד מינצברג פנה
19 אלי בדחיפות, אני מניח שהוא התקשר קודם לבדוק אם אני במשרד, אולי גם אמר משהו
20 בטלפון במשרד, אני זוכר שזה היה משהו בצהריים, סמוך לזמן שהייתי צריך לתת
21 להתמחרות, והכל היה בלחץ גבוה, ואז הוא סיפר לי שגם צינוירט ניגש למכרז הזה, שוב אני
22 לא זוכר אם הוא אמר לי את זה בטלפון או רק שהוא הגיע למשרד, קרוב לודאי שרק כשהוא
23 הגיע למשרד, כך נדמה לי, ושרוצים להעלות על הכתב כמה מילים, איזשהו הסכם של
24 פרישת אחד השותפים שנפגש איתו, שהם היו קבוצה שם, שהגישו הצעה למכרז" (עמ' 198
25 שו' 1-8).

26 הנאשם 2 ציין כי בודאות מסר למינצברג כי גם הוא הציע הצעה באותו מכרז, אבל לא מסר
27 למינצברג כל הפרטים בנושא (עמ' 198 שו' 14).

28 הנאשם ציין כי הכל נעשה במהירות, סמוך מאוד לשעה 14:00, כאשר בשעה 14:30 עליו היה
29 להופיע בהתמחרות בסוכנות (עמ' 198 למטה; עמ' 203 שו' 13-14).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 האדם היחיד שעמו דיבר בנושא היה מינצברג (עמ' 199 שו' 22).
- 2
- 3 הנאשם ציין בבית-המשפט כי צינוירט ואייזנברג פעלו ביחד להגיש מכרז, ועל-פי ההסכם
- 4 שערך, לבקשת מינצברג: צינוירט ביקש מאייזנברג לפרוש מהצעתם המשותפת תמורת 1.15
- 5 מיליון דולר, סכום שישולם לאייזנברג באם צינוירט יזכה במכרז (עמ' 200).
- 6 לא נמסר לו כל מידע בנוגע לגובה ההצעה (עמ' 201 שו' 12).
- 7
- 8 בעניין סעי' 5 למוצג ת/193, ציין כי הסעיף נכתב לבקשת דוד מינצברג, והוא עצמו: "אני לא
- 9 הייתי מכניס סעיף שבעיניי הוא מטופש" (עמ' 201 שו' 24), סעיף חריג שאין לו כל משמעות
- 10 (עמ' 202 שו' 16-20).
- 11
- 12 הנאשם 2 העיד בבית-המשפט כי נודע לו לראשונה שמינצברג סיפר לו סיפור בדים, ששימש
- 13 בסיס למוצג ת/193, בשבוע או שבועיים לאחר מכן, בעת שצינוירט פנה אליו ודיווח לו על אינו
- 14 התדיינות בבית-הדין (עמ' 207).
- 15 צינוירט סיפר לו שההסכם האמיתי היה כי עליו לשלם את הסכום המצוין תמורת פרישת כל
- 16 ההצעות האחרות מהמכרז (עמ' 208 שו' 5).
- 17
- 18 הנאשם 2 נשאל על ניסיונות הפשרה במסגרת הבוררות. לדבריו הוא לא היה מעורב בניסיונות
- 19 הפשרה: "...אולי היה דיבור של פשרה ושלחו לי כדי שאני אעלה על הכתב, בתור מי שמכיר
- 20 את צינוירט, את המכתב ראיתי מטעם מינצברג או מי שחתום עליו, לא זכור לי שעשיתי
- 21 משהו עם זה וברור לי שלא השתתפתי בשום ניסיונות פשרה אקטיביים בין הצדדים, אם
- 22 היו מגיעים לפשרה או פונים אלי להעלות משהו על הכתב, אני מניח שהייתי עושה" (עמ' 210 למטה).
- 23
- 24
- 25 בשאלה האם לא סבר שפעל בנושא בניגוד עניינים, שאמור היה למנוע ממנו לערוך חוזה בין
- 26 צינוירט לאייזנברג, השיב הנאשם: "זה היה בלחץ ואני לא הספקתי הרבה לחשוב, אני מניח
- 27 שמלכתחילה אם היו קובעים איתי מראש הייתי חושב על זה. למעשה, זה לא ממש ניגוד
- 28 עניינים, כי פה מדובר סתם על פרישה של שותף בלי קשר לסיכומים, להגשות, להצעות או
- 29 לכל מיני דברים... אני באמת מאוד זהיר בדברים האלה ואני בטוח שמלכתחילה אם היה זמן
- 30 לחשוב, אם היו קובעים איתי, זה נפל עלי ברגע של לחץ, הם אמרו תעלה על הכתב בכמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

1 שורות את העניין הזה והעליתי את זה. אני בדרך-כלל לא עושה את זה, למרות שאני לא
2 חושב שיש פה ממש ניגוד עניינים פורמלי... (עמ' 201 למעלה).
3
4 בעניין חקירתו במשטרה (ת/3 ו-ת/4), סיפר הנאשם 2 על הטראומה בה היה נתון וכן: "קודם
5 כל לא הרגשתי את עצמי כמעורב, לא חשבתי בכלל שמישהו, לא חלמתי שמישהו יחשוב
6 שאני מעורב בעסקים מהסוג הזה, זה לא עלה על דעתי הדבר הזה. לא יודע, זה גם לא היה
7 נעים לדבר על זה, זה נראה לי כל-כך רחוק ממני, מאיך שאני מתנהל, לא עלה בדעתי בכלל
8 שיש פה איזשהי בעיה" (עמ' 211 ש' 12-15).
9 נאשם 2 הסביר בעדותו מדוע בחר לשמור על זכות השתיקה (עמ' 212 ש' 20 עד עמ' 213 ש'
10 2).
11
12 נאשם 2 סיפר בעדותו הראשית בבית-המשפט על ההסכם שערך לבקשת רשת "גני ילדים" –
13 המוכ"ל של הרשת שמו גולדקנוף – הסכם עם ארנסטר (ת/58), לפיו "גני ילדים" קונים 600
14 מ"ר בנוי מהנכס שבנידון, הם רוכשים את חלקם באמצעות ארנסטר והמה השותפים של
15 ארנסטר בהצעה. ובלשונו: "המכרז היה על שם צינוירט, מי שזכה במכרז זה היה צינוירט,
16 אבל כפי שהצהירו פה העדים, הם יודעים שמי שמגשים זה נציג של הקבוצה, אז ארנסטר
17 בא, הוא הפך להיות זוכה שחתם על ההסכם" (עמ' 206 למעלה).
18 נאשם 2 הסביר כי ארנסטר למעשה זכה במכרז באמצעות צינוירט (עמ' 206 ש' 10).
19 "גני ילדים" הפכו להיות חלק מהמשקיעים בעסקה על חשבון חלקו של ארנסטר, הכל על-פי
20 ההסכם שנערך על-ידו (עמ' 206 ש' 11-19).
21

דיון

תמצית טיעוני ההגנה

26 פרקליטתו המלומדת של נאשם 2, עו"ד קרן פסח, טענה בסיכומיה, כי בסופו של יום השאלה
27 שעל בית-המשפט להכריע הינה האם נאשם 2 ידע או לא ידע את העובדות האמיתיות, דהיינו
28 כי ההסכם שנתגבש (מוצג ת/193) הינו הסכם פסול להסדר כובל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 הפרקליטה הנכבדה הוסיפה וציינה כי לצורך הוכחת יסודות עבירת הסיוע המיוחסת לנאשם
- 2, על התביעה להוכיח כי זה פעל מתוך כוונה לסייע בביצוע העבירה וביקש לתרום תרומה
- 3 למבצע העיקרי.
- 4 לגישתי באם הוכיחה המדינה מודעותו של נאשם 2 להסכם האמיתי שנקשר בין הצדדים, וזה
- 5 נענה לבקשתם לערוך הסכם שכזה על מנת להבטיח הצדדים להסכם בהתחייבותם, אזי לא
- 6 יוכל הנאשם לטעון ברצינות כי פעל שלא מתוך כוונה לסייע בביצוע העבירה.
- 7
- 8 הסנגורית המלומדת עתרה לקבל עדותו של דוד מינצברג בבית-המשפט. לגישתה, מדובר בעד
- 9 אמין ומחייב, שאין כל סיבה לפקפק בעדותו בבית-משפט.
- 10 באם לא די בכך, עדותו של משה מינצברג תומכת בעדותו של דוד מינצברג.
- 11
- 12 הפרקליטה המלומדת, עו"ד קרן פסח, התייחסה בסיכומיה לשתיקתו של נאשם 2 בחקירתו
- 13 במשטרה. לגישת הסנגורית הנכבדה, נאשם 2 האמין באמונה שלמה שיש פה שאלה של חיסיון,
- 14 וגם אם שגה עו"ד נובגורוצקי, אזי הוא לעצמו האמין בלב שלם שיש פה בעיה של חיסיון עורך-
- 15 דין לקוח. הפרקליטה המלומדת הרחיבה בכישרונה בהסברים להתנהגותו של הנאשם,
- 16 התנהגות שיש בה על פי ההלכה הפסוקה יסודות של "התנהגות פלילית" (ראה סעיפים 189-
- 17 205 לסיכומי נאשם 2).
- 18
- 19 פרקליטתו המלומדת של נאשם 2, עו"ד קרן פסח, גרסה כי המדינה ביקשה בסיכומיה להרחיב
- 20 שדה המריבה ולייחס לנאשם 2 אחריות לעבירה המושלמת, בניגוד לכתב האישום ולכלל
- 21 מהלכיה בניהול המשפט. הפרקליטה הנכבדת ציינה כי לנאשם לא הייתה הזדמנות להתגונן
- 22 מפני טענות אלה.
- 23 אומר כבר עתה, לא נתבקשתי על ידי באי כוח המאשימה ואין בכוונתי לבחון האם נכון
- 24 להרשיע את נאשם 2 כמבצע עיקרי, חלף סיוע לעבירה צד להסדר כובל.
- 25
- 26 הפרקליטה המלומדת, עו"ד קרן פסח, הוסיפה וציינה בסיכומיה כי העובדה שהסדר הכובל
- 27 התגבש באופן מוחלט עוד בטרם פנו הצדדים אל נאשם 2 מורה כי לא ניתן לייחס לנאשם 2
- 28 עבירת סיוע שכן אם העבירה הושלמה – איזה סיוע נדרש? (ראה סעיף 28-30 לסיכומי נאשם
- 29 2).
- 30 לא ניתן לקבל עמדה זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 נאשם 2 היה מודע לכך שאביש צינורט ואייזנברג הינם צד להסדר הכובל. נאשם 2 היה מודע
- 2 לכך שהם עומדים להוציא אותו מן הכוח לפועל. נאשם 2 היה מודע (כפי שיפורט בהרחבה
- 3 בהמשך) כי פעילותו תורמת לביצוע העבירה על ידי אביש צינורט ואייזנברג ולמניעת גילוייה,
- 4 זאת באמצעות הסוואת ההסכמות ויצירת הסכם שקרי עלי כתב תוך הוספת הסכמות כמו
- 5 הבטחת תשלום (ראה סעיף 4 למוצג ת/193).
- 6 הוכח, כמפורט בהמשך, כי נאשם 2 היה גורם בעל חשיבות בקבוצה של מינצברג את אייזנברג,
- 7 שפעלה יחדיו, להסדיר ההתמחרות, על פי דרכה.
- 8
- 9 הפרקליטה המלומדת, עו"ד קרן פסח, גרסה כי באי כוח המאשימה נמנעו מלחקור את
- 10 מינצברג ואייזנברג בסוגיית היותם חלק מקבוצת רייכמן-שטיצר-מינצברג-אייזנברג, ושיתוף
- 11 הפעולה של הקבוצה עם נאשם 2 (סעיף 44-40 לסיכומי נאשם 2).
- 12 הימנעות זו, אליבא דפרקליטה – יש בה כדי לערער טיעון המאשימה על חברת נאשם 2 לאותה
- 13 כנופיה.
- 14 לא ניתן לקבל עמדה זו.
- 15 באי כוח המאשימה חקרו את נאשם 2 בנושא זה.
- 16 יתר על כן, נוכח מסקנתי כי יש לדחות גרסתם בבית משפט של העדים מינצברג ואייזנברג,
- 17 מתייתר הדיון בטענה זו של הסנגורית הנכבדה.
- 18 כמודגש לעיל, משקל עדות כל אחד משני העדים הנ"ל שואף לאפס. דבריהם בבית המשפט
- 19 הינם למעשה חסרי נפקות ומשמעות.
- 20
- 21 ועוד, נוכח התשתית הראייתית שהונחה בבית המשפט בפרשת התביעה ראוי היה להגנה לזמן
- 22 עדים כמו שטיצר, רייכמן, עו"ד שרייבר ויהושע שטרליכט ולהוכיח עמדתה "שלא כצעתה",
- 23 והפסיפס הראייתי שהוצג בפרשת התביעה אינו פסיפס ראייתי מסותת – כנטען על ידי
- 24 המאשימה – אלא אוסף אבנים, שאינן משתזרות זו בזו.
- 25 ההגנה לא מצאה לנכון לזמן העדים, וממילא עדים אלה לא העידו בבית המשפט. הימנעות זו
- 26 של ההגנה אינה מעידה דווקא לטובתה.
- 27
- 28 במאמר מוסגר אציין כי לא נתבקשתי על ידי ההגנה להשיב את עדי התביעה מינצברג
- 29 ואייזנברג לדוכן העדים נוכח טענת פרקליטתו של נאשם 2 כי בחרו שלא להציג שאלות לעדים
- 30 אלה לאור חקירתם הראשית על ידי באי כוח המאשימה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1
- 2 ביתר תוקף, עד ההגנה משה מינצברג, בעדותו הראשית לשאלות פרקליטתו המלומדת של
- 3 נאשם 2, ציין כי דוד מינצברג ביקש את עזרתו לקראת ההתמחרות שבמוקד דיונו לסלק את
- 4 אביש צינוירט מהליך ההתמחרות תמורת כסף (עמ' 274 למעלה). דוד מינצברג ציין בפניו כי
- 5 למעט אביש צינוירט: "...יש לו שליטה על כל המציעים שעומדים בהתמחרות..." (עמ' 273,
- 6 ש' 22). דהיינו, עד ההגנה, משה מינצברג, עליו נסמכת ההגנה, מסר בחקירתו הראשית כ
- 7 אותה קבוצה, שעלתה בהתמחרות "לגמר" (למעט צינוירט), נשלטת כולה על ידי דוד מינצברג.
- 8 דברים המתיישבים להפליא עם התזה הנטענת על ידי המדינה.
- 9
- 10 באופן דומה, איני נדרש לדוק בעדות משה מינצברג נוכח מסקנתי כי יש לדחות גרסתו של
- 11 נאשם 2 בבית המשפט.
- 12 מעל הצריך אציין כי אין בעדותו של משה מינצברג לתמוך בעדותו של דוד מינצברג, שכן לא
- 13 ניתן לתמוך ולחזק עדות חסרת משקל ותוקף.
- 14
- 15 בנוסף, עדותו של משה מינצברג הינה על פני הדברים עדות שמיעה. החרגי הנתון בסעיף 9
- 16 לפקודת הראיות אינו ישים בעניינו שכן לפי העד דוד מינצברג סיפר לו על התרמית כשלושה
- 17 ימים לאחר חתימת ההסכם.
- 18
- 19 ולא עוד, גרסתו של משה מינצברג בבית המשפט לא ניכרה באמינותה. אנמק מסקנתי זו:
- 20 א. לאורך כל עדותו של משה מינצברג לא ידע זה להסביר מדוע ולמה אדם חכם, מוכשר
- 21 ומתוחכם, דוד מינצברג, יבוא ללא כל עילה וסיבה לבן דודו – שמוכר כאדם ישר
- 22 ומתייצג כאדם מוסרי וערכי לעילא – ויספר לו כי שיקר ושיטה עורך דין שידוע
- 23 ביושרתו.
- 24 משה מינצברג נשאל על כך פעם אחר פעם בבית המשפט, ותשובותיו היו בבחינת מילים
- 25 ללא משקל וריח.
- 26 ב. דוד מינצברג הינו אדם המחובר בטבורו לציבור שסביבו. לא הובהר בבית המשפט,
- 27 בטח לא ממש משה מינצברג, מדוע היה עליו, דוד מינצברג, להעיד שקר בפני דיינים
- 28 נכבדים בבית דין צדק, כאשר זמן קצרצר קודם לכן סיפר את הסיפור האמיתי, לבן
- 29 דודו – המתייצג כאדם נשוא פנים שהיושרה הינה מתכונותיו הבולטות – ומשתייך
- 30 לאותה קהילה חרדית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 כאמור, לדוד מינצברג לא הייתה כל סיבה לספר זאת לבן דודו. לבנו לא נקף בקרבו.
- 2 דוד מינצברג לא חשף קלוננו, כך סתם בפני בן דודו.
- 3 ג. משה מינצברג סיפר כי בן דודו, דוד מינצברג, פנה אליו וביקש אותו לשכנע את אביש
- 4 צינורט להסתלק מהליך ההתמחרות. משה מינצברג דחה ההצעה מאחר שמדובר
- 5 בהונאה: **"אני ראיתי בזה דבר חמור"** (עמ' 274, ש' 15), **"אני ראיתי בזה הונאה**
- 6 **גמורה"** (עמ' 274, ש' 22-23).
- 7 ימים ספורים אחר כך סיפר לו אותו בן דוד, דוד מינצברג, כי רימה ושיקר את נאשם
- 8 2 וזה לא כיהה בו, אלא העדיף להיוותר דומם במקומו.
- 9 ד. משה מינצברג סיפר על הערכתו והוקרתו את נאשם 2.
- 10 משה מינצברג לא גילה לנאשם 2 את ששמע מבן דודו. משה מינצברג לא עשה כן למרות
- 11 שהבין שמדובר בהונאה, מעשה חמור מאוד – אלה דבריו שלו בבית המשפט – משה
- 12 מינצברג ביכר לנצור הדברים בלבבו.
- 13 ה. זמן קצר אחר כך, כשבועיים ימים, החלו הדיונים בבית דין צדק. משה מינצברג שמע
- 14 על הדיונים, שכן מדובר היה לדבריו בתביעה על סכום: **"גדול מאוד, סכום עתק"** (עמ' 281, ש' 15).
- 15 משה מינצברג נותר שוב ללא מעש ותנועה במקומו. לא פנה לנאשם 2 אותו הינו מוקיר
- 16 ומעריך ומעריך את יושרתו (עמ' 283, ש' 16).
- 17 ו. מסיבה עלומה, ליתר דיוק, סיבה שאינה מתקבלת על הדעת, נמנע משה מינצברג
- 18 מלשאול שאלות בכל הנוגע וסובב את הדיונים בבית דין צדק.
- 19 משה מינצברג ציין בבית המשפט כי הנושא פורסם בקהילה, שכן מדובר בסכום גדול,
- 20 אבל הוא לעצמו לא רצה לבחוש בדבר.
- 21 עמדה שאינה מתיישבת עם תצוגתו של העד בבית המשפט כבעל עמדה, פעיל, מנהל
- 22 ודומיננטי בסביבתו.
- 23 ז. משה מינצברג לא ידע ליתן תשובות לשאלות שנשאל בבית המשפט (ראה עמ' 284,
- 24 שאלות בית המשפט).
- 25 משה מינצברג לא ידע להשיב הכיצד לא שאל מי האנשים המשתתפים במכרז, מי
- 26 האנשים העומדים מאחורי כל אחד מהמתמודדים בהתמחרות, היאך לא בדק כוחו
- 27 של אביש צינורט, העובד תחתיו, ליתן 1,150,000 דולר?!
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

1 אין תמא שכך, משה מינצברג פעל שלא על פי האורחות המקובלות בקהילתו. עדותו
2 של משה מינצברג בבית המשפט דינה להידחות.
3 ה. משה מינצברג לא הצליח להסביר בבית המשפט (עמ' 286) מדוע ולמה לא פנה לנאשם
4 2 לאורך שנים למרות שידע כי זה הסתבך בחקירות משטרה ובהליכים פליליים.
5 אין תמא שכך, עדותו של משה מינצברג בבית המשפט אינה עדות שניתן להסתמך
6 עליה.
7
8 **אחריותו של נאשם 2 הוכחה בבית-משפט בעדויות ישירות עצמאיות בעלות משקל ותוקף.**
9 **לא לה נטווספו ראיות נסיבתיות, שנתחברו ונתמזגו לכלל יציקת תמונה עובדתית המוכיחה**
10 **אחריותו לביצוע העבירות המיוחסות לו עלי כתב האישום.**
11
12 **מול תמונה עובדתית מוצקת זו עומדת גרסתו של נאשם 2 בבית-המשפט. נאשם 2 גרס כי**
13 **ערך את מוצג ת/193, כשהוא לא מודע לפרטיו ולהיות המוצג שקרי.**
14 **בהמשך הדרך אבחן גרסת נאשם 2 בבית-משפט.**
15
16 **תחילה, אציג הראיות המוכיחות אחריותו של נאשם 2 לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**
17
18 **להלן פירוט הראיות המוכיחות אחריותו של הנאשם 2:**
19

אחריותו של נאשם 2

20
21
22 א. בדיון שהתקיים בבית-דין צדק (ת/50) זמן קצר לאחר חתימת ההסכם, ת/193, העיד
23 דוד מינצברג, בין היתר, כדלהלן:
24
25 **"כיוון שהעורך-דין אמר שלא יפה שיהיה הסכם על משהו שחור,**
26 **יעשה מתוכם יותר ויגיד שכל הגישה הייתה במשותף ואנו פורשים**
27 **מהשיתוף, וזה התמורה, ההסכם הופקד בנאמנות אצל עורך-הדין".**
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 הנה נא, עדות של אדם קרוב לנאשם 2, בוודאי אדם שאינו מעוניין ברעתו. עדותו של
- 2 דוד מינצברג ניתנה בפני דיינים נכבדים, שנתבקשו להכריע בסכסוך בין "קרובים"
- 3 המשתייכים למסגרת דתית-חרדית.
- 4
- 5 בעדותו בבית-משפט, כמפורט לעיל, גרס דוד מינצברג כי הדברים שנרשמו מפיו בבית-
- 6 דין צדק אינם משקפים את הדברים שנאמרו.
- 7
- 8 סעי' 10א לפקודת הראיות הינו, כידוע, חריג לאיסורים על עדות שמיעה, המאפשר
- 9 קבלת הודעות שניתנו מחוץ לכותלי בית-המשפט ושנותניהן חזרו בהם מדבריהם
- 10 במהלך המשפט (ראו למשל ע"פ 2103/07 **הורוביץ נ' מ"י** (לא פורסם, מיום 31.12.08);
- 11 ע"פ 9734/04 **חמדאן נ' מ"י** (לא פורסם, מיום 7.2.08); ע"פ 8262/06 **נגה נ' מ"י** (לא
- 12 פורסם, מיום 30.7.07)). התנאים המצטברים לקבילתה של אמרת החוץ הינם כי מתן
- 13 האמרה הוכח במשפט (ראו ס' 10א(א1)), וכי העדות שונה, לדעת בית המשפט, מן
- 14 האמרה בפרט מהותי, או העד מכחיש את תוכן האמרה או טוען כי אינו זוכר את תכנה
- 15 (ראו ס' 10א(א3)). כמו כן, סעיף 10א(א2) מחייב כי נותן האמרה יהיה עד במשפט,
- 16 וכי תינתן לצדדים הזדמנות לחקורו כתנאי לקבלת האמרה, במטרה לאפשר להם
- 17 לעמוד על אמיתות דבריו באמצעות חקירה וחקירה נגדית, אף שנאמרו מחוץ לכותלי
- 18 בית-המשפט (ע"פ 7450/02 **עיד נ' מ"י**, פ"ד נט(6), 366). [ראו עוד לעניין זה ע"פ
- 19 2119/07 **בן שטרית נ' מ"י** (לא פורסם, מיום 29.4.08); ע"פ 11426/03 **חואמדה נ' מ"י**,
- 20 מיום 31.12.08; ע"פ 5905/04 **סלומון נ' מ"י** (לא פורסם, מיום 7.10.07); ע"פ 685/05
- 21 **דרעי נ' מ"י** (לא פורסם, מיום 26.7.07); ע"פ 557/06 **עלאק נ' מ"י** (לא פורסם, מיום
- 22 11.4.07); ע"פ 7637/05 **יוסף ואח' נ' מ"י** (טרם פורסם, מיום 5.7.05); ע"פ 3436/05
- 23 **פלוני נ' מ"י** (טרם פורסם, מיום 11.11.05); ע"פ 5249/98 **מירילאשוילי נ' מ"י**, (לא
- 24 פורסם, מיום 8.7.99); ע"פ 501/81 **אבו חצירה נ' מ"י**, פ"ד לו(4), 141; ע"פ 396/84
- 25 **פלוני נ' מ"י**, פ"ד לט(1), 533].
- 26
- 27 פרקליטתו המלומדת של נאשם 2, עו"ד קרן פסח, גרסה בסיכומיה בכתב כי נסיבות
- 28 רישום הפרוטוקולים אינן מאפשרות שימוש בסעיף 10א לפקודת הראיות. לגישת
- 29 הסנגורית הנכבדה, לא ניתן לדעת מי רשם את הפרוטוקולים, הפיקוח על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 הפרוטוקולים מינימאלי, הפיקוח על עבודת הקלדן אינו ידוע ודפי הפרוטוקול לעצמם
- 2 מגלים אי דיוקים (ראה סעיפים 113-132 לסיכומי נאשם 2).
- 3
- 4 לא אוכל לקבל עמדת הפרקליטה הנכבדת.
- 5
- 6 כאמור, עדויות דוד מינצברג ואהרון אייזנברג בבית-המשפט נדחו על-ידי.
- 7 הדברים שמסר דוד מינצברג בבית-דין צדק נרשמו ותומללו בזמן אמת.
- 8 לא אחד מב"כ הצדדים או מעורבים אחרים ביקשו לתקן פרוטוקול בית-דין צדק, גם
- 9 שלדברים הייתה משמעות לפסק שיצא מלפני בית-דין צדק ועל ההליכים בהמשך
- 10 הדרך.
- 11 הרב יהודה סילמן הינו אב בית-הדין צדק העיד בבית-המשפט.
- 12 הרב יהודה סילמן נשאל האם פרוטוקול הדיון אמור לשקף את הדיון, ותשובתו כאב
- 13 בית-הדין הייתה: "ודאי, כן" (עמ' 94 ש' 31).
- 14 הרב יהודה סילמן ציין כי הרבנים חברי בית-הדין נוהגים להתבסס במידה רבה על
- 15 הפרוטוקולים שלפניהם (עמ' 95 ש' 31). הרב סילמן הוסיף וציין, כי אם היה מתגלה
- 16 שקלדן רשם פרוטוקול שאינו משקף את תוכן הדיבור, אזי: "אם הייתי תופס כזה
- 17 מקליד הייתי מעיף אותו" (עמ' 99 ש' 28).
- 18
- 19 באלה הדברים, אוכל לקבוע כי הדברים שנאמרו על-ידי דוד מינצברג בבית-דין צדק
- 20 קבילים ועדיפים על-פני עדותו בבית-משפט (למותר ציין כי אלה פנו לבית דין צדק על
- 21 פי בחירתם ורצונם החופשי. הדברים שנאמרו על ידם נאמרו באופן חופשי לתמיכה
- 22 בתביעתם הכספית. בטח ובטח לא ניתן לייחס למי מהם מחשבה בנושא פלילי או מעין
- 23 פלילי. כל כוונתם הייתה לזכות בתביעה הכספית ותו לא).
- 24
- 25 דבריו של דוד מינצברג מתיישבים ונתמכים בעדותו של אהרון אייזנברג בדיון נוסף
- 26 שהתקיים בבית-דין צדק (ת/51 – נתקבל בבית המשפט בהסכמת הצדדים), בו העיד,
- 27 בין היתר:
- 28
- 29 "אני לא הכרתי אותו, אני שמעתי שיש לו הרבה נכסים אבל עם
- 30 הנאמנות לא ישבתי איתו, אבל שאלתי אנשים והם אמרו לי על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 המילה של אביש אתה יכול לסמוך, אבל אני אמרתי עם כל זה אני
- 2 הולך לעורך-דין שהוא מאמין לו, ואני מאמין לו, וזה הכי טוב, ואז
- 3 העורך-דין טען ומה יהיה שאם אצטרך אחר-כך להגיע לבית-
- 4 המשפט, נכתב בצורה כזו והוא הסכים, ואז היה מדובר שאני מתאים
- 5 את האנשים שלי, שילכו ויתאימו את זה לפי המצב שהוא יקבל את
- 6 זה ולא סיכמו איתו כמה הוא יעשה אבל היה מובן שיותר משמונה זה
- 7 לא יעלה, אבל לא סיכמו איתו, והוא לא התנה איתנו שום תנאי שהוא
- 8 נותן, רק אם זה יהיה כך או כך..."
- 9
- 10 יתר על כן, הסיכומים לבית-דין צדק שהוגשו על-ידי אהרון אייזנברג ודוד מיינצברג
- 11 משמשים תמיכה ועיגון לעדותם.
- 12
- 13 אהרון אייזנברג רשם (ת/200 – נתקבל בבית המשפט בהסכמת הצדדים), בין היתר:
- 14 "סוד גלוי הוא, כי כל מי שמבצע עסקה אשר חוקיותה מוטלת בספק, משתדל להימנע
- 15 מכל אפשרות של חשיפה לשלטון החוק, ומהטעם הפשוט הזה אף עסקה זו של
- 16 תיאום מכרז אשר הינה עבירה פלילית ובפרט בנסיבות הקיימות, וד"ל, הוסתרה
- 17 מכל הגורמים החוקיים, וזאת בצורה של הסכם חשאי המופקד בנאמנות, כשאינ
- 18 לאף-אחד מהצדדים העתק ממנו [ההדגשה במקור], ולא זאת בלבד, אלא
- 19 בהתחייבות מפורשת של הצדדים לשמור את דבר ההסכם בסוד גמור, ולפיכך יהא
- 20 זה לא רק שקרי אלא אף מגוחך לנסות לטעון שכנגד תשלום כזה צריך להנפיק
- 21 חשבונית מס... משל לאדם ששיחד פקיד בעירייה ומחשש להלשנה... ואף אם
- 22 המסמך נוסח בצורה זהירה, אין זאת אלא אמצעי זהירות שנקט על-ידי עורך-הדין
- 23 שלא לנסח הסכם פלילי ברור אלא לעדן אותו אם וכאשר... וד"ל, ועובדה זאת הייתה
- 24 ברורה וידועה היטב אף לנתבע בשעת ביצוע ועריכת ההסכם."
- 25
- 26 בהמשך: "...ואכן כפי שהסביר העורך-דין, בכדי לא לנסח [ההדגשה במקור] הסכם
- 27 פלילי חמור, בחרנו בניסוח קצת יותר מעודכן וכנ"ל."
- 28
- 29 ב. דוד מיינצברג הודה בבית-המשפט המחוזי בירושלים ביום 15.01.15, במסגרת הסדר
- 30 טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן (ת/204).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 דוד מינצברג, לאחר שהוסברו לו פרטי ההסדר, משמעותו והשלכותיו המשפטיות,
- 2 ולאחר שקיבל ייעוץ משפטי מלא, חתם על הסדר הטיעון, בו הודה בעובדות כתב
- 3 האישום שסוכמו במסגרת הסדר הטיעון.
- 4 דוד מינצברג הודה בבית-המשפט: **"כי על-מנת להסוות את ההסכמות המתוארות**
- 5 **לעיל, ניסח עורך-הדין את ההסדר כהסכם לפירוק שותפות. במסגרת ההסכם אותו**
- 6 **ניסח עורך-הדין, התחייבו הצדדים לא לגלות את תוכן ההסדר ואף החליטו שהעותק**
- 7 **המקורי יוסתר אצל עורך-הדין. בהתאם, ההסדר אותו ניסח עורך-הדין נחתם,**
- 8 **והעותק המקורי נשאר בידי עורך-הדין".**
- 9
- 10 דוד מינצברג ציין כי לא התעמק בהסדר הטיעון, הוא אמנם קרא אותו, אבל לא היה
- 11 שותף לגיבושו (עמ' 111 ש' 25-28).
- 12 הודאתו של דוד מינצברג בבית-המשפט המחוזי בירושלים אומצה על-ידו בבית-משפט
- 13 זה (עמ' 111 ; עמ' 112 ש' 5).
- 14
- 15 הסדר הטיעון עם דוד מינצברג בבית-המשפט המחוזי בירושלים נערך לאחר שהוסברו
- 16 לו כל פרטיו, על כלל ההשלכות המשפטיות ולאחר שקיבל ייעוץ משפטי מלא.
- 17 כפי שכבר קבעתי לעיל, דבריו של דוד מינצברג בבית-המשפט, כי קרא את ההסדר
- 18 לפני, אך לא התעמק בו, הינם דברים שאין בהם ולא כלום.
- 19
- 20 רוצה לומר, הודאתו זו של דוד מינצברג במשפטו, שאומצה על-ידו במהלך עדותו לפניי
- 21 – חופפת למעשה לדברים, שמסר בבית-דין צדק.
- 22 הודאתו זו של דוד מינצברג בבית-המשפט המחוזי בירושלים, שאושרה על-ידו בבית-
- 23 משפט זה, מהווה ראיה כבדת משקל להוכחת אחריותו של הנאשם 2.
- 24
- 25 אביש צינוירט אימץ בבית-המשפט את התצהיר שהגיש לבית-המשפט המחוזי ג.
- 26 בתמיכה לבקשתו לביטול פסק הבוררות (ת/188). אביש צינוירט אימץ וחטמיע את
- 27 התצהיר בעדותו, משאשר בבית-המשפט כי מדובר בתצהיר אמת (עמ' 19 ש' 25 ; עמ'
- 28 21 ש' 6-9).
- 29 בנספח ד' (סעי' 6 לתצהיר ב"עיקרי העובדות הצריכות לעניין"), סעיף כ"ז, צוין כי עורך-
- 30 הדין, דהיינו נאשם 2, ערך את מוצג ת/193, ש: **"כל עיקרו של מסמך זה נועד לעיני**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 השלטונות וזו הייתה מטרתו... העורך-דיו בעצמו אמר כי 'חיפשונו דרך התחייבות
 2 חוקית'".
 3 לאמור, על-פי עדותו של אביש צינוירט בבית-המשפט, מוצג **ת/193** הינו פרי מחשבתו
 4 ויצירתו של נאשם 2.
 5
 6 מוצג **ת/193** נערך על-ידי הנאשם. ד.
 7 אין מחלוקת, מוצג **ת/193** משקף הסכם שקרי מתוך מטרה לכסות ולהסתיר הסכם,
 8 לפיו אביש צינוירט ישלם סך 1.15 מיליון דולר על-מנת שהמזעירים האחרים לרכישת
 9 הנכס שבדיון יסתלקו מהצעתם לרכישת הנכס.
 10 נאשם 2 גרס כי בעת עריכת ההסכם, **ת/193**, לא ידע את העובדות הנכונות (הערכת
 11 עדותו של נאשם 2 בבית-המשפט תפורט בהמשך).
 12 בשלב זה יש לקבוע כי מצב דברים, לפיו מינצברג או/ו צינוירט או/ו אייזנברג הסתירו
 13 את הסכמתם האמיתית מנאשם 2 – הינו מצב דברים בלתי אפשרי.
 14
 15 אין מחלוקת כי נאשם 2 שימש נאמן בהצעה לרכישת הנכס מטעמו של רייכמן (ראה
 16 עדות הנאשם 2 לעיל וכן עמ' 195-196 לפרוטוקול).
 17 נאשם 2 ציין בבית-המשפט כי בנדאות מסר למינצברג, בשעה שזה ביקש ממנו לערוך
 18 את ההסכם, שהוא עצמו הגיש הצעה במכרז לרכישת הנכס (עמ' 198 שו' 14).
 19 בנסיבות אלה, האפשרות כי מינצברג ו/או אביש צינוירט ו/או אייזנברג ינסו להסתיר
 20 מנאשם 2 ההסכם האמיתי – הינה אפשרות עקורה מהמציאות.
 21
 22 מימוש ההסכם חייב פנייה של מינצברג את אייזנברג לנאשם 2, על-מנת שזה יסתלק
 23 מהמכרז ויסיר את הצעתו או יפעל בדרך כלשהי שצינוירט יזכה במכרז.
 24 מינצברג את אייזנברג לא יכלו לקדם את ההסכם האמיתי, שסוכם ביניהם, ללא פנייה
 25 לנאשם 2.
 26 למינצברג את אייזנברג לא הייתה כל סיבה להסתיר מהנאשם 2 ההסכם האמיתי,
 27 כיוון שנאשם 2 הינו גורם – בדרכם של הצדדים למימוש ההסכם, שהוסכם ביניהם.
 28
 29 נאשם 2 אישר בבית-המשפט כי סעי' 5 במוצג **ת/193** נרשם על-ידו לבקשת ב"כ הצדדים
 30 להסכם. כאמור, אליבא דנאשם 2, מדובר בסעיף חריג, סעיף שאינו נוהג להשתמש בו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 בהסכמים שהינו עורך (ראה לעיל), סעיף לפיו: "הצדדים מתחייבים לא לגלות את
- 2 תוכנו של הסכם זה לאף-אחד מלבד לנהנים של הצדדים".
- 3
- 4 סעיף סודיות זה מתיישב להפליא עם מודעותו של נאשם 2 להסכמה האמיתית
- 5 שהוסכמה בין אביש צינוירט, דוד מיינצברג את אייזנברג.
- 6 סעיף סודיות זה לא נדרש, ובדאי לא היה מועלה עלי כתב לולא מודעות הצדדים לכך
- 7 שהרשום במוצג ת/193 בא להסתיר ולכסות על ההסכמות האמיתיות שהינן בלתי
- 8 חוקיות.
- 9
- 10 לדברי נאשם 2, רשם את הסעיף לבקשת דוד מיינצברג, והוא עצמו לא היה מכניס
- 11 סעיף זה, שבעיניו הינו סעיף מטופש (עמ' 201 למטה).
- 12 עורך-דין נכבד ומונוסה אינו נוהג להכניס סעיפים, שלידו הינם מטופשים וחסרי
- 13 משמעות.
- 14 עורך-הדין המכובד והמונוסה לא ביקש לשוחח עם מי מב"כ הצדדים קודם לעריכת
- 15 ההסכם. חרף זאת, מצא להכניס להסכם סעיף חריג ומטופש – המחברו ומהדקו
- 16 להסכם הבלתי חוקי שנערך על-ידו.
- 17
- 18 כמצוין לעיל, אביש צינוירט אימץ בבית-המשפט את התצהיר שהגיש לבית-המשפט
- 19 המחוזי בתמיכה לבקשתו לביטול פסק הבוררות (ת/188). אביש צינוירט ציין בבית-
- 20 משפט כי מדובר בתצהיר אמת (עמ' 19 שו' 25).
- 21 על-פי התצהיר, חתם אביש צינוירט על הסכם (ת/193), שהופקד בידי עורך-הדין שערך
- 22 אותו: "ולצדדים עצמם לא ניתן העתק ממנו. גם בפני הבוררים לא הוצג כל הסכם
- 23 חתום בין הצדדים. עם זאת יודגש כי הצדדים אינם חולקים וגם לא חלקו בפני
- 24 הבוררים על עצם קיומו של ההסכם, ולמעשה גם על כך שאיננו מתיישב עם תקנת
- 25 הציבור" (סעי' 7/1 בתצהיר ת/188).
- 26
- 27 צא וראה, אביש צינוירט אימץ בעדותו בבית-משפט את התצהיר, שהוגש על-ידו, בו
- 28 צוין כי לצדדים החתומים על מוצג ת/193 לא נמסר העתק.
- 29 על-פי עדות צינוירט, עורך-הדין הנכבד קיים את סעי' 5 בדווקנות מירבית, משלא מסר
- 30 אף לצדדים החתומים על ההסכם העתק ממנו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1
- 2 נאשם 2 נשאל על כך במשפט ולדבריו: "אני לא זוכר אם זה נכון... אני לא זוכר, אין
- 3 שום סיבה, אם לא נתתי עותק זה כי הם לא ביקשו עותק ורצו להשאיר את זה אצלי.
- 4 לא הייתה שום סיבה שאני לא אתן להם עותק" (עמ' 236 שו' 11-16).
- 5
- 6 לאמור, סעי' 5 בהסכם – על הסובב אותו – מצביע על מודעותו של נאשם 2 למהות
- 7 ההסכם ומטרתו.
- 8
- 9 נאשם 2 נחקר במשטרה בפעם הראשונה ביום 12.08.13 (ת/3). בתחילת החקירה
- 10 הוזהר על-ידי חוקר המשטרה כי הינו חשוד בעבירות על חוק ההגבלים העסקיים, בין
- 11 היתר עריכת הסדרים כובלים בנסיבות מחמירות וכן עבירות של קבלת דבר במרמה
- 12 בנסיבות מחמירות ושיבוש הליכי משפט לפי חוק העונשין. מיד לאחר מספר שאלות
- 13 טכניות שנשאלו על-ידי איש המשטרה, הודיע הנאשם כי: "...בגלל החסינות של
- 14 עורך-דין לקוח אני לא יכול להגיד סתם חלקים מקוטעים שאולי מותר לי להגיד,
- 15 אבל זה יציג תמונה מעוותת. לדעתי הכל חסוי, כל מה שרלוונטי חסוי" (גיליון 3 שו'
- 16 61-63). בהמשך ציין: "אני לא בטוח שלא חל כאן חיסיון, ואם לא חל חיסיון, אז אני
- 17 לא עונה מטעמים של זכות השתיקה..." (ת/3 שו' 76-78). הנאשם הסביר כי החיסיון
- 18 הינו רחב ביותר ואין בכוונתו לענות על שום שאלה: "...כיוון שאני סבור שחל חיסיון
- 19 עורך-דין לקוח והיכן שהוא לא חל תחול זכות השתיקה" (ת/3 גיליון 5 שו' 113-116).
- 20
- 21 בחקירתו במשטרה מיום 12.03.14 (ת/4), לאחר שהוזהר כחוק, בחר הנאשם לשמור
- 22 על זכות השתיקה.
- 23
- 24 הלכה עקיבה ומושרשת מלפני בית המשפט העליון הינה כי סירובו של נאשם לשתף
- 25 פעולה בהליכי חקירה אשר בכוחם לתרום להוכחת חפותו הינה גילוי של התנהגות
- 26 מפלילה, ועשויה לשמש חיזוק ממשי לראיות האחרות שהגישה התביעה - חיזוק
- 27 המוסיף נופך של מהימנות לראיות התביעה [ראה לעניין זה: ע"פ 9439/06 אברהם
- 28 איפרגן נ' מ"י (טרם פורסם) מיום 10.4.08; ע"פ 10221/06 פיראס ג'ורן נ' מ"י (לא
- 29 פורסם) 17.1.08; ע"פ 3197/07; 3271/07 ויסאם אגבאריה ואח' נ' מ"י (לא פורסם)
- 30 מיום 26.11.07; רע"פ 5595/07 מלכה אביחי נ' מ"י (לא פורסם) מיום 14.11.07; ע"פ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 2410/07 **אורהן תורכ נ' מ"י** (טרם פורסם) מיום 18.10.07; ע"פ 1888/02 **מ"י נ'**
- 2 **מקדאד מקדאד**, פ"ד נו(3) 328.
- 3
- 4 בענייננו, שתיקתו של הנאשם בולטת ורועמת.
- 5
- 6 הנאשם היה מודע למשמעות המשפטית של שתיקתו ובחר בדרך זו.
- 7 מדובר בעורך-דין נכבד, מנוסה ומיומן.
- 8 מדובר בחקירות שנערכו שנים לאחר שהנאשם ידע שנסתבך בעבירות פליליות
- 9 מכבידות וקשות, שנים לאחר שהודע כי ערד הסכם, שנועד לכסות הסכם בלתי חוקי,
- 10 שנים לאחר שהודע לו כי הנושא הועבר לחקירת המשטרה. הנאשם נקרא לחקירה
- 11 תחילה בשנת 2013, ובחלוף כשישה חודשים נקרא שוב לחקירת משטרה – שם נותר
- 12 בשלו, הקפיד על זכותו שלא לשתף פעולה ולשתוק בחקירתו.
- 13
- 14 שתיקתו של הנאשם בחקירתו השנייה בולטת אף יותר, שכן בפרק הזמן בין החקירה
- 15 הראשונה לשנייה ניהל נאשם 2 נסיונות הדיפה של דרישות המסמכים הנוגעים
- 16 לפרשה, תוך בירור מול ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין בעניין החסיון שחל על
- 17 לקוחותיו בפרשה. עוד מגיע הנאשם לחקירה השנייה, כשהוא מודע לכל המסמכים
- 18 בפרשה, לרבות **ת/50 ו-ת/51**, לאחר שאלה נתפסו אצלו כחלק מחוברת **ת/53**. ועדיין,
- 19 על אף ההאשמות שמופנות כלפיו, כשבשלב זה כבר היה מחוייב להבין את חומרתן
- 20 ולאחר שהוסרה סוגית החסיון, בוחר נאשם 2 לשתוק.
- 21
- 22 ועוד, שתיקתו של הנאשם בולטת נוכח גרסתו הבהירה והחד-משמעית במשפטו.
- 23 הנאשם טוען כי נוצל ושימש כלי משחק בידי צינוירט את מינצברג את אייזנברג,
- 24 ששיקרו אותו ועירבו אותו בעניין לא לו.
- 25 מה פשוט ונוח יותר מלעורך-דין המואשם בעריכת הסכם שנועד להסתיר עסקה בלתי
- 26 חוקית, לבוא ולומר שימשיך כלי משחק, אלה ניצלו ורימו אותי בלא ידיעתי.
- 27 הנאשם בחר בזכות השתיקה במהלך חקירתו במשטרה, התנהגות העומדת לחובתו.
- 28
- 29 אין מחלוקת בין הצדדים, כי לקו הגמר בהתמחרות הגיעו ארבע הצעות, אשר זומנו
- 30 למשא ומתן ליום ה-08.08.07: 1. הצעה בשמו של עו"ד עזרא שרייבר. 2. הצעה של מר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 צבי ברוורמן בנאמנות עבור יהושע שטרנליכט. 3. הצעה של עו"ד חיים נובוגורוצקי
- 2 (בנאמנות). 4. הצעה של אברהם צינוירט (ת/208 מסמך 17).
- 3
- 4 נאשם 2 אישר בבית-המשפט כי האיש שפנה אליו בשמו של רייכמן להגיש הצעה
- 5 לרכישת הנכס היה שטיצר (עמ' 224 שו' 22).
- 6 אין מחלוקת, שאותו שטיצר תבע יחד עם אייזנברג ומינצברג את צינוירט בהליך
- 7 הבוררות (נאשם 2 העיד בבית-המשפט כי צינוירט סיפר לו כי שטיצר הוא חלק
- 8 מהתובעים (עמ' 225 שו' 11-18)). בכל מקרה, אין מחלוקת כי שטיצר הופיע בהליך
- 9 הבוררות (ראה ת/50).
- 10 הנה נא, שטיצר, שבשמו הגיש נאשם 2 הצעה בנאמנות, הינו האיש העומד יחד אלו
- 11 מאחורי מינצברג את אייזנברג, שפנו אל נאשם 2 לערוך את ההסכם שעל מדוכת הדיון
- 12 (ת/193).
- 13
- 14 כמו כן, במסגרת הדיון בבית הדין הרבני נשלחה הצעת פשרה על ידי רייכמן את שטיצר
- 15 לצינוירט ולנאשם 2.
- 16
- 17 ועוד, הקשר בין נאשם 2 למינצברג ואחרים מוטבע שחור על-גבי לבן ברשימת רוכשי
- 18 חוברת המכר של הנכס (ראה מסמך 5, מוצג ת/208, סעי' 23).
- 19 מספר הטלפון של דוד מינצברג 052-5679385 מופיע כמי שלקח את אותה חוברת עבור
- 20 קונה מס' 23, נאשם 2.
- 21 על-פי המוצג, דוד מינצברג קנה את המסמכים לצורך ההתמחרות לרכישת הנכס, רשם
- 22 את שמו של נאשם 2 ואת מספר הטלפון שלו.
- 23 ניצוין, כי נאשם 2 הגיב בבית-המשפט כי אינו יודע מי רכש, לא יודע איך השתרבב
- 24 מספר הטלפון של מינצברג, יכול להיות שהוא רכש, יכול להיות שאחר רכש ורשם את
- 25 מספר הטלפון של מינצברג (עמ' 244 למטה)).
- 26
- 27 לאמור, דוד מינצברג אינו בבחינת לקוח, שדקות קודם ההתמחרות "קפץ למשרדו"
- 28 של נאשם 2 ל"עניין קטן", ניסוח של מה בכך, אלא דוד מינצברג פעל יחד עם הנאשם
- 29 2 בהליכים שקדמו להתמחרות בנושא רכישת הנכס שבנידון.
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 אם בכך לא סגי, על-פי **ת/183**, ביום 8.8.07, עובר להתמחרות, קיים נאשם 2 שלוש
- 2 שיחות עם דוד מינצברג, כאשר האחרונה הינה בשעה 14:00, בה התקשר נאשם 2 לדוד
- 3 מינצברג. שיחות טלפון המלמדות על קשר בין השניים האופף את ההסכם, שערך
- 4 נאשם 2 זמן קצר לפני ההתמחרות.
- 5 בהמשך אותו יום, לאחר ההתמחרות, מנהל נאשם 2 שלוש שיחות נוספות עם מינצברג
- 6 ((15:45, 17:55 ו-20:15 **ת/183**) וכן שתי שיחות עם אביש צינוירט (15:57 ו-18:07 -
- 7 **ת/169**)
- 8
- 9 לא זאת אף זאת, מוצג **ת/15** הינו מסמך שיצא ביום 13.03.07 מטעם נאשם 2 לסוכנות
- 10 היהודית ירושלים בעניין: **"הצעה לרכישת הנכס ברח' תחכמוני ירושלים"**.
- 11 בפנייתו ציין נאשם 2: **"למרשי נודע כי הנכס שבנידון עומד למכירה. מרשי הינו**
- 12 **משקיע המעוניין לרכוש את הנכס שבנידון. מרשי מוכן לשלם עבור הנכס כולו סך**
- 13 **של 5,500,000 דולר בשקלים חדשים. אבקשכם לבדוק הצעה זו ולהשיב לי בהקדם"**.
- 14 צא וראה, למעלה משלושה חודשים קודם לרכישת חוברת המכר של הנכס (ת/208 סעי'
- 15 5), פנה נאשם 2 לסוכנות בהצעה לרכישת הנכס שבדיון בשם הלקוח, שהינו רייכמן
- 16 (בשום שלב לא נטען אחרת).
- 17 המסמך נתפס במחשבו של נאשם 2.
- 18 רוצה לומר, נאשם 2 וקבוצת רייכמן מקושרים עוד קודם ליום יצירת מוצג **ת/193**
- 19 במשרדו של נאשם 2
- 20
- 21 ועוד, מוצג **ת/17** הינו טיוטת הסכם בין רייכמן את נפתלי שטיצר לבין המסורה.
- 22 מוצג **ת/18** הינו ההסכם בין רייכמן את שטיצר לבין המסורה, חתום על-ידי נפתלי
- 23 שטיצר.
- 24 שני המוצגים נתפסו אצל נאשם 2 (ראה **ת/125**).
- 25 נאשם 2 אישר בבית-משפט כי הכין את הטיוטה והיה שותף לגיבוש ההסכם של רייכמן
- 26 עם המסורה (**ת/17 ו-ת/18** (עמ' 258 שוי 24-27; עמ' 259 שוי 1-32; עמ' 260 שוי 5-17).
- 27 אליבא עדות אייזנברג בבית-המשפט, הוא זה שהוביל יחד עם מינצברג את ההסכם
- 28 עם המסורה.
- 29 [ראה בעניין זה גם עדותו של מינצברג בבית-המשפט, עמ' 101, בה ציין כי היה שותף
- 30 לגיבוש הטיוטה (**ת/19**) וכן לגיבוש ההסכם בין רייכמן למסורה].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 מדובר בפעילות של נאשם 2 עוד לפני ההתמחרות.
- 2
- 3 ועוד, הקשר בין נאשם 2 למינצברג מואר גם באמצעות מוצג ת/19, שנתפס במשרדו
- 4 של נאשם 2.
- 5 ת/19 הינו טיוטה של הסכם בין רייכמן, באמצעות נפתלי שטיצר, לבין "הקדש עץ
- 6 חיים". על-פי טיוטה זו, בעקבות ההסכם שנערך בין רייכמן, באמצעות שטיצר, לבין
- 7 המסורה, על תנאי הפינוי של מסורה, "הקדש עץ חיים" ירכשו את הנכס, כולל ההסכם
- 8 עם המסורה מרייכמן.
- 9 הנאשם אינו שולל את הקשר למינצברג, רק אומר בבית-המשפט: "שטיצר פנה אלי,
- 10 ואם זה בעקבות תיווך של מינצברג, אני לא זוכר בדיוק את הפרטים" (עמ' 257 שו' 11).
- 12
- 13 במאמר מוסגר, לא למותר לציין כי בתחילת ההסכם שבין רייכמן ל"הקדש עץ חיים"
- 14 צוין, כי בין הצדדים: "...נעשה הסכם מפורט בינו לבין המסורה על כל תנאי הפינוי,
- 15 שהעתק ממנו מצורף להסכם זה כנספח א'" (ת/19 "הואיל" מס' 5).
- 16 כל מהות הסכם ת/19 הינה כניסה של "הקדש עץ חיים" לנעלי ההצעה שהגיש הנאשם
- 17 2 והפסקת התחרות מבחינתו.
- 18 סכומי הכסף המצוינים עבור פעילות זו, סך מיליון דולר, דומה ביותר לסכום הכסף בו
- 19 נתחייבו הצדדים ב-ת/193.
- 20
- 21 צא וראה, נאשם 2 קשור לקבוצת מינצברג את אייזנברג את רייכמן את שטיצר בעניין
- 22 הנכס שבדיון, ימים רבים קודם להתמחרות.
- 23 לא ניתן לראות בפניית מינצברג אל הנאשם, דקות לפני ההתמחרות, פנייה מקרית
- 24 ומזדמנת, שאינה קשורה בדבר.
- 25
- 26 ועוד, ביום 28.08.07 פנה נפתלי שטיצר אל נאשם 2 וביקש ממנו: "אבקש להכין ייפוי
- 27 כוח עבור שטיצר דוד. ת.ז. 061276317, להוצאת הערבות הבנקאית שנמצאת אצל
- 28 הנ"ל עבור ההצעה שהוגשה על-ידך. נא הודע לנו ואנו נבוא לקחת את הייפוי כוח,
- 29 אנו רוצים לעשות את זה כבר מחר" (ת/46).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 מוצג ת/46 מלמד גם הוא על הקשר בין נאשם 2 לנפתלי שטיצר בעניין ההצעות שהוגשו
2 לרכישת הנכס.
3
4 ועוד, ביום 25.09.07 פנה נפתלי שטיצר לנאשם 2 כדלהלן: "לבקשתי ולבקשת מר דוד
5 רייכמן, ועל-פי ייפוי כוח מצורף בזה אבקש להעביר את הסכום שנמצא בחשבון
6 הנאמנות על שם דוד רייכמן לחשבון של עו"ד עזרא שרייבר..." (ת/47), מציע נוסף
7 שעלה ל"פיינל פור".
8 מוצג ת/47 מלמד גם הוא על הקשר בין נאשם 2 לנפתלי שטיצר בעניין ההצעות שהוגשו
9 לרכישת הנכס.
10
11 **הנה כי כן**, אחריותו של נאשם 2 למיוחס לו על ידי המאשימה הוכח בבית המשפט כדלהלן:
12 עדות דוד מינצברג בבית הדין הרבני.
13 הודאתו של מינצברג בבית המשפט המחוזי, שאומצה על ידו בפניי.
14 עדויות ותצהירים של אייזנברג ואביש צינוירט שצוינו לעיל.
15 במצטבר לראיות הישירות בולטת התנהגותו המפלילה של נאשם 2 בחקירתו במשטרה,
16 במחובר לראיות הנסיבתיות שצוינו – ראה המצוין בעניין מוצג ת/193 – וכלל מעורבות נאשם
17 2 בהליכים שסבבו רכישת הנכס שבדיון.
18
19 **כאמור, נאשם 2 גרס בבית-המשפט כי לא ידע בזמן אמת כי מינצברג מסר לו פרטים בדויים**
20 **וביקש ממנו לערוך הסכם שקרי.**
21
22 **אבחן, אפוא, גרסתו של הנאשם 2 בבית-המשפט.**
23
24 **נאשם 2 בבית המשפט**
25
26 א. בעדותו בבית-משפט סיפר נאשם 2 כי בסוף חודש אוגוסט 2007 סיפר לו צינוירט
27 לראשונה, שההסכם (ת/193), שערך הינו שקרי ושיקרו אותו. נאשם 2 הוסיף כי מאז
28 התרגו: "...על זה שהם השתמשו בי לצורך התרגילים שהם עשו שם, אבל זו הייתה
29 עובדה מוגמרת, לא היה לי הרבה מה לעשות בקשר לזה" (עמ' 207 שו' 23-24).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1
- 2 כמצוין לעיל, לדידי לא ניתן היה להגיע ללא מעורבות נאשם 2 להסכמה שכזאת. זאת
- 3 מאחר ונאשם 2 היה נאמן של אחד המציעים, ומימוש ההסכם היה בלתי אפשרי
- 4 בלעדי. הסברו של נאשם 2 בבית המשפט כי ניתן היה להגיע, ללא מעורבותו, להסכמה
- 5 שכזאת, כאשר הוא נאמן של אחד המציעים, נדחתה על ידי.
- 6
- 7 ועוד, נאשם 2 לא ידע ליתן הסבר הכיצד לא דיבר מרות עם צינורט נשהינו קרוב
- 8 משפחה ולקוח, לו עמו קשר שוטף (עמ' 222 שו' 1), לכהות בו ולבטא את מורת רוחו
- 9 על-כך ששיטו בו.
- 10
- 11 יתר על כן, נאשם 2 לא ידע להסביר כיצד התחייב צינורט לשלם 1.15 מיליון דולר
- 12 מבלי לדעת, על-פני הדברים, עובדות יסוד בעסקה.
- 13
- 14 נאשם 2 העיד בעניין זה: **"אני לא יודע אדוני. זה אני מסכים עם אדוני. זה נשמע הזוי,**
- 15 **אני לא יודע אם זה נכון, זה מה שהוא אמר אבל הוא לא רוצה לשלם"** (עמ' 208 שו' 26-27).
- 16
- 17
- 18 הצדדים להסכם הינם אנשים חכמים ומנוסים בעסקים, הדבר היחיד שאינו מתקבל
- 19 על הדעת הינו: גרסת הנאשם 2 בבית-המשפט.
- 20 התיבה **"הזוי"** – בה השתמש נאשם 2 חזור והשתמש – משקפת יפה עיקרי גרסתו.
- 21
- 22 נאשם 2 סיפר, כאמור, בעדותו הראשית בבית-המשפט, כי היה זה אביש צינורט
- 23 שסיפר לו לראשונה בסוף חודש אוגוסט 2007 על-כך ששיטו אותו וגרמו לו לערוך חוזה
- 24 בדוי מבסיסו ושקרי.
- 25 נאשם 2 העיד בבית-המשפט כי היה זה דוד מינצברג שהוביל אותו לעריכת ההסכם.
- 26 נאשם 2 לא פנה למינצברג בנושא ולא החליף עמו מילה בנושא (עמ' 209 שו' 6).
- 27
- 28 לשמוע ולא להאמין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 נאשם 2 הינו עורך-דין חכם ומנוסה, שומע כי שיקרו אותו, ניצלו אותו, לעריכת הסכם
2 שקרי ובדוי. נאשם 2 שומע כי היה מעורב, על-פני הדברים, לעסקה "שחורה" ובלתי
3 חוקית.
4 כל המסמכים הכרוכים בנושא נתפסו במשרדו. כל המסמכים מעידים, על-פני
5 הדברים, באותיות קידוש לבנה, על היותו אחראי לעסקה שחורה, ולדיו, לא מצא
6 לעיין בהם, ובכל מקרה דמם במקומו ולא עשה דבר?!
- 7 נאשם 2 לא פנה לגורם שהניעו לפעול, לגורם שגרם לו לערוך את אותו הסכם, וזאת
8 מדוע: "מה יש לי לעשות? להרביץ לו? ... כל הסיפור נשמע הזוי" (עמ' 209 שו' 12-
9 6).
10
11 הדברים מקבלים נופך מיוחד לנוכח העובדה, שלאחר התרחשות האירועים האלה
12 המשיך נאשם 2 לעבוד עם דוד מינצברג בקשר לנכס שבדיון.
13
14 לאמור, גרסת נאשם 2 בבית-המשפט הינה גרסה בעייתית.
15
16 נאשם 2 נשאל האם יעלה על הדעת כי אותו שטיצר "חסד" ממנו פרטים על מהות
17 ההסכם, שהוא נתבקש לערוך על-ידי מינצברג?!
- 18 האם אותו שטיצר "חסד" מפרקליטו מידע חיוני למימוש ההסכם שנערך על-ידו,
19 דהיינו הסתלקותו או הקפאת הצעתו, הצעת רכישת הנכס בו פעל כנאמן של שטיצר
20 את רייכמן?!
- 21 לגישת הנאשם: "...עורך-הדין של שטיצר בארץ זה עורך-דין עזרא שרייבר, אני לא
22 הייתי איש סודם, לא איש מבטחם, לא כלום. חוץ מזה ששטיצר בא אלי עם הצעה
23 למכרז, זה קורה פעם בשלושים שנה, וזה איזה מכרז אומלל, והופכים אותי לאיזה
24 רב פושע בגלל התרחשויות נסיבתיות" (עמ' 228 למעלה).
25 הנאשם לא ידע להסביר הכיצד ייתכן, שלא עודכן בהסכם, למרות שהסתלקותו
26 מההצעה נדרשה למימוש ההסכם, שכן בלעדיו, כנאמן – לא ניתן היה לממש את
27 ההסכם ת/193?!
- 28 נאשם 2 "הסביר" בבית-המשפט: "אני מסביר שוב, אני לא הייתי איש מבטחם" (עמ'
29 228 שו' 16).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1
2 ד. בחקירתו הראשית בבית-המשפט נשאל נאשם 2 על-ידי פרקליטתו המלומדת, עו"ד
3 קרן פסח, מדוע בחקירתו במשטרה, בחודש אוגוסט 2013, נמנע מלשתף פעולה עם
4 חוקריו ושמר על זכות השתיקה.
5 נאשם 2 השיב לפרקליטתו המלומדת: "קודם כל לא הרגשתי את עצמי כמעורב, לא
6 חשבתי בכלל שמישהו, לא חלמתי שמישהו יחשוב שאני מעורב בעסקים מהסוג
7 הזה, זה לא עלה על דעתי בכלל הדבר הזה. לא יודע, זה גם לא היה נעים לי לדבר על
8 זה, זה נראה לי כל-כך רחוק ממני, ואיך שאני מתנהג, לא עלה בדעתי בכלל שיש פה
9 איזשהי בעיה (עמ' 211 שו' 12-16).
10 וכן: "סברתי שזה לא רציני, זה נראה לי הזוי לחשוד בי באמת, לפי מה שעשיתי שם,
11 שהיה ידוע לי שאני אכשהו קשור באיזשהו קשר לכל העניין, ולא יודע, אני אומר
12 שוב, זה לא נעים לבוא ולהתייצב בפני עורך-דין ולהגיד לו שאת החשוד וכדומה..."
13 (עמ' 215 שו' 8-11).
14 נאשם 2 ידע בשנת 2013, ידוע היטב, כי ערך הסכם שקרי בעליל, הסכם שנועד לכסות
15 על הסכמה של צדדים למעשה בלתי חוקי.
16 נאשם 2 ידע כי דוד מינצברג העיד בבית-דין צדק, בין היתר: "...כיוון שהעורך-דין
17 אמר שלא יפה שיהיה הסכם על משהו שחור, יעשה מתוכם יותר..." (ת/50 לעיל).
18 הכיצד יכול היה נאשם 2 בבית-משפט בחקירתו הראשית להשיב לפרקליטתו
19 המלומדת, כי סבר בשנת 2013 שאינו מעורב!!
20 האם באמת סבור נאשם 2, שהינו כאמור פרקליט מיומן ומנוסה, כי ראוי לו לא לשתף
21 פעולה עם החוקרים מאחר ש: "...זה גם לא היה נעים לי לדבר על זה"?!
22 האם באמת סבר נאשם 2 שאין פה כל בעיה ועל-כן עדיף לו, שלא לשתף פעולה עם
23 החוקרים.
24
25 לאמור, גרסת נאשם 2 בבית-המשפט לאו גרסה.
26
27 ה. נאשם 2 הסביר כי שתיקתו והתנהגותו בחקירה נובעות מהכרה כי הינו חייב בחיסיון
28 לקוחותיו.
29 נאשם 2 הואשם על-ידי חוקרי המשטרה בביצוע עבירה פלילית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 נאשם 2 הואשם, שהיה שותף לעריכת הסכם שקרי, שנועד כולו לצורך הסתרה וכיסוי
2 מעשים בלתי חוקיים.
3 אליבא דנאשם 2, המעורבים בהסכם, דהיינו דוד מינצברג, אייזנברג וצינוירט, שיקרו
4 אותו, ניצלו אותו ושיטו בו.
5 האם באמת נאשם 2 סבור היה כי אינו זכאי להגן על עצמו ולהוכיח חפותו? !
6 התשובה ברורה מאליה.
7
8 נאשם 2 לא פנה לאותם אלה שניצלו אותו ושיטו בו על-מנת שיסכימו להסיר החסינות
9 הנתונה להם, כביכול, על-פי חוק.
10 הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה, שהגורם הדומיננטי, מינצברג, העיד,
11 כאמור, בבית-דין צדק כי נאשם 2 אחראי לעריכת ההסכם (ת/193) (ראה ת/50).
12
13 יתרה מזאת, מינצברג, בדומה לאהרון אייזנברג, אביש צינוירט, נפתלי שטיצר, הין
14 נוכחים בדיוני בית-דין צדק.
15 הדברים לובנו באולם הפתוח של בית-דין צדק.
16 אליבא דנאשם 2, שטיצר אינו לקוח שלו (תחילה ציין כי שטיצר הינו לקוח – עמ' 218
17 שו' 8, ובהמשך, נסוג משצין, ששטיצר אינו לקוח - עמ' 218 שו' 15).
18 לאחר פריסת הטענות וליבון הדברים ב"אולם פתוח", בבית-דין צדק, הכיצד ניתן
19 לטעון ברצינות על חיסיון עורך-דין – לקוח? !
20
21 הנאשם 2 הסביר בבית-המשפט את שתיקתו בחקירה בכך שלא ידע להבחין מתי חל
22 החיסיון ומתי לא, ועל-כן בחר לשתוק באופן גורף (עמ' 235 שו' 8-9).
23 עיון במוצגים ת/3 ו-ת/4 מלמד כי הנאשם 2 בחר בזכות השתיקה, והסתמכותו על
24 החיסיון של עורך-דין לקוח אינה ממין העניין. הנאשם לא יכול היה לטעון לחיסיון
25 עורך-דין לקוח על הסכם בלתי חוקי שנעשה על-ידו. כמצוין לעיל, גם על-פי גרסתו
26 בבית-משפט זמן לא ארוך לאחר עריכת ההסכם (ת/193) נודע לו מפי אביש צינוירט,
27 ובהמשך במהלך הבוררות בבית-דין צדק, כי ערך הסכם שנועד לכסות על הסכם אחר
28 בלתי חוקי בעליל. הנאשם לא יכול היה שלא לדעת כי משרד עורך-דין אינו בבחינת
29 מקלט למעשים בלתי חוקיים. מהותו של ההסכם, ת/193, לובן ונתברר בבית-דין צדק,
30 לאו דווקא בנוכחות לקוחותיו, ובודאי בהמשך בבית-המשפט המחוזי בת"א.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1
- 2 הנאשם הסביר את שתיקתו הטוטאלית בכך שחשש: "...המשיכו לשאול אותי,
- 3 והחלטתי שכיוון שיש לי את האופציה של האפשרות לשמור על זכות השתיקה, אני
- 4 לא אצליח לשמור על חיסיון עורך-דין לקוח אם אני לא אשמור על זכות שתיקה
- 5 טוטאלית, אז החלטתי לשמור על זכות שתיקה טוטאלית, וברגע שהחלטתי ככה לא
- 6 עניתי על שום דבר..." (עמ' 235 שו' 14-18).
- 7 צרת הנאשם, כי חלק ניכר ורב מהשאלות שנשאל בחקירותיו במשטרה אינו נוגעות,
- 8 ולו במקצת, בנושאים הנוגעים או קרובים ליחסי עורך-דין לקוח.
- 9
- 10 מוצגת/34 הינו מסמך שנרשם בכתב ידו של הנאשם ביום 01.07.07: "רצוף בזה הצעה
- 11 לרכישת הנכס. במידה ותהיה התמחרות אבקש לזמן אותי אליה".
- 12 הנאשם 2 בחקירתו במשטרה סירב לומר האם מדובר בכתב ידו.
- 13 הנאשם 2 נשאל בבית-המשפט האם גם שאלה זו נוגעת לחיסיון עורך-דין – לקוח,
- 14 ותשובתו כי החליט על שתיקה טוטאלית ובקושי הקשיב וכן: "אמרתי שלא יכולתי
- 15 להבחין בין מתי זה כן חיסיון, מתי זה לא חיסיון, ולא היה לי כוח, גם הייתי סבור
- 16 שאני לא אוכל להתמודד איתם בנושאים האלה" (עמ' 235 למעלה).
- 17
- 18 ועוד, בחודעתו במשטרה נשאל הנאשם 2 על-ידי חוקריו על צינוירט, האם הוא מכיר
- 19 את צינוירט, האם מדובר בלקוח שלו, וחוקרת המשטרה, רס"מר אלינה קימלפלד,
- 20 הרחיקה לכת ושאלה: "אתה אפילו לא יודע אם אתה מכיר אותו?" (ת/3 גיליון 6).
- 21 הנאשם בחר בזכות השתיקה ולא השיב לשאלות הנ"ל.
- 22 יושם אל לב, מדובר בבן-אדם נורמטיבי לחלוטין, הנשאל בחקירת משטרה שאלות
- 23 שהינן, במידה רבה, פורמליות טכניות.
- 24 נאשם 2 בחר לנצור פיו ולשמור על זכות השתיקה גם באלה.
- 25
- 26 הדברים מקבלים יתר עוצמה נוכח מודעותו למשמעות שתיקתו: "אני אמנם לא עורך-
- 27 דין פלילי אבל את זה אני יודע" (ת/3, גיליון 6 למעלה) (ראה עמ' 254 שו' 30).
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 הנאשם 2 נשאל ברחל בתוך הקטנה, הכיצד בשנת 2013, למרות ששיקרו אותו, שיטו
2 בו וסיבכו אותו בחקירה פלילית, מצא הוא לשמור על זכות השתיקה חרף להילחם על
3 חפותו.
- 4 הנאשם 2 בחר להגיב כי אין לראות את המעורבים דווקא כפושעים, זו ראייה בלתי
5 מידתית, שכן צינורט הוא אדם מאוד ישר, אדם שנאמן על כולם, גם אייזנבך הוא
6 אדם ישר, שאנשים מפקידים לידי סכומי עתק, ועל-כן אם יש זכות חיסיון, אז ראוי
7 לשמור עליה (עמ' 243 שו' 12-27).
- 8
- 9 לאמור, הנאשם 2 חשש, שלא יצליח לשמור על חיסיון עורך-דין לקוח. הנאשם בחר
10 בזכות השתיקה והסבריו הדחוקים מלמדים על ניסיונו להקהות ולהפיג תוקף
11 החלטתו לשמור בחקירתו על זכות השתיקה. ביתר עוצמה – כלל התפתלויותיו
12 מאפסות שאריות משקל עדותו בבית משפט.
- 13
- 14 ט. בחקירתו הראשונה במשטרה מיום 12.08.13 (ת/3), משנשאל הנאשם 2 לגבי ההצעה
15 לרכוש את הנכס ברח' תחכמוני 24 בשנת 2007, השיב כי פעל בשם לקוח תושב חוץ,
16 וכן: "...אני בטוח שכאן אני פעלתי בתום לב, יכול להיות שהיה מידע שלא הגיע
17 אלי, או שסיפרו לי סיפור אחר מהמציאות שהייתה. אני אישית לא הייתי מודע ולא
18 הייתי מתקרב לדבר בלתי חוקי, כך עשיתי כל ימי חיי. מאחר וכל הנושא הזה קשור
19 ליחסי עורך-דין לקוח, ויש עליו חסינות, ואסור לי לומר דבר, אני לא מענה לשאלות
20 שקשורות לנושא עצמו" (ת/3 גיליון 3, שו' 44-54).
- 21 שנים לפני חקירתו, הנאשם כבר היה מודע, גם אליבא דגרסתו שלו בבית-המשפט, כי
22 ערך הסכם בדוי ושקרי.
- 23 עם זאת, בחקירתו במשטרה ציין ש"יכול להיות" שסיפרו לו סיפור אחר מהמציאות
24 שהייתה!?
- 25
- 26 י. לא זאת אף זאת, משנתבקש הנאשם בבית-המשפט להסביר גישתו במהלך חקירתו
27 במשטרה, ציין כי אין לו ניסיון בפלילים והוא אינו מבין את כל הניואנסים. אמנם
28 הבין שמוזהרים אותו, שהינו חשוד בעבירות: "אבל שוב אני לא כל-כך חלמתי
29 והעליתי על דעתי שאני באמת חשוד, חשבתי שבמסגרת פורמלית הם גם חוקרים
30 אותי תחת אזהרה, כמו שצריך, שיש אפשרות, גם אם היא רחוקה, שמישהו יהיה

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 קשור לעסק, לא עלה בדעתי שזה כל-כך רציני, אני כנראה טעיתי" (עמ' 241 ש' 7-
2 (4).
- 3 הנאשם לא יכול היה להקל ראש באזהרה שהזהירו אותו חוקרי המשטרה בביצוע
4 עבירות פליליות חמורות ביותר, הנאשם לא יכול היה לסבור שמדובר במסגרת
5 פורמלית, שזה לא כל-כך רציני.
- 6 הנאשם ביקש להיתמם בנושא רציני ומשמעותי. ניסיון דחוק זה, גם כן לימד על
7 רעיונות גרסתו בבית-המשפט.
- 8 לאמור, הנאשם בחר לשתוק בחקירה מפני שלהערכתו זו הייתה הדרך הנוחה להיחלץ
9 משאלות נוקבות של חוקרי המשטרה.
- 10
- 11 נאשם 2 תיאר בחקירתו הראשית בבית-המשפט, כמו בחקירתו הנגדית, כיצד פנה אליו יא.
12 דוד מינצברג וביקש ממנו להעלות עלי כתב ההסכמה אליה הגיעו הצדדים, ובשל קוצר
13 הזמן עשה זאת במהירות מבלי להתעמק במהות הדברים. הנאשם זוכר כי מינצברג
14 ביקשו לעשות הסכם קצר, על-כך: "שהקבוצה שניגשה ביחד, אחד מהם רוצה
15 לפרוש..." (עמ' 223 ש' 3).
- 16 אליבא דנאשם 2, הוא לא ביקש מהם לראות את מסמכי השיתוף או מסמכים אחרים
17 הנוגעים להסכם.
- 18 אליבא דנאשם 2, הוא לא ביקש ללמוד ולדעת על מה ואיך נדרש אביש צינוירט (שהינו,
19 כאמור: קרוב משפחה ולקוח שוטף של הנאשם 2), לשלם סך 1.15 מיליון דולר!!
- 20 אליבא דנאשם 2, הוא לא ביקש ללמוד ולדעת דבר וחצי דבר על מהות ההסכם. גם
21 ש"ת"רס" את מיומנותו המשפטית בניסוח סעיף 5, סעיף החשאיות.
- 22 להדגיש שוב, אביש צינוירט הינו לקוחו כבר שנים רבות בנוסף להיותו קרוב משפחה,
23 וזו התחייב לשלם על-פי אותו הסכם "חפז" סכום של 1.15 מיליון דולר.
- 24
- 25 עמדתו של נאשם 2 בבית-המשפט, לפיה: "הם באו שאני אכתוב להם כמה שורות,
26 הסברתי כבר שזה לא שהם באו להתייעץ עם עורך-דין" (עמ' 223 ש' 9-10).
- 27 הנאשם 2 מבחין בין עריכת ההסכם: "אכתוב להם כמה שורות" לבין התייעצות עם
28 עורך-דין.
- 29 נאשם 2 הרחיק לכת בגישתו זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' איזנבך ואח'

- 1 לשיטתו, עריכת ההסכם הינה, לכאורה, דבר של מה בכך, שנמשך זמן קצרצר ביותר
- 2 ועורך-הדין הנכבד הינו בבחינת קלדך/קלדנית ותו לא.
- 3 לא ניתן לקבל עמדתו זו של הנאשם 2 בבית-המשפט.
- 4
- 5 יב. נאשם 2 נשאל האם בהיותו נאמן של רייכמן את שטיצר בהגשת הצעה לרכישת הנכס
- 6 לא נקלע לניגוד עניינים משנתבקש לערוך הסכם לפירוק, שותפות לכאורה, של מציעים
- 7 אחרים המתמודדים מולו על רכישת אותו נכס.
- 8
- 9 תשובתו של נאשם 2 מצביעה על התעקלותו.
- 10 נאשם 2 ציין כי יכול להיות, שלא מדובר במהלך תקין, אבל בשל לחץ הזמן עשה מה
- 11 שעשה, ובכלל, אין פה ניגוד אינטרסים פורמלי אמיתי, במובן זה שמישהו נפגע:
- 12 "ההצעה כבר עמדה שם, לא היה שום דבר לשנות אותה והיא הייתה ראשונה, היא
- 13 הייתה ראשונה במידה ולא, אז היא לא הייתה הראשונה, לא היה מה לשנות, זה לא
- 14 שהלכתי לייצג עד לקוח, אני גם אמרתי שלא הייתה לי מעורבות בעצם המחירים או
- 15 בכל דבר, אני שימשתי פה, לא יודע, זה נקרא מעשה קוף בעלמא, לא נכנסתי בכלל
- 16 לכל נושא המחירים ולא הייתי מעורב" (עמ' 223 שו' עד עמ' 224 שו' 4).
- 17 דבריו הנחרצים של נאשם 2 בבית-המשפט אינם מתיישבים עם מהלך העניינים, חרף
- 18 תיאורו על היות המכרז סגור וחתום, פנו אליו צדדים בעניין אותו מכרז ואחד הצדדים
- 19 נתחייב לשלם 1.15 מיליון דולר, סכום שאינו מבוטל, כל עיקר.
- 20 נראה כי נאשם 2 התעקש בבית-המשפט למזער את חלקו, למרות שהנתונים
- 21 המוסכמים מורים אחרת.
- 22
- 23 זאת ועוד, הובהר בבית-המשפט כי בעת כניסתו של דוד מינצברג למשרדו של נאשם 2,
- 24 היה זה מודע לעובדות הבאות:
- 25 א. מסמכי המכרז נרכשו עבורו באמצעות דוד מינצברג.
- 26 ב. דוד מינצברג הינו חלק מקבוצת רייכמן את שטיצר והיה שותף ובעל מהלכים
- 27 בניסוח הסכם עם "הקדש עץ חיים" (ת/19)
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 באלה הדברים, יש ממש בעמדת המאשימה כי ניתן להבין, בלשון סגור, את גישתו
- 2 של נאשם 2 על העדר ניגוד עניינים, שכן, נאשם 2 פעל לאורך כל הדרך כחלק מקבוצת
- 3 רייכמן לרכישת הנכס (ראה עמ' 29 סיכומי המאשימה, סעי' משנה 218-223).
- 4
- 5 יג. לתמיהות התובע המלומד, עו"ד דגני, הכיצד יכול נאשם 2 לגרוס כי מינצברג את
- 6 אייזנברג את שטיצר לא עדכנו אותו במהות ההסכם שערך, למרות שבלעדיו לא ניתן
- 7 לממש את ההסכם, השיב הנאשם מיני תשובות, כמו: "אני מסביר שוב, אני לא הייתי
- 8 איש מבטחם" (עמ' 228 שו' 16), וכן: "אני הולך להסביר עוד פעם, התפקיד שלי היה
- 9 להעביר הצעה להתמחרות, הגשתי אותה, כל מה שהם אמרו לי, לא כאיש סודם ולא
- 10 כאיש נאמנם, ולא יודע מה הם עשו במקומות אחרים" (עמ' 228 שו' 18-20). וכן: "ש.
- 11 אתה הנאמן? ת. אבל הם לא מסבירים לי" (עמ' 228 שו' 22), וכן: "אין מחלוקת בין
- 12 הצדדים ששטיצר באמצעות מינצברג הגיע כשהוא מסתלק מההצעות תמורת 1.15
- 13 מליון. ת. הוא לא מסתלק, זו לא הגדרה נכונה, הוא מקפיא את ההצעות שלו, אף
- 14 הצעה לא הסתלקה, זה לא יכול להיות. ש. איך הם לא מודיעים לך? ת. אבל למה
- 15 שיודיעו לי? מה זה קשור לפעולות שלי?" (עמ' 229 שו' 19-24).
- 16 תשובות הנאשם 2 מלמדות על התפתלות בלתי נלאית.
- 17 הסבריו של הנאשם, יש בהם, אולי, "לכבוש" אוזן, אך רחוקים הם מ"לכבוש" ולשכנע
- 18 עין ושכל. תשובותיו משקפות התחמקות או ליתר דיוק התחמקותו בבואו ליתן
- 19 תשובות לשאלות התובע.
- 20
- 21 בהמשך, ציין נאשם 2, כי אין כל אפשרות לפרוש ממכרז נוכח הערבות הבנקאית
- 22 שהומצאה על-ידי המתחרים (עמ' 30 שו' 13-17).
- 23 דברים אלה אינם מדויקים. בעניינו לא מדובר היה במכרז, אלא התמחרות, ובכלל,
- 24 גם במכרז, כמו בהתמחרות, ניתן לפרוש בתנאים מסוימים. חילוט ערבות אינו בבחינת
- 25 מעשה אוטומטי, ובטח ובטח ניתן להסתלק בפועל, בדרך של הימנעות מהגשת הצעה,
- 26 שיש בה כדי להתמודד ולהתחרות עם הזוכה, שנקבע על-ידם במשותף.
- 27
- 28 יד. הנאשם 2 גרס בבית-המשפט כי לא קרא את התצהיר, שהוגש על-ידי אביש צינוירט
- 29 כתמיכה לבקשתו לבית-המשפט המחוזי בת"א לביטול פסק-הבוררות (ת/188) לפני
- 30 התביעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 התצהיר שהוגש על-ידי אביש צינוירט (ת/188), במחבר לפרוטוקול הדיון בפני בית-
- 2 דין צדק (ת/50) נתפס אצל נאשם 2.
- 3 הנאשם הינו עורך-דין שהואשם על-ידי לקוחותיו, כי היה שותף לעריכת הסכם, שנועד
- 4 להסתיר הסדר בלתי חוקי בעליל.
- 5 לגישתו, למרות שהואשם בעבירה חמורה, לא מצא לעיין בתצהיר, תצהיר שתויק
- 6 במשרדו, תצהיר של מי שהינו קרוב משפחתו ולקוחו מזה עשרות שנים, כמו גם לא
- 7 מצא לעיין בכל החומר המשפטי, שהוביל לחקירת משטרה בעניינו?!
- 8
- 9 ועוד, מוצג ת/14 הינו כתבה בעיתון "הארץ" מיום 12.11.10, בה פורסמה הפרשה
- 10 במלואה והחלטת כב' השופטת מיכל אגמון על העברת הנושא ליועץ המשפטי לממשלה
- 11 ולממונה על ההגבלים העסקיים, שיבחנו אפשרות להעמיד לדין את הצדדים
- 12 המעורבים בעסקה. מדובר בכתבה המתפרשת על פני שני עמודים בליווי פרשנות של
- 13 מי שהיה הפרשן המשפטי של עיתון "הארץ" באותה תקופה, פרופ' זאב סגל ז"ל.
- 14 מוצג ת/14 נתפס על-ידי המשטרה, מתויק באוגדן במשרדו של הנאשם 2. הנאשם 2
- 15 אשר כי תייק את הכתבה בתיק, אבל, אינו זוכר אם עיין בה.
- 16
- 17 לא ניתן לקבל גרסתו של הנאשם 2, שלא עיין בתצהיר ובפרוטוקול הדיון בבית-דין
- 18 צדק, ת/50, כמו גם בעיתון "הארץ", שכולן דנות בהונאה שנתרחשה, שמקצתה,
- 19 מתבררת בעניינו.
- 20
- 21 לאמור, גרסת הנאשם 2 בבית-המשפט אינה בבחינת גרסה שניתן להסתמך עליה.
- 22
- 23 הדבר דומה בעניין מוצג ת/53.
- 24 מוצג ת/53 הינו חוברת כרוכה – שסומנה על ידי מאן דהו בדגלונים כחולים ובולטים
- 25 - של הבקשה לביטול פסק הבוררות בבית-המשפט המחוזי מטעם אביש צינוירט על
- 26 כלל נספחיה.
- 27 מוצג ת/53 נתפס אצל הנאשם 2 (עמ' 249 שו' 16).
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

- 1 נספחים ד' ו-ה' למוצג ת/53 הינם טיעונים שהוגשו לבית-הדין הרבני מטעם צינוירט-
2 אייזנברג. במסמכים אלה חזרו וצינו הצדדים, באופן מפורש, כי מוצג ת/193 הינו
3 ביוזמתו ובביצועו של נאשם 2.
4 נספחים ד' ו-ה' למוצג ת/53 נתפסו ברשותו תחת דגלונים כחולים ובולטים.
5 נאשם 2 היה מודע לדברים, ומשום מה דמם במקומו. בהמשך, התייצג נאשם 2 להיות
6 כמי שאינו יודע ומכיר ההתרחשות לאמיתה.
7
8 מסמך בולט, מסומן ומעובד זה נתפס אצל הנאשם – וזה טוען שלא קרא, לא עיין, לא
9 ידע ולא התעניין כלל בחומר שהפליג, סיבכו בעבירות פליליות חמורות, שהובילו
10 אותו לחקירת משטרה "בלתי נוחה".
11
12 טז. ועוד, בדומה, מוצג ת/54.
13 מוצג ת/54 הינו טיוטה של התשובה לבקשה לביטול פסק בורר.
14 במשרדו של הנאשם 2 נתפסה טיוטה זו.
15 שבוע לפני מסירת תגובתו של אייזנברג לבקשה של אביש צינוירט לבטל את פסק
16 הבורר קיבל הנאשם 2 בפסק את טיוטת התשובה לבקשה לביטול פסק הבורר.
17 נאשם 2 הכחיש בבית-המשפט כי היה מעורב בניסוח הטיוטה לבקשה מטעם אחרון
18 אייזנברג (עמ' 252 שו' 24-26).
19 לעמוד האחרון בטיטה צורף מסמך, שלא נתקבל בפסק במשרדו של הנאשם 2.
20 העמוד האחרון הינו צילום מתוך חוק הגבלים עסקיים, סעיף 2 הנוגע להסדר כובל
21 מהו וסעיף 47, סעי' העונשין ותרופות.
22 לנאשם 2 לא היה הסבר איך הגיעה אליו הטיוטה – כשבוע לפני מסירתה לבית-
23 המשפט – ובטח מדוע ולמה צורף לה העמוד האחרון (ראה עמ' 253 לפרוטוקול)!!
24
25 רוצה לומר, מוצג זה, בדומה למוצג ת/53, מעצים את פרכות גרסתו של הנאשם 2,
26 לפיה לא ידע, ובטח לא התעניין, באירועים שקדמו לזימונו לחקירתו במשטרה.
27
28 יז. טעם רב מוצא אני בעמדת המאשימה לעניין התנהלותו של הנאשם 2 בבית-דין צדק
29 (סעי' 227 עמ' 30, סיכומי המאשימה).
30 הנאשם 2 פגש בבית-דין צדק, כאמור, את אייזנברג, מינצברג, צינוירט ושטיצר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

1 אין מחלוקת כי שטיצר הוא האיש שהניע את הנאשם 2 להגיש הצעה במכרז בשמו של
2 רייכמן.
3 בבית-דין צדק הודע לנאשם 2, בצורה שאין ממנה, כי שטיצר מעורב יחד עם מינצברג
4 ואייזנברג ברקע שהוליד את מוצג ת/193.
5 בעת הזו, אליבא דנאשם 2, ידע הוא כי הצדדים שיקרו ורימו אותו.
6 חרף כל זאת, נאשם 2 העיד בבית-דין צדק, כמפורט ב-ת/50. יתר על כן, נאשם 2
7 המשיך בטיפולו בנושא, כמפורט לעיל (מוצגים ת/53 ו-ת/54).
8

כללה של הכרעה בעניין של נאשם 2

10 משאמרתי כל שאמרתי קצרה הדרך אל המסקנה כי הוכחו בפניי יסודות העבירה שיוחסה
11 לנאשם 2 בכתב האישום הנדרש וצריך במשפט פלילי.
12

14 נותר לדון בעתירת המאשימה לקבוע כי העבירה שבוצעה בוצעה בנסיבות מחמירות.

נסיבות מחמירות של הסדר כובל

18 בכתב האישום נטען, כי נוכח היקפו הכספי של הליך ההתמחרות, הנאשמים היו צד להסדר
19 כובל – בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 47א לחוק ההגבלים.
20 סעיף זה קובע עבירה של הגבל עסקי בנסיבות מחמירות, אשר לצידה ענישה חמורה יותר (עד
21 חמש שנות מאסר) ביחס לעבירה הבסיסית של הגבל עסקי על פי חוק (עד שלוש שנות מאסר).
22 הסעיף נועד "לייחד עבירות הגבלים עסקיים שנעשו בנסיבות מחמירות ולקצוב להן ענישה
23 מחמירה" (הצעת חוק ההגבלים העסקיים (תיקון מס' 5, התשנ"ט – 1999, ה"ח 2805).
24

25 המונח "נסיבות מחמירות", לעניין סעיף זה, מוגדר כך :

26 47א. [...] נסיבות שבהן עלולה להיגרם פגיעה משמעותית בתחרות

27 בעסקים, בין השאר בשל אחד או יותר מאלה:

28 (1) חלקו ומעמדו של הנאשם בענף המושפע מן העבירה;

29 (2) פרק הזמן שבו התקיימה העבירה;

30 (3) הנזק שנגרם, או הצפוי להיגרם לציבור, בשל העבירה;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' איזנבך ואח'

(4) טובת ההנאה שהפיק הנאשם.

1
2
3 אין מדובר ברשימה סגורה. ביהמ"ש חופשי להוסיף פרמטרים לחומרה בעקבות היצירתיות
4 שיפגינו יוצרי הקרטלים העתידיים אשר יבואו בשעריו, ולהתמודדות עמה לפי הצורך. כך
5 למשל, ניתן לחשוב לעניין זה על מצבים כגון שימוש במספר רב של טכניקות קרטליסטיות
6 העוברות על איסורי הליבה של החוק; ריבויים של הצדדים להסדרים הכובלים וריבוי קרבנות
7 העבירה עד כדי פגיעה בציבור כולו; נקיטת פעולות מחוכמות להסוואת פעילות הקרטל
8 המקשות על גילוי; הפסקת פעילותו של הקרטל רק משנודע לנאשמים על פתיחתה של חקירה
9 פלילית. כל אלה ושכמותם, יכול שיהוו נסיבה מחמירה על פי הסעיף.
10
11 את רף המינימום שתחתיו לא נראה נסיבות כבעלות חומרה, יקבע ביהמ"ש - על פי השכל
12 הישר והניסיון השיפוטי - במסגרת שיקול הדעת הרחב שמותיר לו הסעיף. שיקול דעת זה
13 כמובן אינו בלתי מוגבל. אמת מידה מרכזית המתווה לו את הדרך, כאחד מיסודות הסעיף,
14 היא הדרישה כי בנסיבות תגרם "פגיעה משמעותית בתחרות בעסקים". כאשר בעניין זה קבע
15 כבר בית המשפט העליון, כי ככל שיכולת ההשפעה על המחירים ועל היקף המסחר בשוק,
16 שנרכשה על-ידי שחקן או שחקנים בשוק, נמשכת לאורך זמן רב יותר ומקיפה נתחי-שוק
17 רחבים יותר, כך הפגיעה בתחרות משמעותית יותר וחמורה יותר. עפ" 2560/08 מדינת ישראל
18 - רשות ההגבלים העסקיים נ' ירון וול (פורסם בנבו, 06.07.2009).
19
20 מעיון בסיכומי המאשימה – שאלה אחת עומדת בענייננו – האם ההיקף הכספי של הליך
21 ההתמחרות מהווה נסיבה "שבה עלולה להיגרם פגיעה משמעותית בתחרות בעסקים".
22 לגישתה, יש ראיות רבות המובילות למסקנה אחת, יחידה וחד משמעית, כי הסוכנות, כמו גם
23 רווחת הציבור, נפגעו פגיעה קשה מהתנהלות הנאשמים, שלא פוחדת מסכום עתק של 2.5
24 מיליון ₪. פגיעה זו, כך המאשימה, מנויה על סעיפיו הקטנים של סעיף 47 לחוק, ומהווה
25 לפיכך, נסיבה מחמירה.
26
27 אליבא דמאשימה, הליך ההתמחרות והתחרות שנועד לייצר נפגעו כתוצאה מהתנהלות
28 הנאשמים באופן שהמחיר בו נמכר הנכס בסופו של יום רחוק מלשקף את מחיר השוק של
29 הנכס שהיה מתקבל בתנאי תחרות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1 לדידה, שוויו הכלכלי של הנכס, שוויו האמיתי, נלמד מראיות רבות שהונחו בפני בית המשפט,
- 2 ובכללן:
- 3 א. טיוטת הסכם עץ החיים (ת/19) שגובשה באמצעות נאשם 2 ומינצברג במסגרתו
- 4 מתחייבת עץ החיים שלא להגיש פחות מסך של 10 מיליון דולר עבור הנכס בהתמחרות.
- 5 ב. עדות אביש לפיה נאשם 1 ציין בפניו שבכוונתו להציע במכרז עד 9.2 מיליון דולר (עמ'
- 6 22 לפרוטוקול, ש' 6-1).
- 7 ג. פרוטוקולים בית דין צדק (ת/50, ת/51) מהם עולה כי המעורבים בפרשה העריכו את
- 8 שווי הנכס בסכומים הנעים בין 9 ל-12 מיליון דולר.
- 9 ד. מסמך 30 ב-ת/208 – ממנו ניתן ללמוד על הצעה שהוגשה לאחר המועד שעמדה על 9.4
- 10 מיליון דולר.
- 11 ה. מסמך 2 ב-ת/208 – הערכת השמאי שנעשתה עבור הסוכנות במסגרתה נקבע כי לאחר
- 12 שינויים במבנה ניתן יהיה לקבל עבור הנכס סכום של 9.5 מיליון דולר.
- 13
- 14 לצורך קביעת סטנדרט הפגיעה המשמעותית בתחרות, כמו גם פגיעה בתחרות בכלל, עומדים
- 15 לרשותנו מספר אמות מידה. ממאפייניו של שוק תחרותי הוא, כי אין באפשרותו של שחקן
- 16 בודד להשפיע על גובה מחירי המוצרים או על היקף הסחורות בשוק. מכאן, שפגיעה בתחרות
- 17 משמעה:
- 18 "רכישת כוח שוק שהוא היכולת להשפיע על רמת המחירים בשוק
- 19 או על היקף הסחר לאורך זמן ובאופן רווחי... הקשר בין המונח
- 20 'תחרות' למספר השחקנים הפועלים בשוק תלוי במגוון נסיבות
- 21 רחב, ובכלל זה חסמי הכניסה לשוק, הבדלים בין השחקנים
- 22 הפועלים בענף, הומוגניות המוצרים, נגישות שחקנים למידע
- 23 אודות מתחריהם, עלויות המידע אודות מחירים ואיכויות עבור
- 24 צרכנים, מידת התחכום של צרכנים... גמישות הביקוש והנורמות
- 25 השולטות בענף באשר לתחרות ולעמידה על המקח" (ברק אורבך
- 26 "מטרות דיני ההגבלים העסקיים: הלכה למעשה" ניתוח משפטי
- 27 וכלכלי של דיני ההגבלים העסקיים כרך א' 63, 94 (מיכל (שיצר) גל
- 28 ומנחם פרלמן עורכים, 2008).
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנברג ואח'

1 כמו כן, כבי' השופט ארבל עמדה על חומרת הפגיעה בתחרות אשר נעשית באמצעות תיאום
2 מכרז ציבורי, בנוגע לתיאומי מכרזים בשוק תחזוקת הרמזורים. הדברים נאמרו כלפי אירועים
3 שקדמו לחקיקת סעיף 47א, אך יפים גם לכאן:

4
5 **"ברורה ונהירה החומרה הרבה שיש לייחס למעשה של תיאום מכרז**
6 **ציבורי בין מתחרים. מדובר במעשה החותר תחת עצם התכלית המרכזית**
7 **שבעטיה מבוצע המכרז, ומרוקן מתוכן את כלליו והוראותיו. מהלך שכזה**
8 **[של תיאום מכרז ציבורי - א"ר], במיוחד כשהוא מתבצע בין מתחרים**
9 **המחזיקים בנתח משמעותי מן השוק הרלוונטי, פוגם באופן קשה**
10 **בשקיפותו של המכרז, בסיכוי השווה של כל המתחרים לזכות במכרז**
11 **ובמיוחד ביכולת לשמר את המכרז כהליך יעיל שנועד לאפשר לרשות**
12 **לזכות באיכות המקסימאלית במחיר מינימאלי, לרווחתו של הציבור."**
13 **(עניין אריאל - ערעור על גור הדין, בפס" 13).**

14
15 החומרה שיש במקרה דנא היא ברורה. השאלה היא שאלת הנזק. האם עלה בידי התביעה
16 להוכיח, מעבר לספק סביר, כי לולא ההסדר בין הצדדים הייתה הסוכנות מקבלת עבור הנכס
17 בין 9 ל-10 מיליון דולר? **התשובה לכך חיובית.**

18
19 על אף טיעוניה של הסנגורית המלומדת, עו"ד קרן פסח, שהמדובר במקרה חד פעמי, שהצדדים
20 לו לא החזיקו בנתח שוק כלשהו, ושלא גרם כל נזק; לא ניתן להתעלם מהעובדה הפשוטה כי
21 אביש צינוירט "קנה" נצחונו במכרז בסכום שלא פוחת מסך של 1.15 מיליון דולר. עובדה זו
22 מלמדת על הערך הכלכלי שהיה טמון בנכס העומד בלב הפרשה, ועל כך שערך זה לא "מוצה"
23 במסגרת הליך ההתמחרות. עובדה זו אף נתמכת בשלל ראיות שהובאו על ידי המאשימה
24 כאמור לעיל.

25
26 אביש צינוירט כמו דוד מינצברג את אייזנברג אינם בבחינת קטלא קניא. הצדדים סיכמו על
27 מחיר של 1.15 מיליון דולר מפני שמצאו כי סכום זה משקף כלכלית ערך העסקה ביניהם.
28 רוצה לומר, על מנת להטות ההתמחרות פעלו המעורבים בדרך של "הסדר כובל" והסכימו כי
29 ההתמחרות תרכש על ידי האיש שלו היה כדאי ונכון לשלם סכום של 1.15 מיליון דולר. סכום
30 גבוה המשקף את טובת ההנאה מביצוע העבירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 34971-01-15 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

- 1
- 2 נכון אמנם כי על פי חוות הדעת המשפטית שנערכה לבקשת חיים מבורך, מנהל קופת הפנסיה
- 3 של עובדי הסוכנות היהודית, נקבע כי השומה, במצב הקיים – עומדת על סך של 7.5 מיליון
- 4 דולר (נ/14, עמ' 128 לפרוטוקול). ואולם, כנגד הערכה זו עומדת הערכת שמאי עדכנית
- 5 שהעריכה את שווי הנכס ב-9.5 מיליון דולר, כאשר לדברי העד אלי יקיר הערכות קודמות ניתנו
- 6 ללא בחינה אמיתית של הנכס ורק לצורך חישובים אקטואריים, ומשכך משקלן נמוך יותר.
- 7
- 8 לא נעלמה מעיני גם טענתה של הסנגורית המלומדת, עו"ד קרן פסח, כי ליבת ההסדר הייתה
- 9 מכירת הסכס המסורה, שאחרת אין דרך להסביר פרישה ממכרז עבור סכום עתק של למעלה
- 10 ממיליון דולר. מכירת ההסכס עם המסורה, הוא, כך עו"ד פסח, ההיגיון הכלכלי היחיד שעומד
- 11 בלב ההסדר, הוא מהות ההסדר. ומשכך, לא נוצר למעשה כל נזק כלכלי לסוכנות ו/או לרווחת
- 12 הציבור (ראו סעיפים 252-232 לסיכומים מטעם נאשם 2).
- 13
- 14 **ת/193** הינו הסכס אשר העידו כולם כי מהותו "קניית" זכויות של אביש צינוירט במכרז. לא
- 15 בכדי, תנאי מתלה לקיומו של ההסכס והעברת הכספים (או זכויות בקרקע) היא הזכייה
- 16 המדוברת (ראה סעיף 3 להסכס). ההיגיון הכלכלי שעמד בשיקולי הצדדים, כפרשנות באי כוח
- 17 הצדדים, אינו יכול להיות אלא בגדר השערות וספקולציות שאין מקומן בדין הפלילי.
- 18
- 19 יתרה מזאת, גם אם הייתה מקובלת עלי טענת הסנגורית המלומדת שלא נגרם כל נזק לסוכנות
- 20 ו/או לרווחת הציבור, הרי שאין בכך כדי לשנות ממסקנותי. כבר נקבע על ידי כב' השופט
- 21 רובינשטיין בפרשת וול לעיל כי גם בהיעדרו של נזק בעקבות הסדר, לא מחייבת המסקנה שלא
- 22 נתקיימה "פגיעה משמעותית בתחרות בעסקים" כדרישת הסעיף:
- 23
- 24 **"לדידי, וכעולה מלשון הסעיף, העובדה - השנויה במחלוקת כשלעצמה - כי**
- 25 **הקרטל לא גרם לנזק, אינה מעלה ואינה מורידה לעניין הרשעה בנסיבות**
- 26 **מחמירות על פי אחת החלופות האחרות המנויות בסעיף (השוו הכרעת הדין,**
- 27 **בפס' 121). ראשית, מבחן הפגיעה בתחרות בודק - גם בגדרי סעיף 47א**
- 28 **עלילות לפגיעה משמעותית בתחרות ולא דוקא פגיעה בפועל; שנית, לשון**
- 29 **החוק ברורה היא, ועל פיה רכיב הנזק הוא אך רכיב חלופי אחד להוכחתן של**
- 30 **נסיבות מחמירות. אילו "פגיעה משמעותית בתחרות" כללה גם גרימת נזק**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-34971 מדינת ישראל נ' אייזנבך ואח'

או אפשרות לגרימתו, היתה חלופה (3) שבסעיף 47א (הקובעת, כי "הנזק
שנגרם, או הצפוי להיגרם לציבור, בשל העבירה" עשוי להוות נסיבה
מחמירה) - מתייתרת, ולא כך היא." עפ 2560/08 מדינת ישראל - רשות
ההגבלים העסקיים נ' ירון וול (פורסם בנבו, 06.07.2009) עמ' 66)

לאור כל האמור לעיל הגעתי לכלל דעה כי נוכח ההיקפים הכספיים שהיו כרוכים בהליך
ההתמחרות, והנזק שנגרם לסוכנות, כמו גם לרווחות הציבור, כתוצאה מהתנהלות המעורבים
בפרשה, מנויה העבירה על סעיפיו הקטנים של סעיף 47א לחוק, ומהווה לפיכך – נסיבה
מחמירה.

סופו של פסק

נאשם 1 זכאי מחמת הספק.

נאשם 2 מורשע בסיוע לעבירת צד להסדר כובל בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים
47א(1) ו-47א בצירוף סעיפים 2א(א), 2ב(1), 2ב(3) ו-4 לחוק ההגבלים העסקיים, במחובר
לסעיף 31 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים

דוד רוזן, שופט